

สารนิพนธ์

เรื่อง ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม LGBTQ+ ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น

โดย

นางสาวสุกัญญา งามแสง

รหัสนักศึกษา 05600735

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อสารนิพนธ์	ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มLGBTQ+ในญี่ปุ่น กรณีศึกษา ภาพยนตร์ญี่ปุ่น
ผู้เขียน	นางสาวสุกัญญา งามแสง
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาตยา อยู่คง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ “ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม LGBTQ+ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่นและศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยนำแนวความคิดการสร้างภาพตัวแทนและแนวคิดความเป็นเพศและแนวคิดความหลากหลายทางเพศ โดยศึกษาผ่านภาพยนตร์ญี่ปุ่น 2 เรื่อง ได้แก่ Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และ No Touching at All (どうしても触れたくない)

ผลการศึกษาพบว่าลักษณะความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่น รักเพศเดียวกันสามารถแบ่งได้ 2 แบบ คือ ความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงและความสัมพันธ์แบบชายรักชาย แบ่งเป็นการจำแนกตามรสนิยมทางเพศ แบ่งแยกภาพแทนเป็นชายและภาพแทนความเป็นหญิง และแบ่งตาม generation สังคมยุคเก่าและสังคมยุคใหม่พบว่าลักษณะความหลากหลายทางเพศ ถูกกรอบรักต่างเพศเข้ามาแบ่งคู่ความสัมพันธ์เห็นถึงความเป็นชายและหญิง ส่วนวัยที่ต่างกันของคนในสังคมที่แนวคิดและโลกทัศน์แตกต่างกัน บริบทสังคมการยอมรับและเปิดกว้างที่แตกต่างกันตามแต่ละยุคสมัย เนื่องมาจากความเจริญทางด้านความคิดที่เปิดกว้างขึ้นในช่วงยุคโลกาภิวัตน์ที่สื่อต่าง ๆ เข้าถึงได้อย่างง่ายดายทำให้เข้าใจถึงการมีตัวตนของกลุ่ม LGBTQ+ ในสังคมญี่ปุ่น

สำหรับความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น พบว่ามีความไม่เท่าเทียมกันทั้งระดับสังคมญี่ปุ่นและระหว่างกลุ่มคนรักเพศเดียวกันและภายในกลุ่มความสัมพันธ์ทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิง และเมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มหลากหลายทางเพศ พบว่ากลุ่มสังคมญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญและพื้นที่กับกลุ่มชายรักชายมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง ภายในกลุ่มด้วยกันเองก็ยังมี ความแตกต่างกัน คือความแตกต่างทางเศรษฐกิจเนื่องจากระบบชายเป็นใหญ่ในสังคมญี่ปุ่น

คำสำคัญ : ภาพตัวแทน, ความเป็นเพศ, ความหลากหลายทางเพศ, Love My Life, No Touching at All

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง “ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มLGBTQ+ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาตยา อยู่คง อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งทั้งเรื่องงานวิจัยและเรื่องอาหารการกิน และยังเป็นผู้ที่ทำให้ข้าพเจ้าใจแง่มุมที่หลากหลายด้านมากยิ่งขึ้น จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ นางสาวณัฐพร โสดาวชิต หรือ มายด์ ผู้ที่คอยเป็นกำลังใจและอยู่กับข้าพเจ้าในทุกช่วงเวลา ทั้งในเวลาที่เศร้าและช่วงเวลาที่มีความสุข คอยช่วยเหลือข้าพเจ้าในทุก ๆ เรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องวิจัยที่ช่วยแนะนำหรือปัญหาชีวิตที่คอยรับฟังจนไปถึงเรื่องเล็ก ๆ ที่คอยช่วยเหลือกันตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนสนิทในกลุ่มของข้าพเจ้า ได้แก่ แนน เซฟ แพร เพื่อนกลุ่มญี่ปุ่น ได้แก่ แยม แคท ตอง สมาย บ๊วย และเพื่อนกลุ่มเกาหลี ได้แก่ มินท์ ซิน กิฟท์ และเพื่อนกลุ่มเวียดนาม ได้แก่ เหว วิน ตลอดจนเพื่อน ๆ ในกลุ่มที่ทำงานวิจัยกับอาจารย์นาตยา ที่คอยให้คำแนะนำและให้กำลังใจ คอยสร้างความสุขให้ตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัย ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ได้สำเร็จ ลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจหากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

สุกัญญา งามแสง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญปัญหาของการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 วิธีการศึกษาวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์.....	5
1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	6
1.8 แผนการเขียนเนื้อหางานวิจัย.....	7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	10
2.1 แนวคิดทางสังคมศาสตร์.....	10
2.1.1 แนวความคิดการสร้างภาพตัวแทน (Representation).....	10
2.1.2 แนวคิดเรื่องความเป็นเพศ (Gender).....	16
2.1.3 แนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศ.....	21
2.2 งานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
2.2.1 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพแทน (Representation)..	27
2.2.2 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเพศ.....	29
2.2.3 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ.....	32
2.3 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์.....	39
บทที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของภาพยนตร์.....	42
3.1 ภาพยนตร์เรื่อง LOVE MY LIFE (ラブ・マイ・ライフ).....	42
3.1.1 ข้อมูลการผลิต.....	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1.1.1 ข้อมูลพื้นฐาน.....	42
3.1.1.2 สถานที่ฉายภาพยนตร์.....	43
3.1.1.3 ประเภทภาพยนตร์.....	44
3.1.1.4 ทีมงานและบริษัทผู้สร้าง.....	44
3.1.2 วิธีการดำเนินเรื่อง.....	45
3.1.2.1 การลำดับเรื่อง.....	45
3.1.2.2 การเริ่มเรื่อง.....	45
3.1.2.3 การจบเรื่อง.....	45
3.1.3 कै้าโครงเรื่อง.....	45
3.1.4 เนื้อเรื่องย่อ.....	46
3.1.5 ตัวละคร.....	46
3.1.5.1 ตัวละครหลัก.....	46
3.1.5.2 ตัวละครรอง.....	48
3.1.6 ฉากและสถานที่.....	53
3.2 ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない).....	55
3.2.1 ข้อมูลการผลิต.....	55
3.2.1.1 ข้อมูลพื้นฐาน.....	55
3.2.1.2 สถานที่ฉายภาพยนตร์.....	56
3.2.1.3 ประเภทภาพยนตร์.....	56
3.2.1.4 ทีมงานและบริษัทผู้สร้าง.....	56
3.2.2 วิธีการดำเนินเรื่อง.....	56
3.2.2.1 การลำดับเรื่อง.....	56
3.2.2.2 การเริ่มเรื่อง.....	57
3.2.2.3 การจบเรื่อง.....	57
3.2.3 कै้าโครงเรื่อง.....	57
3.2.4 เนื้อเรื่องย่อ.....	57
3.2.5 ตัวละคร.....	58
3.2.5.1 ตัวละครหลัก.....	58
3.2.5.2 ตัวละครรอง.....	59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.6 ฉากและสถานที่.....	60
3.3 สรุปท้ายบท.....	61
บทที่ 4 ลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับ สังคมญี่ปุ่น.....	63
4.1 ความเป็นเพศของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง.....	63
4.1.1 ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ).....	63
4.1.2 ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない)...	77
4.2 ลักษณะความหลากหลายทางเพศ.....	81
4.3 ความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น.....	91
4.4 เปรียบเทียบกลุ่มหญิงรักหญิงและกลุ่มชายรักชายในเรื่องความสัมพันธ์กับสังคมญี่ปุ่น	98
4.5 สรุปท้ายบท.....	100
บทที่ 5 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ.....	101
5.1 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มหญิงรักหญิง.....	101
5.2 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มชายรักชาย.....	105
5.3 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิง.....	111
5.4 สรุปท้ายบท.....	114
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	115
6.1 สรุปผลการวิจัย.....	115
6.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	118
6.3 ข้อเสนอแนะ.....	119
บรรณานุกรม.....	120
ประวัติของผู้วิจัย.....	125
แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคินพนธ์.....	126

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวความคิดตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1.....	40
ภาพที่ 2.2 กรอบแนวความคิดตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2.....	41
ภาพที่ 3.1 ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ).....	42
ภาพที่ 3.2 เอริ.....	47
ภาพที่ 3.3 อชิโกะ.....	47
ภาพที่ 3.4 พ่ออชิโกะ.....	48
ภาพที่ 3.5 พ่อเอริ.....	49
ภาพที่ 3.6 ทาคาเฮชิ.....	49
ภาพที่ 3.7 ยูคาโกะ.....	50
ภาพที่ 3.8 ชัน เซนบะ.....	50
ภาพที่ 3.9 เคนโกะ ทาชิบานะ.....	51
ภาพที่ 3.10 ลูกค้าย่านซึตึ.....	51
ภาพที่ 3.11 เซโกะ.....	52
ภาพที่ 3.12 ภาพถ่ายของแม่อชิโกะ.....	52
ภาพที่ 3.13 ฉากภายในห้องนอนของเอริและอชิโกะ.....	53
ภาพที่ 3.14 ฉากภายในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย.....	54
ภาพที่ 3.15 ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない)	55
ภาพที่ 3.16 โยซุเกะ โทงะวะ.....	58
ภาพที่ 3.17 โทชิกิ ชิเมะ.....	59
ภาพที่ 3.18 เรียว โอนะตะ.....	59
ภาพที่ 3.19 อิคะกุจิ.....	60
ภาพที่ 3.20 ฉากห้องนอนของโทงะวะ.....	60
ภาพที่ 3.21 ฉากที่โอะโนะตะให้คำปรึกษาชิเมะที่ทำงาน.....	61
ภาพที่ 4.1 ฉากที่เอริทำอาหารให้อชิโกะทาน.....	64
ภาพที่ 4.2 นิยายของเอริที่ได้รับการตีพิมพ์.....	64
ภาพที่ 4.3 เอริให้ยาทาเล็บแก่อชิโกะ.....	64
ภาพที่ 4.4 เอริในชุดเดรส.....	65
ภาพที่ 4.5 ชัน เซนบะ ใส่ชุดเดรส.....	65
ภาพที่ 4.6 เซโกะในชุดเดรส.....	66

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.7 แม่ของอิชิโกะใช้จักรเย็บผ้า.....	67
ภาพที่ 4.8 แม่อิชิโกะในชุดสีสันสดใส.....	67
ภาพที่ 4.9 อิชิโกะทำอาหาร.....	68
ภาพที่ 4.10 อิชิโกะเลือกซื้อเครื่องประดับ.....	68
ภาพที่ 4.11 อิชิโกะในชุดกระโปรง.....	69
ภาพที่ 4.12 ยูคาโกะในชุดลำลอง.....	69
ภาพที่ 4.13 ชุดของลูกค้าร้านซีดี.....	70
ภาพที่ 4.14 พ่อเอริในชุดสูท.....	71
ภาพที่ 4.15 เคนโกะ ทาชิบานะ ในชุดสูท.....	71
ภาพที่ 4.16 พ่ออิชิโกะในชุดลำลอง.....	72
ภาพที่ 4.17 ทาคาเฮชิในชุดลำลอง.....	73
ภาพที่ 4.18 โยซุเกะ โทงาวะ ในชุดสูท.....	78
ภาพที่ 4.19 เรียว โอโนะตะ ในชุดสูท.....	78
ภาพที่ 4.20 อิเดะกุจิ ในชุดสูท ทางด้านซ้าย.....	79
ภาพที่ 4.21 โทชิกิ ชิมะในชุดลำลอง.....	80
ภาพที่ 4.22 การสูบบุหรี่ที่แสดงความเป็นเลสเบี้ยนคิง.....	82
ภาพที่ 4.23 การสูบบุหรี่ของผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น.....	83
ภาพที่ 4.24 ทรงผมและสีเสื้อผ้าที่แสดงความเป็นเลสเบี้ยนคิง.....	83
ภาพที่ 4.25 สีเสื้อผ้าและการแต่งกายของผู้ชายญี่ปุ่น.....	84
ภาพที่ 4.26 ความสดใสร่าเริงที่แสดงความเป็นเลสเบี้ยนควีน.....	84
ภาพที่ 4.27 ลักษณะนิสัยสดใสร่าเริงของผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่น.....	85
ภาพที่ 4.28 การแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีสดใสของเลสเบี้ยนควีน.....	85
ภาพที่ 4.29 การแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีสดใสของผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่น.....	85
ภาพที่ 4.30 ลักษณะนิสัยของเกย์คิงที่แสดงความเป็นผู้นำ.....	87
ภาพที่ 4.31 ลักษณะนิสัยของผู้ชายที่แสดงความเป็นผู้นำ.....	87
ภาพที่ 4.32 การแต่งกายของเกย์คิง.....	88
ภาพที่ 4.33 การแต่งกายของผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น.....	88
ภาพที่ 4.34 ลักษณะของเกย์ควีน.....	89
ภาพที่ 4.35 ลักษณะของผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่น.....	89

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.36 โทนสีเสื้อผ้าของเกย์ควีน.....	90
ภาพที่ 4.37 โทนสีเสื้อผ้าของผู้หญิง.....	90
ภาพที่ 4.38 การออกมาอยู่นอกบ้านของกลุ่มเลสเบียน.....	92
ภาพที่ 4.39 อิชิโกะอาศัยอยู่กับพ่อในห้องนอน.....	92
ภาพที่ 4.40 สังคมในสถานศึกษาของกลุ่มเลสเบียน.....	93
ภาพที่ 4.41 พื้นที่การทำงานของเลสเบียน.....	94
ภาพที่ 4.42 การออกมาอยู่อาศัยโดยลำพังของกลุ่มเกย์.....	94
ภาพที่ 4.43 กลุ่มเกย์กับกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้ชาย.....	95
ภาพที่ 4.44 กลุ่มเกย์กับกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้หญิง.....	95
ภาพที่ 4.45 กลุ่มเกย์กับกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้หญิง.....	96
ภาพที่ 4.46 กลุ่มเกย์กับสังคมที่ทำงานเก่า.....	97
ภาพที่ 4.47 กลุ่มเกย์กับสังคมที่ทำงานใหม่.....	98
ภาพที่ 5.1 อาชีพนักเขียนนิยายของเลสเบียนคิง.....	102
ภาพที่ 5.2 อาชีพนักแปลของเลสเบียนควีน.....	102
ภาพที่ 5.3 รายได้จากสายงานของเลสเบียนคิง.....	103
ภาพที่ 5.4 รายได้จากสายงานของเลสเบียนควีน.....	103
ภาพที่ 5.5 การเริ่มต้นแสดงความรักของเลสเบียนคิงในพื้นที่สาธารณะ.....	104
ภาพที่ 5.6 การเริ่มต้นแสดงความรักของเลสเบียนคิงในพื้นที่ส่วนตัว.....	104
ภาพที่ 5.7 ระบบอาวุโสภายในกลุ่มเลสเบียน.....	105
ภาพที่ 5.8 อาชีพบรรณาธิการของเกย์คิง.....	106
ภาพที่ 5.9 อาชีพนักแปลหนังสือของเกย์ควีน.....	106
ภาพที่ 5.10 ตำแหน่งหน้าที่การทำงานของเกย์คิงและเกย์ควีน.....	107
ภาพที่ 5.11 อำนาจในตำแหน่งงานของเกย์คิง.....	107
ภาพที่ 5.12 รายได้ที่มากกว่าของเกย์คิง.....	108
ภาพที่ 5.13 การเริ่มต้นแสดงความรักของเลสเบียนคิงในพื้นที่สาธารณะ.....	108
ภาพที่ 5.14 การเริ่มต้นแสดงความรักของเลสเบียนคิงในพื้นที่ส่วนตัว.....	109
ภาพที่ 5.15 เกย์ควีนทำอาหาร.....	109
ภาพที่ 5.16 การไม่สมยอมในกิจกรรมทางเพศของเกย์ควีน.....	110
ภาพที่ 5.17 ความอาวุโสภายในกลุ่มเกย์.....	111

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 5.18 กลุ่มเกย์ที่อยู่สายงานเดียวกันกับเลสเบี้ยน.....	112
ภาพที่ 5.19 อาชีพของเกย์.....	112
ภาพที่ 5.20 อาชีพของเลสเบี้ยน.....	113
ภาพที่ 5.21 การทำงานบ้านของเลสเบี้ยน.....	113

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 สถานที่ถ่ายภาพยนตร์และวันที่ทำการถ่ายของภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ).....	43
ตารางที่ 3.2 สถานที่ถ่ายภาพยนตร์และวันที่ทำการถ่ายของภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない).....	56

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาของการวิจัย

ความหมายของคำว่า LGBTQ+ โดยนำตัวอักษรเป็นตัวย่อของชื่อเรียกกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศในแต่ละประเภท โดยเริ่มจาก L มาจากคำว่า Lesbian (เลสเบี้ยน) เป็นคำเรียกของคนที่เป็นหญิงรักหญิง สามารถใช้ได้ทั้งในบริบททั้งของทอมและดี้ อีกฝ่ายมีลักษณะภายนอกหรือพฤติกรรมที่เลียนแบบผู้ชาย และอีกประเภทหนึ่งเป็นหญิงรักหญิงเช่นกันแต่การแสดงออกภายนอกหรือพฤติกรรมไม่จำเป็นต้องเหมือนผู้ชาย ส่วน G ที่ย่อมาจากคำว่า Gay (เกย์) คือกลุ่มชายรักชาย โดยลักษณะภายนอกจะมีลักษณะภายนอกที่เหมือนผู้ชายทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัว ทรงผม เป็นต้น แต่อาจจะมีการแสดงออกทางท่าทางบ้าง และ B มาจากคำว่า Bisexual (ไบเซ็กชวล) เป็นกลุ่มคนที่สามารถชอบได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง โดยที่จะแสดงออกลักษณะภายนอกตรงตามกับเพศตนเอง เช่นถ้าเป็นผู้ชายก็จะแสดงออกว่าเป็นผู้ชาย เป็นผู้หญิงก็จะแสดงออกว่าเป็นผู้หญิง แต่สามารถชอบในฐานะคนรักหรือมีความสัมพันธ์ได้กับทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่ได้กำหนดว่าต้องเป็นเพศตรงข้ามหรือเพศเดียวกันเท่านั้น และอักษรต่อมาคือ T หรือ Transsexual (ทรานส์เซ็กชวล) ความหมายคือบุคคลที่เกิดมาโดยการมีเพศธรรมชาติซึ่งก็หมายถึงว่ามีอวัยวะที่แสดงออกว่าตนเองเพศอะไร แต่รู้สึกว่าจะตนเองไม่ต้องการเป็นเพศนี้ต้องการเปลี่ยนแปลงให้ตัวเองเป็นเพศอย่างที่เราต้องการ เช่น กะเทยที่ต้องการแปลงเพศให้ตัวเองเป็นผู้หญิง เป็นต้น และตัวอักษรสุดท้าย Q ที่มาจากคำว่า Queer (ควีร์) ไม่ว่าจะเพศอะไรในกลุ่ม LGBTQ+ ก็สามารถชอบได้ทั้งหมดโดยไม่แบ่งกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ชาย ผู้หญิง ทอม ดี เลสเบี้ยน เกย์ กะเทย ถ้ามีความถูกใจก็สามารถชอบได้ซึ่งต่างจากไบเซ็กชวล ที่จะชอบแค่กลุ่มชายหญิง (IFBPRIDES LGBT, 2561 :ออนไลน์)

สำหรับสังคมญี่ปุ่นเรื่องความหลากหลายทางเพศนั้นสังคมในอดีตของญี่ปุ่นแต่เดิมนั้นก็มีวัฒนธรรมหรือชุดความคิดที่ค่อนข้างเปิดกว้างเกี่ยวกับเรื่องความหลากหลายทางเพศ เช่นในปี ค.ศ. 1200-1867 จนถึงช่วงยุคสมัยเอโดะ มีวัฒนธรรมที่เรียกว่า “ชูโด” (shudo/衆道) ซึ่งมีความหมายว่า (shudo/衆道) ซึ่งมีความหมายว่า “ความรักของชายที่มีต่อชายด้วยกัน” วิถีของซามูไรที่วิถีของซามูไรที่แสดงถึงความรักที่เชื่อว่าเป็นความรักที่บริสุทธิ์ ที่จะทำให้ซามูไรรุ่นน้องเติบโตเป็นชายเป็นซามูไรได้อย่างสมบูรณ์ที่จะทำให้ซามูไรรุ่นน้องเติบโตเป็นชายเป็นซามูไรได้อย่างสมบูรณ์ (SPECTURM, 2563 : ออนไลน์) ซึ่งวัฒนธรรมนี้เกิดขึ้นได้โดยอาศัยจากข้อจำกัดของการมีเซ็กส์ในสมัยก่อน อาทิ ภาวะสงคราม ประเพณีการแต่งงาน รวมถึงการที่ผู้หญิงมีประจำเดือน จึงทำให้กลุ่มผู้ชายมีเซ็กส์ร่วมกัน และความสัมพันธ์ชายรักชายมีมากขึ้นจนเป็นเรื่องปกติ สืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงยุคสมัยที่จำนวนของซามูไรมีจำนวนลดลงประกอบกับค่านิยมที่เข้ามาของชาวตะวันตก เริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อสังคมญี่ปุ่น รวมทั้งระบบคำสอนของขงจื้อที่เริ่มแพร่หลายเข้ามา ทำให้อิทธิพล

ชายเป็นใหญ่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในความคิดของชาวญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น และปรับมาสู่วิถีรักต่างเพศแทน จึงทำให้ประเทศญี่ปุ่นที่ดูเหมือนจะมีการพัฒนาในหลากหลายด้านไม่ว่าจะเป็น ด้านเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แต่สิ่งที่ยังฝังแน่นและยังคงไม่เปลี่ยนแปลงทางความคิดของคนญี่ปุ่นคือ อคติที่ต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือที่เรียกว่ากลุ่ม LGBTQ+ นำไปสู่ความไม่เท่าเทียม ต่อกลุ่มแอลจีทีอีกเช่นกัน

ความไม่เท่าเทียมที่มีต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศในญี่ปุ่นนั้น แสดงให้เห็นชัดเจนเป็นอย่างมากในสังคมการทำงานของคนในญี่ปุ่น ได้แก่ การกลั่นแกล้งและความรุนแรง ปัญหาการงาน ปัญหาด้านนโยบาย และรวมถึงปัญหาการเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง (coming out) (ชัยญานุช อาสาวดีรส, 2562: 58) นอกจากนี้ปัญหาที่คนภายนอกกลุ่มความหลากหลายทางเพศได้เข้ามาเป็นตัวกำหนดความเท่าเทียมแล้ว ในกลุ่มความหลากหลายทางเพศยังมีความเท่าเทียมที่ไม่เท่าเทียมกันโดยถูกถ่ายทอดเห็นผ่านสื่อภาพยนตร์ได้อย่างชัดเจน จากการนำเสนอของสื่อที่มุ่งไปยังกลุ่มชายรักชายมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง แสดงให้เห็นถึงแนวคิดชายเป็นใหญ่ที่แฝงอยู่ในความคิดของกลุ่มชาวญี่ปุ่น

และภาพยนตร์ที่น่าสนใจเกี่ยวกับเพศที่สามที่ได้มาจากผลสำรวจ skywire ชาแนลโทรทัศน์ชื่อดังของสหรัฐอเมริกา เผยว่า ภาพยนตร์/ซีรีส์ (anime) ของญี่ปุ่นสำหรับกลุ่ม LGBTQ+ หรือที่กลุ่มความหลากหลายทางเพศไม่ควรพลาด ประกอบด้วย 5 อันดับ Gravitation, Yuri! On Ice, Sasameki Noto (Whispered Words), No.6, Hourou Musko (Wandering Son) (prakai, 2563) โดยมีเนื้อเรื่องย่อแต่ละเรื่องดังนี้

เรื่อง Gravitation (ญี่ปุ่น: グラビテーション) เป็นซีรีส์มังงะ yaoi หรือตัวละครหลักมีความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายด้วยกันที่เขียนและแสดงโดย Maki Murakami เรื่องราวเป็นไปตามความพยายามของ Shuichi Shindo และวง Bad Luck ของเขาที่จะกลายมาเป็นดนตรีแนวใหม่ของญี่ปุ่นและความพยายามของเขาที่จะจับหัวใจของ Eiri Yuki

เรื่อง Yuri! On Ice เป็นเรื่องราวความรักที่แสนจะเบาสมองระหว่างนักสเก็ตลีลาชาวรัสเซียที่เกษียณแล้วกับเด็กฝึกงานชาวญี่ปุ่น

เรื่อง Sasameki Noto (Whispered Words), (ญี่ปุ่น: ささめきこと) เป็นซีรีส์มังงะยูริของญี่ปุ่นที่เขียนและแสดงโดยทาคาชิเคดะ ซีรีส์เรื่องนี้จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมปลายร่วมสมัยเป็นเรื่องเกี่ยวกับ Sumika Murasame เด็กสาวอายุ 15 ปีที่แอบหลงรัก Ushio Kazama เพื่อนสนิทหญิงของเธอ อุชิโอะชอบผู้หญิงเหมือนกัน แต่เป็นแค่เด็กผู้หญิง "น่ารัก" และ "ตัวเล็ก" ในขณะที่ซุมิกะตัวสูงเล่นกีฬาเก่งและเป็นคนขี้อายมากกว่า

เรื่อง No.6 โลกใหม่หมายเลขหก (ญี่ปุ่น: ナンバー・シックス) เป็นนวนิยายที่ประพันธ์โดย อะสุโกะ อาซาโนะ เป็นเรื่องราวหลังจากสงครามครั้งยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ ที่ทำให้โลกเหลือรัฐเพียง 6 รัฐ โดยจะกล่าวถึงเรื่องราวในรัฐลำดับที่ 6 หรือ No.6 ในวันที่มีพายุไต้ฝุ่นเข้า No. 6 ชื่อง เด็กหนุ่มชั้นสูง ผู้ที่ครอบครัวได้รับสิทธิพิเศษมากมาย ได้ช่วยเหลือเนซิมิ ที่มาพร้อมกับบาดแผล จนทั้งสองกลายเป็นเพื่อนกัน ซึ่งภายหลังจึงทราบว่า เนซิมิ เป็นอาชญากรที่หลบหนีมา และรัฐบาลกำลังตามตัวอยู่ ด้วยเหตุนี้ ทำให้ครอบครัวของชื่อง ได้ถูกรัฐบาลลดชั้น และถูกริดรอนสิทธิพิเศษต่าง ๆ หลังจากนั้นสี่ปี ชื่องทำงานเป็นพนักงานควบคุมดูแลหุ่นยนต์ของสวนสาธารณะ วันหนึ่งชื่องได้พบคนเสียชีวิตอยู่ในสวนสาธารณะ ในร่างการที่ชูปวมและชราภาพ แต่เหตุการณ์ดังกล่าวได้ถูกปิดข่าวไว้ ชื่องคุยกับเพื่อนร่วมงานเชิงสงสัยในรัฐบาล ตอนนั้นเอง เพื่อนร่วมงานของชื่องก็มีอาการดังกล่าวและเสียชีวิตในทันที ณ ตอนนั้น ชื่องเห็นฝั่งออกมาจากคอกของศพเพื่อนร่วมงาน เรื่องนี้ทำให้ชื่องถูกควบคุมตัวไปยังเขตพันทสสถาน ในระหว่างที่สิ้นหวังนั้นเอง เนซิมิได้ปรากฏตัวขึ้น และช่วยเหลือชื่อง ออกไปนอกกำแพง No. 6 ณ ที่นั้น ทำให้ชื่อง ได้พบกับความจริง

และเรื่องสุดท้ายคือ Hourou Musko (Wandering Son) (ญี่ปุ่น: 放浪息子) เป็นซีรีส์มังงะของญี่ปุ่นที่เขียนและแสดงโดยทาคาโกะชิมูระ เรื่องราวแสดงให้เห็นถึงนักเรียนสาวคนหนึ่งชื่อซูอิจินิ โทริบรยายโดยผู้แต่งว่าเป็นสาวข้ามเพศและโยชิโนะทาคาสึกิเพื่อนของซูอิจินิเล่าว่าเป็นเด็กข้ามเพศ ซีรีส์นี้เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ เช่นการเป็นคนข้ามเพศอัตลักษณ์ทางเพศและจุดเริ่มต้นของวัยแรกรุ่น

ซีรีส์และอนิเมะ 3 ใน 5 เรื่องนี้ล้วนเป็นกลุ่มแสดงความสัมพันธ์ชายรักชาย แสดงให้เห็นว่าพื้นที่สื่อในญี่ปุ่นให้ความสำคัญเอนเอียงไปในทางของกลุ่มชายรักชายมากกว่าหญิงรักหญิง ซึ่งนอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่านอกจากกลุ่มความหลากหลายทางเพศจะมีความไม่เท่าเทียมจากกลุ่มรักต่างเพศในสังคมญี่ปุ่นแล้ว ภายในกลุ่มหลากหลายทางเพศนั้นก็มีความไม่เท่าเทียมทางเพศที่ไม่เท่ากันด้วยเช่นกันดังที่ปรากฏให้เห็นผ่านสื่อภายในสังคมญี่ปุ่นในข้างต้น

ดังนั้นผู้วิจัยต้องการศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศในภาพยนตร์เรื่อง Love My Life และภาพยนตร์เรื่องNo Touching at All (どうしても触れたくない) ว่ามีกี่ประเภท และมีกลุ่มไหนภายในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่อง และต้องการศึกษาว่าแต่ละกลุ่มมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจอย่างไรและภายในกลุ่มมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจอย่างไร กลุ่มใดมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มากกว่าและขณะเดียวกันภายในกลุ่มมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เท่าเทียมกันหรือไม่ ในขณะเดียวกันกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่มีหลายกลุ่มก็ยังมีมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน คนที่มีอำนาจมากกว่าคือกลุ่มที่มีความอาวุโสอันเนื่องมาจากมีระบบอาวุโสซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของกลุ่มคนในญี่ปุ่น ทั้งนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่างานวิจัยเรื่องนี้จะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศมากยิ่งขึ้นในกรณีศึกษาภาพยนตร์ของประเทศญี่ปุ่น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.3.1 ได้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่นในเรื่องของความเท่าเทียม กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น

1.3.2 ได้ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น

1.3.3 ได้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์แนวคิดทางสังคมศาสตร์ ได้ฝึกการเรียบเรียงข้อมูลและจัดการความคิดอย่างเป็นระบบ และได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาในงานเขียนที่ถูกต้อง

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาเรื่องความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มLGBTQ+ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่นผ่านภาพยนตร์ 2 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) ปีที่ผลิต 2006 ความยาวของภาพยนตร์ 1 ชม. 36 นาที และภาพยนตร์เรื่องNo Touching at All (どうしても触れたくない) ปีที่ผลิต 2014 ความยาวของภาพยนตร์ 1 ชม. 24 นาที โดยศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น ศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

1.5 วิธีการศึกษาวิจัย

งานวิจัยเรื่องความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มLGBTQ+ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น โดยผ่านภาพยนตร์ 2 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และภาพยนตร์เรื่องNo Touching at All (どうしても触れたくない) วิธีการศึกษาวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) มีวิธีการเก็บข้อมูล ดังนี้

1.5.1 วิธีการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ

การเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ ได้มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้

- ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) ผ่านDVD ที่ได้ทำการจัดซื้อผ่านร้าน The L Word Thai Shop
- ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) ผ่านช่องทางออนไลน์คือ https://kissasian.sh/Dr_ama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp
- ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) ผ่านช่องทางออนไลน์คือ <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

1.5.2 วิธีการเก็บข้อมูลทุติยภูมิ

การเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ ได้มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้ จากการทำหนังสือเอกสารทางวิชาการ งานวิจัย และการสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลภาพแทนความจริง ลักษณะความหลากหลายทางเพศ รวมไปถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในกลุ่มความหลากหลายทางเพศในภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない)

ศึกษาบทความความที่วิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์เรื่อง Love My Life และภาพยนตร์ No Touching at All (どうしても触れたくない)

1.6 นิยามศัพท์

เกย์ในสังคมยุคเก่า	หมายถึง เกย์ที่อยู่ก่อนที่สังคมญี่ปุ่นจะเปิดรับการมีของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นไม่รับรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 เกย์ที่ยึดติดในรูปแบบผัวเดียวเมียเดียว
เกย์สังคมยุคสมัยใหม่	หมายถึง เกย์ในสังคมยุคใหม่ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นเริ่มรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 เป็นช่วงที่สังคมมีการพัฒนาและรับแนวคิดแบบตะวันตกมากขึ้น เกย์ที่มีความสิ้นไหลทางเพศ
เลสเบี้ยนสังคมยุคเก่า	หมายถึง เลสเบี้ยนที่อยู่ก่อนที่สังคมญี่ปุ่นจะเปิดรับการมีของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นไม่รับรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 เลสเบี้ยนที่ยึดติดในรูปแบบผัวเดียวเมียเดียว
เลสเบี้ยนสังคมยุคใหม่	หมายถึง เลสเบี้ยนในสังคมยุคใหม่ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นเริ่มรู้ถึง

1.8 แผนการเขียนเนื้อหางานวิจัย

รายงานวิจัย เรื่องความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม LGBTQ+ ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น มีเนื้อหาทั้งหมด 6 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

- 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาของการวิจัย
- 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย
- 1.4 ขอบเขตการวิจัย
- 1.5 วิธีการศึกษาวิจัย
- 1.6 นิยามศัพท์
- 1.7 ขั้นตอนการดำเนินงาน
- 1.8 แผนการเขียนเนื้อหางานวิจัย

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม

- 2.1 แนวคิดทางสังคมศาสตร์
 - 2.1.1 แนวความคิดการสร้างภาพตัวแทน (Representation)
 - 2.1.2 แนวคิดเรื่องความเป็นเพศ (Gender)
 - 2.1.3 แนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศ
- 2.2 งานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.2.1 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพแทน (Representation)
 - 2.2.2 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเพศ (Gender)
 - 2.2.3 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ
- 2.3 กรอบการศึกษาวิเคราะห์

บทที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของภาพยนตร์

- 3.1 ภาพยนตร์เรื่อง LOVE MY LIFE (ラブ・マイ・ライフ)
 - 3.1.1 ข้อมูลการผลิต
 - 3.1.1.1 ข้อมูลพื้นฐาน
 - 3.1.1.2 สถานที่ฉายภาพยนตร์
 - 3.1.1.3 ประเภทภาพยนตร์
 - 3.1.1.4 ทีมงานและบริษัทผู้สร้าง

- 3.1.2 วิธีการดำเนินเรื่อง
 - 3.1.2.1 การลำดับเรื่อง
 - 3.1.2.2 การเริ่มเรื่อง
 - 3.1.2.3 การจบเรื่อง
- 3.1.3 เค้าโครงเรื่อง
- 3.1.4 เนื้อเรื่องย่อ
- 3.1.5 ตัวละคร
 - 3.1.5.1 ตัวละครหลัก
 - 3.1.5.2 ตัวละครรอง
- 3.1.6 ฉากและสถานที่

3.2 ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない)

- 3.2.1 ข้อมูลการผลิต
 - 3.2.1.1 ข้อมูลพื้นฐาน
 - 3.2.1.2 สถานที่ฉายภาพยนตร์
 - 3.2.1.3 ประเภทภาพยนตร์
 - 3.2.1.4 ทีมงานและบริษัทผู้สร้าง
- 3.2.2 วิธีการดำเนินเรื่อง
 - 3.2.2.1 การลำดับเรื่อง
 - 3.2.2.2 การเริ่มเรื่อง
 - 3.2.2.3 การจบเรื่อง
- 3.2.3 เค้าโครงเรื่อง
- 3.2.4 เนื้อเรื่องย่อ
- 3.2.5 ตัวละคร
 - 3.2.5.1 ตัวละครหลัก
 - 3.2.5.2 ตัวละครรอง
- 3.2.6 ฉากและสถานที่

3.3 สรุปท้ายบท

บทที่ 4 ลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น

4.1 ความเป็นเพศของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

4.1.1 ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ)

4.1.2 ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない)

4.2 ลักษณะความหลากหลายทางเพศ

4.3 ความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น

4.4 เปรียบเทียบกลุ่มหญิงรักหญิงและกลุ่มชายรักชายในเรื่องความสัมพันธ์กับสังคมญี่ปุ่น

4.5 สรุปท้ายบท

บทที่ 5 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

5.1 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มหญิงรักหญิง

5.2 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มชายรักชาย

5.3 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิง

5.4 สรุปท้ายบท

บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

6.2 อภิปรายผลการวิจัย

6.3 ข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่อง ความไม่เท่าเทียมของกลุ่ม LGBTQ+ ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดทางสังคมศาสตร์และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

2.1 แนวความคิดทางสังคมศาสตร์

2.1.1 แนวความคิดการสร้างภาพตัวแทน (Representation)

2.1.2 แนวคิดเรื่องความเป็นเพศ (Gender)

2.1.3 แนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศ

2.2 งานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพตัวแทน(Representation)

2.2.2 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเพศ (Gender)

2.2.3 เอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ

2.1 แนวความคิดทางสังคมศาสตร์

งานวิจัยนี้ได้มีแนวคิดทางสังคมศาสตร์ โดยมีแนวคิดที่สำคัญที่นำมาใช้งานวิจัย คือ การสร้างภาพตัวแทน (Representation) แนวคิดเรื่องความเป็นเพศ แนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศ มีเนื้อหา ดังนี้

2.1.1 แนวความคิดการสร้างภาพตัวแทน (Representation)

ฮอลล์ (Stuart Hall, 1997: 4, อ้างถึงใน ปรีดา นัคร, 2559: 57-58) กล่าวว่า ภาษาเป็นสิ่งที่สามารถบอกได้ถึงความหมายของสิ่งต่าง ๆ สามารถเป็นตัวกำหนดและจัดการความประพฤติ และการปฏิบัติต่าง ๆ ความหมายของภาษาจะช่วยในการตั้งกฎ บรรทัดฐาน และขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ที่สั่งการและควบคุมชีวิตคน

นอกจากนี้ยังมองว่าแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน มีการทำงานคล้ายระบบการทำงานของภาษา เพราะตัวแทนเป็นผลผลิตทางความหมายของระบบความคิดในจิตใจของมนุษย์ผ่านการทำงานของภาษา โดนการเชื่อมโยงระหว่างระบบความคิดกับภาษา ซึ่งอำนวยความสะดวกให้มนุษย์สามารถอ้างอิงถึงโลกแห่งความจริงของวัตถุ ผู้คน และเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมถึงโลกแห่งจินตนาการที่มีแต่วัตถุ ผู้คน และเหตุการณ์ปรุงแต่งขึ้น ภาพตัวแทนจึงไม่ได้เป็นการลดรูปเป็นความจริง แต่เป็นการสร้างตนเองให้มีคุณสมบัติเทียบเท่าความเป็นจริงนั่นเอง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าภาพตัวแทนจะมีการทำงานคล้ายกับ

การทำงานของภาษา แต่ก็ยังมีความแตกต่างอยู่ประการ กลางคือภาพตัวแทนนั้นจะทำการคัดเลือกเพียงบางลักษณะของความเป็นจริงออกมาดัดแปลงและตกแต่งให้โดดเด่นขึ้น รวมถึงสถาปนาความจริงได้อย่างเท่าเทียมกันในระนาบเดียวกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะความจริง อาจนำสิ่งที่ไม่มีตัวตนในโลกหรือมีตัวตนแต่มีขนาดใหญ่มาก เมื่อต้องการนำมาแสดงหรือกล่าวก็ไม่สามารถนำมาแสดงหรือกล่าวได้ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน

นอกจากนี้ Stuart Hall (1997: 15, อ้างถึงใน สุรเดช โชติอุดมพันธ์, 2548: 2-3) นิยามว่า representation ว่าเป็นการผลิตสร้างความหมายโดยการใช้ระบบสัญลักษณ์ เป็นการพยายามที่เชื่อมโยงแนวคิด กับระบบสัญลักษณ์เข้าด้วยกัน หรือเป็นการนำเสนอแนวคิดผ่านสัญลักษณ์ ฮอลล์ (1997: 17-19) พิจารณาระบบการนำเสนอภาพตัวแทนนั้นเกิดขึ้นในสองระดับด้วยกัน ดังนี้

ระดับการนำเสนอภาพตัวแทนในใจ (mental representation) เป็นการพยายามตีความความจริงรอบตัวมนุษย์ ซึ่งเป็นกระบวนการกลั่นกรองสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวให้เป็นความรู้หรือความคิดหนึ่ง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ

ระดับการนำเสนอภาพตัวแทนภายนอก เป็นการสื่อสารความคิดหรือความรู้ที่อยู่ในหัวสมองออกมาเพื่อให้ผู้อื่นรับทราบโดยระบบสัญลักษณ์หนึ่ง ๆ เช่น ภาษา เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการนำเสนอภาพตัวแทนนั้นมีขั้นตอนที่กลั่นกรอง “ความจริง” อย่างน้อยสองระดับ คือ การกลั่นกรองและจัดการเรียบเรียงความรู้ความคิดในหัวสมองมนุษย์ และการกลั่นกรองและจัดการเรียบเรียงภายนอกโดยผ่านระบบสัญลักษณ์เช่นภาษา แนวคิดเรื่องภาษานั้นทำให้ฮอลล์ (1997: 25) เสนอวิธีการศึกษานำเสนอภาพตัวแทนในเชิงการ “สร้าง” ความหมาย (constructionist approach) ได้ตั้งอยู่บนความเชื่อพื้นฐานที่ว่า การนำเสนอภาพตัวแทนนั้นไม่ได้เป็นกระบวนการที่โปร่งใส หรือเป็นเพียงการถ่ายทอดสิ่งรอบข้างโดยตรงไม่ได้มีการบิดเบือนหากแต่เป็นกระบวนการที่แอบแฝงการผลิตความหมาย กล่าวคือ ในขณะที่สิ่งรอบข้างไม่ได้มีความหมายในตัวของมันเอง หากแต่นักเขียนหรือผู้นำเสนอภาพแทนนั้นใส่ “ความหมาย” ลงไปในกระบวนการนำเสนอ จากแง่มุมดังกล่าว ผู้เขียนหรือผู้นำเสนอนับว่ามีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้กำหนดกรอบและให้ความหมายกับสิ่งรอบข้างที่ไม่ได้มีความหมายในตัวของมันเอง

วิธีการสร้างภาพตัวแทน

สรารักษ์ โรจนพฤกษ์ (2557: 29, อ้างถึงใน ภัทรศศิ์ ช่างเจิม, 2559: 34-36) อธิบายถึงวิธีการสร้างภาพตัวแทนไว้ 2 ประการ

- การสร้างภาพตัวแทนในบางสำนักได้บอกไว้ว่าอาจเป็นการสะท้อนความเป็นจริงทางด้านค่านิยม วัฒนธรรม ความเชื่อทางสังคมในแต่ละบริบทคนส่วนใหญ่
- การสร้างภาพตัวแทนที่เกิดจากการสร้างความหมายผ่านกระบวนการความคิดส่งผู้ส่งสาร โดยผู้ส่งสารในนี้อาจหมายถึง ผู้ผลิตหรือผู้จัดทำกรสร้าง ผู้ส่งสารจะทำการใส่ความคิด

ความหมายใหม่ ๆ เข้าไปในภาพแทนนั้น ๆ จากภาพตัวแทนเดิมอาจมีแนวคิดเก่าอยู่และผู้ส่งเสริมแต่งเติมความหมายเพิ่มเติมเข้าไป ลบแนวคิดเรื่องเดิมออกจากภาพตัวแทนบางส่วนหรือลบทั้งหมด เพื่อประกอบการสร้างความหมายใหม่เข้าไปแทนเป็นการสร้างภาพตัวแทนดูเป็นเหมือนเรื่องจริงผู้รับสารก็ตีความตามแต่ความเข้าใจส่วนบุคคล

ลักษณะของตัวแทน

- การสร้างภาพตัวแทนย่อมสอดคล้องกับบริบททางชนชั้นกลุ่มเป้าหมาย
- การสร้างภาพกับความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิมในบางครั้งภาพตัวแทนที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิม โดยการหยิบยกเนื้อหาบางส่วนมาดัดแปลงใหม่
- ภาพตัวแทนกับการบิดเบือนเรื่องราวหรือสร้างเรื่องใหม่ใส่เข้าแทนเรื่องเดิมการสร้างภาพตัวแรกสามารถหยิบยกเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกจากบริบทเดิมและสร้างความหมายใหม่หรืออีกนัยหนึ่งสร้างภาพตัวแทนเหมือนเป็นการปิดบังหรือบิดเบือนเรื่องเข้าไปใหม่หรือบางกรณีก็ปิดบังเรื่องจริงและสร้างเรื่องใหม่ทับหมดคงเหลือซึ่งไว้แต่โครงแต่เนื้อหาความจริงถูกสร้างใหม่

ส่วนของความหลากหลายทางเพศนั้น ฮอลล์มองว่า ตัวอย่างที่น่าสนใจที่ฟูโกต์ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นเพศสถานะโดยเฉพาะประเด็นเรื่องของการรักร่วมเพศ จะเห็นได้ว่าประเด็นเรื่องรักร่วมเพศเป็นเรื่องที่มีมาตั้งแต่สมัยกรีกโรมัน มองว่าความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายเป็นเรื่องปกติ แนวคิดกำหนดความเป็นรักร่วมเพศ (homosexuality) เพิ่งเกิดในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่เริ่มมีการแบ่งแยกรักร่วมเพศออกจากรักต่างเพศ และให้ความหมายในเชิงคุณค่าว่าแบบแรกเป็นแบบที่ “ผิดปกติ” และแบบหลังเป็นแบบที่ “ปกติ” ทั้งที่ก่อนหน้านี้ในสมัยกรีกโรมัน รักร่วมเพศถูกมองว่าเป็นการถ่ายทอดความสัมพันธ์จากชายที่มีอายุมากกว่าสู่ชายที่มีอายุน้อยกว่า จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายในตัวเอง หากแต่ว่าทกรรมของคนแต่ละยุคสมัยให้ “ค่า” และ “ความหมาย” กับความสัมพันธ์ดังกล่าวแตกต่างกัน และความแตกต่างสามารถพบได้ในภาพตัวแทน

ส่วน Stuart Hall (1997, อ้างถึงใน นลินทิพย์ เนตรวงศ์, 2559: 18) ได้อธิบายว่า การศึกษาเรื่องภาพตัวแทน (Representation) มีแนวทางศึกษา 3 แนวการศึกษาที่พยายามอธิบายกระบวนการสร้างภาพตัวแทนของ ความหมายผ่านการทำงานของภาษา ประกอบด้วย แนวการศึกษาภาพสะท้อนความเป็นจริง (Reflective approach) แนวการศึกษาความตั้งใจของผู้ส่งสาร (Intentional approach) และแนวการศึกษาการประกอบ สร้างความหมาย (constructionist approach)

- แนวการศึกษาภาพสะท้อนความเป็นจริง (Reflective approach) เชื่อว่าความหมายถูกฝังอยู่ในวัตถุ บุคคล หรือเหตุการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริง และภาษาทำงานเหมือนกับกระจกในการสะท้อนความหมายที่ แท้จริงในฐานะที่มีอยู่แล้วในโลก อย่างไรก็ตาม ในทัศนะของ Hall กลับเห็นว่าสิ่งที่เรารู้ว่า สิ่งต่าง ๆ หมายถึง อะไรเพราะเรารู้รหัสที่เชื่อมโยงสิ่งนั้นกับแนวคิด (concept) ผ่านคำ (words) หรือภาพ (image) มาก่อน ดังนั้น การที่จะเข้าใจความหมายซึ่งกันและกันได้เราจะต้องเรียนรู้รหัสที่เชื่อมโยงระหว่างสิ่งต่าง ๆ กับ คำ (words) ใน วัฒนธรรมของกันและกันเสียก่อน
- แนวการศึกษาความตั้งใจของผู้ส่งสาร (Intentional approach) นั้นเห็นต่างจากแนวการศึกษาแบบแรก กล่าวคือ แนวการศึกษานี้เห็นว่า ความหมายนั้นขึ้นอยู่กับผู้พูด ผู้เขียน ที่กำหนดขึ้นในโลกผ่านภาษา ดังนั้น คำ (words) จึงหมายถึงอะไรก็ตามแต่ที่ผู้เขียนตั้งใจส่งความหมาย อย่างไรก็ตาม ในทัศนะของ Hall แนวการศึกษา ความตั้งใจของผู้ส่งสาร ซึ่งศึกษาภาพตัวแทนผ่านภาษานี้ก็มีปัญหาเช่นกัน เนื่องจากส่วนสำคัญของภาษาคือการติดต่อสื่อสารซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้รูปแบบทางภาษาและการใช้รหัสร่วมกัน ภาษาจึงไม่สามารถเกิดขึ้นจากการกำหนด ของคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว ทั้งนี้เพราะบุคคลต้องใช้กฎรหัสและระเบียบทางภาษาร่วมกันถึงจะสามารถเข้าใจ ซึ่งกันและกันได้ดังนั้นความคิดของบุคคลใดบุคคลหนึ่งจึงต้องต่อรองความหมายกับคนอื่น ๆ เสมอ
- แนวการศึกษาการประกอบสร้างความหมาย (constructionist approach) วางอยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่ว่า ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้ถูกสะท้อนออกมาเหมือนกับเงาสท้อนในกระจกตามแนวการศึกษาภาพสะท้อน ความเป็นจริง (Reflective approach) อีกทั้งไม่ได้ให้ความสนใจกับความตั้งใจของการให้ความหมายของบุคคล ตามแนวการศึกษาความตั้งใจของผู้ส่งสาร (Intentional approach) ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวเชื่อว่า ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ถูกประกอบสร้างขึ้นจากส่วนเสี้ยวหนึ่งของโลกความเป็นจริง ด้วยระบบของภาษา (linguistic systems) และระบบของภาพตัวแทน (representational systems) ภาพตัวแทนจึงเป็นส่วนสำคัญใน กระบวนการที่ ความหมายถูกผลิตและแลกเปลี่ยนระหว่างสมาชิกในกลุ่มสังคม

สำหรับ Stuart Hall (1997: 15, อ้างถึงใน นลินทิพย์ เนตรวงศ์, 2559: 18-20) ภาพตัวแทน (Representation) เป็นส่วนหนึ่งของปฏิบัติการที่ผลิตวัฒนธรรมขึ้น ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับการผลิต และการแลกเปลี่ยนความหมาย (Shared meaning) ไม่ว่าจะเป็นการรับไปใช้หรือการถ่ายทอดความหมาย ระหว่างสมาชิกในสังคม โดยมีภาษา (Language) เป็น “สื่อ” ในการทำความเข้าใจ (make sense) ของสิ่งต่าง ๆ ร่วมกันในสังคม ภาษา (Language) สามารถเป็นสื่อกลางทำให้

เราเข้าใจความหมายร่วมกันได้ ทั้งนี้ภาษา (Language) ไม่ได้หมายความเพียงแค่ภาษาพูดหรือภาษาเขียนเท่านั้น แต่ยังหมายความรวมทั้ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง สิ่งต่าง ๆ ที่เราใช้แทนแนวคิด (concepts) ความคิด (ideas) และความรู้สึก (feelings) หัวใจในการผลิตความหมายในภาษา (Language) สำหรับ Hall (1997, p. 19) เกิดจากความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ (things) แนวคิด (concept) และสัญญาณ (sign) โดยกระบวนการที่เชื่อมโยง องค์ประกอบทั้ง 3 เข้าด้วยกันนั้นเรียกว่า ภาพตัวแทน (Representation)

- องค์ประกอบแรกคือ สิ่งต่าง ๆ (things) ได้แก่คน สัตว์สิ่งของ เหตุการณ์เรื่องเล่า หรือ ประสบการณ์ต่าง ๆ
- องค์ประกอบที่สองคือ แนวคิด (concept) หมายความถึง ความคิด หรือ แนวคิดที่อยู่ในหัว (mind) ของ เราซึ่งช่วยแยกแยะจัดประเภทสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นระบบเพื่อง่ายแก่การรับรู้จดจำ และเข้าใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ตัวอย่างเช่น เรามีแนวคิด (concept) เกี่ยวกับโต๊ะ หรือเก้าอี้ว่า สิ่งเหล่านี้มีลักษณะอย่างไร เพราะเราเคยเห็นสิ่งนี้ ในโลกของความเป็นจริง หรือแม้กระทั่งสิ่งที่เป็นนามธรรมที่เราไม่สามารถมองเห็นได้เช่น ความรัก ความตาย เรา ก็รู้ว่ามันมีลักษณะอย่างไรเพราะเราก็มีแนวคิด (concept) เกี่ยวกับสิ่ง ๆ นั้น แต่ที่น่าสนใจยิ่งกว่า คือ สิ่งที่ถูกสร้างขึ้น หรือจินตนาการขึ้น เช่น นางฟ้า นางเงือก เทวดา ซาดาน และอาจรวมถึง “ผู้ชายในฝัน” (Ideal men) เรารู้ว่ามี ลักษณะอย่างไร เพราะเรามีแนวคิด (concept) เกี่ยวกับสิ่ง ๆ นั้นอยู่ในหัวของเรา
- องค์ประกอบที่สาม คือ สัญญาณ (sign) ซึ่งหมายถึง เครื่องหมาย รหัส หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยใน การสื่อความคิดผ่านการทำงานของภาษา โดยสัญญาณนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ (things) โดยตรง ดังนั้นสัญญาณ (sign) จึงไม่ได้มีความหมายในตัวของมันเอง หากแต่ “ความหมาย” จะเกิดขึ้นได้ก็อยู่ด้วยความสัมพันธ์กับแนวคิด (concept) ที่ถูกยึดโยงไว้ด้วยรหัส ดังนั้นถ้าหากรหัสเปลี่ยน ความหมายก็จะเปลี่ยนด้วย ตัวอย่างเช่น คำว่า “นก” ในภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยตัวอักษร น.หนูและ ก.ไก่ตัวอักษรดังกล่าวไม่ได้มี ลักษณะเหมือนกับนกจริง ๆ ที่บินอยู่บนฟ้าเลยแม้แต่น้อย แต่เมื่อตัวอักษร น.หนูและ ก.ไก่ถูกเขียนไว้ข้างกัน เป็น คำว่า “นก” คนที่รู้ภาษาไทยย่อมรู้ว่าหมายถึงอะไร แต่ถ้าให้คนอังกฤษที่ไม่รู้ภาษาไทย (รหัส) มาอ่านก็คงจะไม่รู้ ความหมาย ในขณะเดียวกัน หากเขียนคำว่า “BIRD” ที่ประกอบด้วยตัวอักษร B-I-R-D คนอังกฤษก็จะรู้ได้ทันทีว่า หมายถึงอะไร อย่างไรก็ตาม นก ในหัว (mind) ของคนไทยกับคนอังกฤษ อาจจะเป็นนกที่มีรูปร่างไม่เหมือนกันก็ได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สัญญะ (sign) นั้นต้องเกิดจากการตกลงความหมายร่วมกันของคนในแต่ละสังคมและ แต่ละวัฒนธรรม ทั้งนี้หากแนวคิด (concept) และสัญญะ (sign) ของแต่ละคนต่างกัน ก็จะทำให้ความหมายของ แต่ละคนแตกต่างกันอีกด้วย

สรุปแนวคิดการสร้างภาพตัวแทน (Representation) กล่าวว่า ภาพตัวแทนมีการทำงานที่เหมือนกับระบบการทำงานของภาษา เนื่องจากตัวแทนเป็นผลผลิตทางความหมายของระบบความคิดในจิตใจของมนุษย์ผ่านการทำงานของภาษา โดยการเชื่อมโยงระหว่างความคิดและภาษา นอกจากนี้ลักษณะของตัวแทนนั้นการสร้างภาพแทนย่อมต้องสอดคล้องกับบริบทของชนชั้นกลุ่มเป้าหมาย ทั้งนี้ในประเด็นเรื่องความหลากหลายทางเพศจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายในตัวเอง หากแต่ว่าทกรรมของคนแต่ละยุคสมัยให้ “คำ” และ “ความหมาย” กับความสัมพันธ์ดังกล่าวแตกต่างกัน และความแตกต่างสามารถพบได้ในภาพแทน

นอกจากนี้มีแนวทางศึกษา 3 แนวการศึกษาที่พยายามอธิบายกระบวนการสร้างภาพตัวแทนของความหมายผ่านการทำงานของภาษา ประกอบด้วย แนวการศึกษาภาพสะท้อนความเป็นจริง คือ เชื่อว่าความหมายถูกฝังอยู่ในวัตถุ บุคคล หรือเหตุการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริง และภาษาทำงานเหมือนกับกระจก ในการสะท้อนความหมายที่ และแนวการศึกษาความตั้งใจของผู้ส่งสาร คือ ความหมายนั้นขึ้นอยู่กับผู้พูด ผู้เขียน ที่กำหนดขึ้นในโลกผ่านภาษา ดังนั้น คำ (words) จึงหมายถึงอะไรก็ตามแต่ที่ผู้เขียนตั้งใจส่งความหมาย และแนวการศึกษาการประกอบสร้างความหมาย คือ ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ถูกประกอบสร้างขึ้นจากส่วนเสี้ยวหนึ่งของโลกความเป็นจริง ด้วยระบบของภาษาและระบบของภาพตัวแทน ภาพตัวแทนจึงเป็นส่วนสำคัญใน กระบวนการที่ความหมายถูกผลิตและแลกเปลี่ยนระหว่างสมาชิกในกลุ่มสังคม

และภาพตัวแทน (Representation) เป็นส่วนหนึ่งของปฏิบัติการที่ผลิตวัฒนธรรมขึ้น ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับการผลิต และการแลกเปลี่ยนความหมาย ไม่ว่าจะเป็นการรับไปใช้หรือการถ่ายทอดความหมาย ระหว่างสมาชิกในสังคม โดยมีภาษาเป็น “สื่อ” ในการทำความเข้าใจของสิ่งต่าง ๆ ร่วมกันในสังคม ภาษา สามารถเป็นสื่อกลางทำให้เราเข้าใจความหมายร่วมกันได้ ทั้งนี้ภาษาไม่ได้หมายความว่าเพียงแต่ภาษาพูดหรือภาษาเขียนเท่านั้น แต่ยังหมายรวมทั้ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง สิ่งต่าง ๆ ที่เราใช้แทนแนวคิด ความคิดและความรู้สึก หัวใจในการผลิตความหมายในภาษา (Language) เกิดจากความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ (things) แนวคิด (concept) และสัญญะ (sign) โดยกระบวนการที่เชื่อมโยง องค์ประกอบทั้ง 3 เข้าด้วยกันนั้นเรียกว่า ภาพตัวแทน (Representation)

จากการทบทวนแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน (Representation) พบว่าสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ว่าด้วยเรื่องเพื่อศึกษาลักษณะและ

ความหลากหลายทางเพศ ว่าภาพยนตร์นั้นใช้ความสร้างภาพตัวแทนอย่างไรในการสร้างภาพตัวแทนให้กับกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

2.1.2 แนวคิดเรื่องความเป็นเพศ (Gender)

เรื่อง sex gender sexuality นั้นได้ถูกนำมาอธิบายไว้ 2 แนวคิด คือแนวคิดสารัตถนิยม (essentialism) และแนวคิดกระบวนการสร้างทางสังคม (social constructionism) ดังนี้

แนวคิดสารัตถนิยม (Essentialism) ถือเป็นแนวคิดกระแสหลักที่มีอิทธิพลต่อความคิดความเชื่อของคนในสังคม แนวคิดนี้เชื่อในเรื่องระบบความจริงที่เป็นหนึ่งหรือเป็นแก่นแกนของความเป็นธรรมชาติมีความเป็นสากลคือลักษณะแน่นอนตายตัว ไม่มีการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือมองเรื่องเพศ (sexuality) เป็นเรื่อง “ปกติ”, “ธรรมชาติ” ที่ตายตัว ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง เป็นเรื่องของสัญชาตญาณหรือแรงขับซึ่งต้องการการเติมเต็มโดยผ่านกิจกรรมทางเพศ โดยเป็นแรงขับระหว่างชายหญิงรักต่างเพศที่ลงเอยด้วยหน้าที่สืบทอดเผ่าพันธุ์ผ่านการมีเพศสัมพันธ์ทางช่องคลอดในท้ายที่สุด สังคมจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องเพศก็แต่ในเชิงกดบังคับ และควบคุมที่ส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแสดงออกทางเพศของแรงขับที่มีอยู่ก่อนหน้าตัวเอง โดยทั่วไปเรื่องเพศ (sex) มักถูกมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติเป็นองค์ประกอบขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์อันเป็นผลของชีวปัจจัยเป็นตัวกำหนด (biological determinism) เฉกเช่นเดียวกับความหิว, กระจาย, กรอบการมองเรื่องเพศดังกล่าวนี้ถูกเรียกว่า essentialism ยังคงเป็นกรอบการมองหลักของสังคมปัจจุบัน มองว่าเรื่องเพศของคนเป็นเรื่องของการตอบสนองความต้องการที่เป็นไปตามที่ระบบต่าง ๆ ในร่างกายเรียกร้อง ปัจจัยต่าง ๆ อาทิ ฮอร์โมน, โครโมโซม ฯลฯ จะเป็นสิ่งบ่งบอกลักษณะความเป็นไปและความต้องการของแต่ละเพศ สิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง มีลักษณะเป็นสากลและมองว่ามนุษย์ตามธรรมชาติมีแค่ 2 เพศ คือ เพศชายและหญิง โดยดูจากสรีระร่างกายที่มีอวัยวะเพศแบ่งเป็นสองแบบคือ อวัยวะเพศชายและอวัยวะเพศหญิง อวัยวะเพศทั้ง 2 แบบนี้มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป ซึ่งในสังคมได้แบ่งคนให้แยกออกเป็น 2 เพศที่มีลักษณะแบบคู่ขั้วตรงข้าม (binary opposition) คือ เพศหญิงและเพศชาย โดยเชื่อว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับมีแก่นแกนของความเป็นตัวตน (essence) ที่กำหนดโดยธรรมชาติอยู่แล้ว ดังนั้นคนที่เกิดมาเป็นผู้ชายและผู้หญิงจึงมีลักษณะแตกต่างกันตามอวัยวะเพศ

เรื่องเพศในมุมมองของนักคิดสาย essentialist คือ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เป็นสากลและไม่มีวันเปลี่ยนแปลง อันเกิดขึ้นเนื่องมาจากปัจจัยทางชีวภาพที่กำหนดความเป็นปัจเจกของแต่ละบุคคล เช่น โดยทั่วไปเชื่อกันว่าผู้ชายจะมีสัญชาตญาณความต้องการทางเพศมากกว่าผู้หญิง นอกจากนั้นยังเชื่อในการแบ่งคุณลักษณะทางเพศ ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของสปีชีส์และชนชั้นด้วย เมื่อกล่าวถึงเรื่องเพศที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางด้านชีววิทยานั้นนั้นหมายถึง 1. คนเราเกิดมาพร้อมกับ

ฮอร์โมนบางอย่างมีลักษณะทางกายวิภาคและโครโมโซมที่กำหนดให้ เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย 2. หญิงเกิดมาพร้อมกับบทบาทหน้าที่ในการให้กำเนิดตามธรรมชาติ 3. ผู้ชายมีคุณลักษณะของความเป็นชาย (masculinity) ทางกายภาพติดตัวมาตั้งแต่เกิด เช่น มีความหนักแบบหญิง)แล้ว คนแต่ละเพศจะมีลักษณะของความเป็นชายและความเป็นหญิง (gender) ที่แตกต่างกันไป ผู้ชายต้องมีลักษณะความเป็นชาย (masculinity) ยกตัวอย่างเช่น มีความหนักแน่น เข้มแข็ง ก้าวร้าว มีเหตุผล มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ส่วนผู้หญิงจะมีลักษณะความเป็นหญิง (femininity) คือ มีความอ่อนโยน บอบบาง อ่อนไหว เอาใจใส่ ไม่เห็นแก่ตัว ลักษณะเหล่านี้ไม่ว่าจะอยู่ในสังคมไหนประวัติศาสตร์แบบใด สิ่งเหล่านี้ก็จะมีปรากฏอยู่ไม่หายไป นอกจากผู้ชายกับผู้หญิงจะถูกแยกโดยความแตกต่างทางเพศสรีระ (sex) และความเป็นหญิงความเป็นชาย (gender) ที่แตกต่างกันแล้วผู้หญิงกับผู้ชายยังถือว่าเป็นสิ่งคู่กันโดยธรรมชาติ

แนวคิดนี้เชื่อมโยงมองอีกว่าเพศยังเป็นตัวการสำคัญที่กำหนดบุคลิกความเป็นเพศหรือเพศสภาพรวมถึงวิถีทางเพศอีกด้วยกล่าวคือ แนวคิดนี้มีสมมุติฐานว่าด้วย “ธรรมชาติ” แล้วถ้าคุณเกิดมาพร้อมอวัยวะเพศชุดหนึ่ง(อวัยวะเพศหญิง/ชาย) อวัยวะเพศนั้นจะเป็นเครื่องบ่งว่าเราเป็นเพศอะไร (ชาย/หญิง)และคน ๆ นั้นจะปรากฏมีความเป็นผู้ชายหรือความเป็นผู้หญิงโดยธรรมชาติที่ถูกต้องสอดคล้องกับเพศของตนเอง(เพศสภาพที่เหมาะสม) ถ้าคุณมีอวัยวะเพศผู้ชายที่จะต้องมีความเป็นชาย (masculinity) ส่วนถ้าคุณเกิดมาพร้อมอวัยวะเพศหญิงคุณคือผู้หญิงที่จะต้องมีความเป็นหญิง (femininity) และคุณจะมีความรู้สึกและความต้องการ โดยธรรมชาติทางเพศกับเพศอื่นที่มีอวัยวะทางเพศที่ต่างไปจากตัวเอง ในวิธีคิดเช่นนี้ เพศ เพศสภาพ และวิถีทางเพศจึงเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยสังคมจะทำทุกทางในการทำให้เพศชายดำรงลักษณะของ “ความเป็นชาย” และผู้หญิงดำรงลักษณะของ “ความเป็นหญิง” ไว้เพื่อที่จะรักษา “ระเบียบทางธรรมชาติ” และสงบสุขของสังคมไว้

แนวคิดกระบวนการสร้างทางสังคม (Social constructionism) ในหนังสือเรื่อง The History of Sexuality ของฟูโก้อธิบายว่าสังคมตะวันตกได้สร้างนิยามให้กับเพศโดยใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่เจริญขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 17 เพศในวัฒนธรรมตะวันตกจึงกลายเป็น “เพศวิทยาศาสตร์” เพศชนิดนี้มีเป้าหมายของการเปิดเผยให้เห็น “ความจริง” ของเพศมีการทดลองเพื่อทดสอบเพศในลักษณะต่าง ๆ จนเกิดความรู้ว่าเพศเกิดขึ้นจากเงื่อนไขทางชีววิทยา ความรู้เกี่ยวกับเพศจึงตกอยู่ในมือของแพทย์และนักจิตวิทยาความรู้ประเภทนี้สร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจมีการกดขี่ข่มเหงและแบ่งแยกกีดกัน ตัวอย่างเช่นผู้ที่ถูกมองว่าป่วยทางจิตหรือเป็นโรค คือกลุ่มรักร่วมเพศ เกย์ และเลสเบียน คนเหล่านี้จะถูกประณาม สังคมไม่ยอมรับแนวคิดของฟูโก้กลายเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาเพศในเชิงสังคมหรือเป็นต้นกำเนิดทฤษฎี constructivism ที่เชื่อว่าสังคมสร้าง “เพศ”

แนวคิดกระบวนการสร้างทางสังคมมองว่าอารมณ์ความรู้สึกทางเพศและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางเพศของคนหรือวิธีที่เราคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ ล้วนเป็นผลผลิตจากพลังทางสังคมและประวัติศาสตร์ทั้งสิ้น เรื่องเพศก็เช่นเดียวกับวิถีชีวิตทางสังคมด้านอื่น ๆ ที่ซึ่งกำหนดให้ความหมายโดยสังคมและวัฒนธรรมที่เราอยู่อาศัย เช่น ศาสนา คำสอนจากโรงเรียน กฎหมาย ทฤษฎีทางจิตวิทยาและคำจำกัดความทางการแพทย์ นโยบายทางสังคม แนวคิดด้านสุขวิทยาจิต และวัฒนธรรมร่วมสมัย สิ่งที่เราได้เรียนรู้จึงไม่ใช่แค่รูปแบบของพฤติกรรม แต่เป็นความหมายในเชิงการยอมรับที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบพฤติกรรมนั้น ๆ ที่สังคมและวัฒนธรรมได้ให้ความหมายด้วย อันที่จริงแล้ววิยวะเพศมิได้เป็นเพียงสิ่งเดียวที่จะช่วยบ่งชี้เพศภาวะ ยังมีวิญญาณกรรมและใจเป็นปัจจัยเสริมสำคัญที่ช่วยบ่งชี้อัตลักษณ์ทางเพศภาวะและช่วยอธิบายความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย

“เพศภาวะ (gender)” คือคุณสมบัติที่ผันแปรไปตามบริบททางวัฒนธรรมและเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ และนักสตรีนิยมทั้งหลายของยุคนั้นก็ฟันธงลงไปว่าเราสามารถเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางเพศภาวะได้ซึ่งถือว่าทัศนะดังกล่าวสำคัญยิ่ง เนื่องจากแผ่งนัยแห่งศักยภาพที่จะพาผู้คนทั้งหญิงและชายให้ก้าวพ้นกับดักขององค์ความรู้เก่าที่พันธนาการชีวิตของคนไว้กับความคาดหวังและบรรทัดฐานของสังคม โดยที่ไม่มีโอกาสได้ตั้งคำถามว่าความรู้เหล่านั้นมันปกปิดซ่อนเร้นมิติของความยุติธรรมและการกดขี่ไว้หรือไม่ โจน สก็อตต์กล่าวไว้ว่า “เพศภาวะคือการจัด ระเบียบทางสังคมภายใต้เงื่อนไขของความแตกต่างทางเพศ (sexual difference) อย่างไรก็ตามเพศภาวะไม่ได้สะท้อนหรือทำงานภายใต้เงื่อนไขของ “เพศ” ทางชีววิทยาที่ตายตัวแต่เพศภาวะเป็นความรู้อย่างหนึ่งที่ตั้งสร้างความหมายที่แตกต่างให้กับร่างกาย” ของมนุษย์

การที่เรื่องเพศและระบบความเชื่อความหมายเรื่องเพศ (sexuality) กลายเป็นอาณาบริเวณของการต่อรองโต้แย้งในหมู่นักทฤษฎีสตรีนิยมเป็นเรื่องที่เข้าใจได้นักสตรีนิยมแนวสุดขั้ว/ รากเหง้า (radical feminism) เห็นว่าการศึกษเกี่ยวกับผู้หญิงควรจะให้ความสำคัญกับเรื่องเพศ เช่นเดียวกับแนวพินิจมาร์กซิสต์ขั้นเป็นหน่วยและโครงสร้างหลักในการศึกษาผู้ประสบกับการถูกเอารัดเอาเปรียบในอาณาบริเวณส่วนตัวของความสัมพันธ์และครอบครัว ปีตาลีปไตยควบคุมกำกับเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงเพื่อให้ผู้หญิงทำหน้าที่สนองความต้องการทางอารมณ์และทางเพศของผู้ชายและเป็นหน่วยในการเจริญพันธุ์เพื่อผลิตและกล่อมเกลาสมาชิกใหม่ในสังคม ความเป็นหญิงถูกนิยามในฐานะวัตถุทางเพศและความเป็นแม่ในโครงสร้างเชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมและมีความต้องการของผู้ชายเป็นศูนย์กลาง ในขณะที่เรื่องเพศถูกนิยามในลักษณะที่การครอบงำของ ผู้ชายและสยบยอมของผู้หญิงถูกทำให้เป็นเรื่องเชิงสังวาส ความสัมพันธ์ทางเพศภาคบังคับที่จำกัดว่าเป็นเรื่องระหว่างชายหญิงนี้เป็นการกดขี่ทางร่างกาย อารมณ์และจิตวิญญาณของผู้หญิง เพื่อสนองความต้องการของผู้ชาย การมองเช่นนี้เชื่อมโยงความไม่เท่าเทียมระหว่างชายหญิงเข้ากับระบบความเชื่อความหมายเรื่องเพศรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิงจึงทั้งสะท้อนและสนับสนุนให้การกดขี่ทางเพศดำรงอยู่

ในภาษาอังกฤษคำศัพท์ที่ถูกนำมาใช้ในการอธิบายเรื่องเพศมีอยู่หลายคำด้วยกัน เช่น คำว่า sex ซึ่งหมายถึงความแตกต่างทางสรีระร่างกายระหว่างชาย (เพศผู้) และ หญิง (เพศเมีย) หรือ หมายถึงการมีกิจกรรมทางเพศก็ได้ ขณะเดียวกันคำว่า sexual ซึ่งเป็นคำขยายซึ่งมีนัยยะ “เกี่ยวกับทางเพศ” อาจหมายถึงกิจกรรมอันเกิดขึ้นเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างชาย-หญิง เช่น การแบ่งงานกันทำตามเพศ หรือถึงปริมาณพลแห่งกามารมณ์ เช่น จินตนาการทางเพศ

Carole S. Vance (2551, อ้างถึงใน นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2555: 9) กล่าวไว้ในหนังสือ Anthropology Rediscovered Sexuality: A Theoretical Comment ว่า มิติทางวัฒนธรรมที่อธิบายเรื่องเพศยังทำให้เห็นสิ่งสองสิ่งที่แตกต่างกัน ระหว่างสิ่งที่เป็น“พฤติกรรม” (behaviors) หรือ การปฏิบัติทางเพศ (sexual activities) กับสิ่งที่เป็น “อัตลักษณ์” (sexual identities) และการแสดงบทบาททางเพศหรือเพศสภาพ (gender) ทั้งสองส่วนนี้จะเห็นเป็นรูปธรรมในชีวิตประจำวันและส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับเพศสรีระ (biological sex) เช่น การร่วมรัก การสมสู่ การเสพสังวาสเป็นเรื่องของการกระทำส่วนการแสดงตัวตนเป็นผู้ชาย ผู้หญิง หรือ“กะเทย” เป็นเรื่องของเพศสภาพที่สังคมกำหนดหรือสร้างนิยามเอาไว้แต่เรื่อง เพศยังมีมิติที่สามคือมิติเชิงนามธรรม หรือเป็นเรื่องของจิตใจ และความคิดมิตินี้รู้จักในนาม “เพศวิถี” หรือ sexuality หมายถึงอารมณ์ความรู้สึกและการปรารถนาและความรู้สึกที่อยากมีความรักและเพศสัมพันธ์บางครั้งเกี่ยวข้องกับบรรทัดฐานและอุดมการณ์เรื่องเพศ ถ้าความปรารถนาทางเพศเกิดขึ้นกับคนเพศเดียวกันจะถูกรเรียกว่า homosexuality (ความรักเพศเดียวกัน) ถ้าเกิดขึ้นกับคนต่างเพศจะถูกรเรียกว่าheterosexuality (ความรักต่างเพศ) และถ้าเกิดขึ้นทั้งคนเพศเดียวกันและต่างเพศจะถูกรเรียกว่า bisexuality (ความรักสองเพศ)

“เพศวิถี” (sexuality) นั้นถูกให้นิยามความหมายที่หลากหลายที่อาจแตกต่างกันในรายละเอียด แต่ในบรรดาคำนิยามนั้นความเข้าใจหนึ่งที่ดูเหมือนผู้ที่ใช้คำนี้จะมีส่วนร่วมคือ เพศวิถีไม่ได้หมายถึงเฉพาะกิจกรรมการมีเพศสัมพันธ์ แต่หมายรวมถึงอัตลักษณ์ทางเพศหรือสำนักในความเป็นตัวตนและการแสดงออกถึงความเป็นคนเพศใดเพศหนึ่งตลอดจนความโน้มเอียงที่จะมีคู่เป็นคนเพศใด ๆ ทั้งในมิติของความรู้สึกสนใจหาผูกพันและการมีความสัมพันธ์ทางเพศ นอกจากนี้เพศวิทยายังเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องซ้อนทับอยู่กับมิติเรื่องเพศภาวะ (gender) หรือความหมายและความสัมพันธ์ทางสังคมของความเป็นหญิงความเป็นชาย โดยเพศวิทยานั้นเกี่ยวข้องกับคนทุกเพศ ไม่ได้เป็นเรื่องเฉพาะของคนที่มีวิถีชีวิตด้านเพศที่แตกต่างจากจารีตของสังคมอย่างที่เราคุ้นเคยกัน

ปัจจุบันนักวิชาการยอมรับกันทั่วไปว่า เพศภาวะเป็นสิ่งประกอบสร้างทางสังคม ดังนั้นภาวะของความเป็นหญิง ความเป็นชาย และความเป็นเพศที่สาม เพศที่สี่ หรือจะเรียกว่าเป็นภาวะที่เป็นกะเทย เป็นแตรว เป็นตุ๊ด เป็นแต๊บ เป็นทอม เป็นดี้ เหล่านี้ต่างก็เป็น “เพศภาวะ” แบบหนึ่งทั้งสิ้น ความรู้เรื่องเพศวิถีในปัจจุบันยืนยันกับเราว่า เพศภาวะไม่มีลักษณะตายตัว หมายถึงว่าสามารถเลื่อนไหลได้ หรือจริง ๆ แล้วเลื่อนไหลได้ ที่เรียกว่า “ความลื่นไหลทางเพศ” (Sexual Fluidity) ตัวอย่าง

เชิงรูปธรรมที่ชัดเจนคือการแปลงเพศ แต่ความลื่นไหลทางเพศยังหมายถึงวิถีความสัมพันธ์ทางเพศที่แปรเปลี่ยนไป เช่น วันนี้ตนเองเป็นผู้หญิงรักกับผู้ชาย แล้วอีกวันไปมีแฟนเป็นผู้หญิง เป็นต้น

สรุปจากแนวคิดจากการทบทวนแนวคิดเรื่องความเป็นเพศพบว่า sex gender sexuality ถูกนำมาอธิบาย 2 แนวคิด คือแนวคิดสารัตถะนิยมและแนวคิดกระบวนการสร้างทางสังคม โดยแนวคิดสารัตถะนิยมมองว่าเป็นแนวคิดกระแสหลักที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อของคนในสังคม แนวคิดนี้เชื่อในเรื่องระบบความจริงที่เป็นหนึ่งหรือเป็นแก่นแกนของความเป็น ธรรมชาติมี ความเป็นสากลคือลักษณะแน่นอนตายตัว ไม่มีการเปลี่ยนแปลง มองเรื่องเพศ (sexuality) เป็นเรื่องปกติและธรรมชาติ ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง โดยทั่วไปเรื่องเพศ (sex) มักถูกมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติเป็นองค์ประกอบขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์อันเป็นผลของชีวปัจจัยเป็นตัวกำหนด (biological determinism) เช่นเดียวกับความหิว, กระจาย, กรอบการมองเรื่องเพศดังกล่าวนี้ถูกเรียกว่า essentialism ยังเป็นกรอบการมองหลักของสังคมปัจจุบัน มองว่าเรื่องเพศของคนเป็นเรื่องของการตอบสนองความต้องการที่เป็นไปตามที่ระบบต่าง ๆ ในร่างกายเรียกร้อง ปัจจัยต่าง ๆ อาทิ ฮอรโมน, โครโมโซม ฯลฯ จะเป็นสิ่งบ่งบอกลักษณะความเป็นไปและความต้องการของแต่ละเพศ สิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

เรื่องเพศในมุมมองของนักคิดสาย essentialist คือ ปรากฏการณ์ทาง ธรรมชาติที่เป็น สากลและไม่มีวันเปลี่ยนแปลง อันเกิดขึ้นเนื่องมาจากปัจจัยทางชีวภาพที่กำหนดความเป็นปัจเจก ของแต่ละบุคคลแนวคิดนี้เชื่อมโยงมองอีกว่าเพศยังเป็นตัวการสำคัญที่กำหนดบุคลิกความเป็นเพศ หรือเพศสภาพรวมถึงวิถีทางเพศอีกด้วยกล่าวคือ แนวคิดนี้มีสมมุติฐานว่าด้วย “ธรรมชาติ” แล้วถ้า คุณเกิดมาพร้อมอวัยวะเพศชุดหนึ่งอวัยวะเพศนั้นจะเป็นเครื่องบ่งว่าเราเป็นเพศอะไร และคน ๆ นั้น จะปรากฏมีความเป็นผู้ชายหรือความเป็นผู้หญิงโดยธรรมชาติที่ถูกต้องสอดคล้องกับเพศของตนเอง ถ้ามีอวัยวะเพศผู้ชายที่จะต้องมียุทธศาสตร์ของ “ความเป็นชาย” (masculinity) ส่วนถ้าเกิดมามี อวัยวะเพศหญิงคือผู้หญิงที่จะต้องมียุทธศาสตร์ของ “ความเป็นหญิง” (femininity) โดยสังคมจะทำทุก ทางในการทำให้เพศชายดำรงลักษณะของ “ความเป็นชาย” และผู้หญิงดำรงลักษณะของ “ความเป็นหญิง” ไว้เพื่อที่จะรักษา “ระเบียบทางธรรมชาติ” และสงบสุขของสังคมไว้

และแนวคิดกระบวนการสร้างทางสังคม (Social constructionism) แนวคิดกระบวนการ สร้างทางสังคมมองว่าอารมณ์ความรู้สึกทางเพศและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางเพศของคนหรือวิถีที่ เราคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ ล้วนเป็นผลผลิตจากพลังทางสังคมและประวัติศาสตร์ ทั้งสิ้น เรื่องเพศก็เช่นเดียวกับวิถีชีวิตทางสังคมด้านอื่น ๆ ที่ซึ่งกำหนดให้ความหมายโดยสังคมและ วัฒนธรรมที่เราอยู่อาศัย เช่น ศาสนา คำสอนจากโรงเรียน กฎหมาย ทฤษฎีทางจิตวิทยาและคำ จำกัดความทางการแพทย์ นโยบายทางสังคม แนวคิดด้านสุขวิทยาจิต และวัฒนธรรมร่วมสมัย สิ่งนี้

เราได้เรียนรู้จึงไม่ใช่แค่รูปแบบของพฤติกรรม แต่เป็นความหมายในเชิงการยอมรับที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบพฤติกรรมนั้น ๆ ที่สังคมและวัฒนธรรมได้ให้ความหมายด้วย

เพศสรีระ (sex) ซึ่งหมายถึงความแตกต่างทางสรีระร่างกายระหว่างชาย(เพศผู้) และหญิง (เพศเมีย) หรือหมายถึงการมีกิจกรรมทางเพศก็ได้ ขณะเดียวกันคำว่า sexual ซึ่งเป็นคำขยายซึ่งมีนัยยะ “เกี่ยวกับทางเพศ” อาจหมายถึงกิจกรรมอันเกิดขึ้นเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างชาย-หญิง เช่น การแบ่งงานกันทำตามเพศ หรือถึงปริมาณพลแห่งการยอมรับ เช่น จินตนาการทางเพศ

เพศภาวะ (gender) คือการจัด ระเบียบทางสังคมภายใต้เงื่อนไขของความแตกต่างทางเพศ (sexual difference) อย่างไรก็ตามเพศภาวะไม่ได้สะท้อนหรือทำงานภายใต้เงื่อนไขของ “เพศ” ทางชีววิทยาที่ตายตัวแต่เพศภาวะเป็นความรู้อย่างหนึ่งที่สร้างความหมายที่แตกต่างให้กับร่างกาย”ของมนุษย์

เพศวิถี (sexuality) เพศวิถีไม่ได้หมายถึงเฉพาะกิจกรรมการมีเพศสัมพันธ์ แต่หมายรวมถึงอัตลักษณ์ทางเพศหรือสำนึกในความเป็นตัวตนและการแสดงออกถึงความเป็นคนเพศใดเพศหนึ่ง ตลอดจนความโน้มเอียงที่จะมีคู่เป็นคนเพศใด ๆ ทั้งในมิติของความรู้สึกเสนาหาผูกพันและการมีความสัมพันธ์ทางเพศ นอกจากนี้เพศวิถียังเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องซ้อนทับอยู่กับมิติเรื่องเพศภาวะ (gender) หรือความหมายและความสัมพันธ์ทางสังคมของความเป็นหญิงความเป็นชาย โดยเพศวิถีนั้นเกี่ยวข้องกับคนทุกเพศ ไม่ได้เป็นเรื่องเฉพาะของคนที่มีวิถีชีวิตด้านเพศที่แตกต่างจากจารีตของสังคม

เพศภาวะไม่มีลักษณะตายตัว หมายถึงว่าสามารถเลื่อนไหลได้ หรือจริง ๆ แล้วเลื่อนไหลได้ ที่เรียกว่า “ความลื่นไหลทางเพศ” (Sexual Fluidity) ตัวอย่างเชิงรูปธรรมที่ชัดเจนคือการแปลงเพศ แต่ความลื่นไหลทางเพศยังหมายถึงวิถีความสัมพันธ์ทางเพศที่แปรเปลี่ยนไป

จากการทบทวนแนวคิดเรื่องความเป็นเพศ พบว่าสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 เพื่อศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น ศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ว่าภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มีลักษณะเท่าเทียมกันหรือไม่ เมื่ออยู่ในบริบทชายและหญิง

2.1.3 แนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศ

ฟูโกต์ (Michel Foucault 1926 –1984 อ้างถึงใน ฤทัยสินี, 2559) กล่าวว่าการศึกษาแนวคิดเรื่องความรักต่างเพศและการเหยียดรักเพศเดียวกัน เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาไม่นานในประวัติศาสตร์คือเกิดในสมัยวิคตอเรียน หรือ ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 เท่านั้น แนวคิดในกรอบของรักต่างเพศได้กลายเป็นกฎเกณฑ์ของสังคม ทำให้คนที่ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎที่สังคมกำหนดจะถูกมองว่า เป็นคนผิดปกติซึ่งกลุ่ม

คนที่มีรสนิยมรักเพศเดียวกันก็เป็นหนึ่งในกลุ่มคนที่สังคมมองว่าผิดปกติตัวอย่างที่น่าสนใจที่ฟูโกต์ศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้คือประเด็นเพศสถานะโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นของรักร่วมเพศจะเห็นได้ว่าเรื่องของรักร่วมเพศเป็นเรื่องที่มีมานาน ตั้งแต่สมัยกรีกโรมัน ซึ่งมองเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายเป็นเรื่องปกติแนวคิดในการกำหนดความรักร่วมเพศ (Homosexuality) เพิ่งเกิดขึ้นในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่เริ่มแบ่งแยกรักร่วม เพศออกจากรักต่างเพศและให้ความหมายในเชิงคุณค่าว่าแบบแรกเป็นแบบที่ “ผิดปกติ” และแบบหลัง เป็นแบบที่ “ปกติ” ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ตั้งแต่กรีกโรมันรักร่วมเพศมักถูกมองว่าเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกความสัมพันธ์จากชายที่มีอายุมากสู่ชายที่มีอายุน้อย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่มีความหมายในตัวเอง หากแต่วาทกรรมของแต่ละยุคสมัย “ค่า” และ “ความหมาย” กับความสัมพันธ์ดังกล่าวแตกต่างกัน (Hall, 1997 อ้างถึงใน สุรเดช, 2548)

รวมถึงทฤษฎีรักร่วมเพศ หรือ Queer Theory ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดเรื่องความจริงต่าง ๆ ที่อยู่ใต้งคมเกิดจากการประกอบสร้างผ่านวาทกรรมที่ถูกผลิตซ้ำ เช่นเดียวกันในเรื่องของเพศสถานะที่ถูกผลิตซ้ำโดยผ่านอุดมการณ์เรื่อง ปิตาธิปไตย ที่ครอบงำเรื่องแตกต่างระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงการแบ่งขั้วต่างระหว่างเพศนั้นเป็นสิ่งที่สังคมจินตนาการขึ้น หลังจากแนวคิดในกรอบความรักต่างเพศกลายเป็นกฎเกณฑ์ของสังคมที่กำหนดขึ้นกลุ่มคนรักเพศเดียวกันถูกมองว่าผิดปกติทำให้ต่อมาในช่วงทศวรรษที่ 1970 โลกวิชาการตะวันตกกำลังเดินมาสู่จุดเปลี่ยนกระบวนทัศน์ นักคิดหลายคนได้ออกมาตั้งคำถามเกี่ยวกับวิธีการสร้างความรู้ความจริงเกี่ยวกับสังคมและชีวิตมนุษย์เกิดการท้าทายแนวคิดทฤษฎีในยุคสมัยใหม่ที่อาศัยหลักเหตุผลแบบวิทยาศาสตร์เป็นศูนย์กลางในการอธิบายความจริงเชิงประจักษ์ (Empiricism) หรือความรู้ที่สามารถพิสูจน์ได้ตามหลักธรรมชาติและโลกทางวัตถุเกิดการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันที่นิยมตัวเองว่าเป็น “เกย์” “เลสเบี้ยน” ออกมาเปิดเผยตัวตนโดยไม่อายหรือรู้สึกผิดในอดีตทำให้กลุ่มเหล่านั้นมีพื้นที่ทางสังคมเพิ่มมากขึ้นแต่อย่างไรก็ตาม การเคลื่อนไหวดังกล่าวก็ยังคงอยู่โครงสร้างแบบเดิมคือวางอยู่บนเพศวิถีแบบเดิมอยู่

Teresa de Lauretis เป็นผู้บัญญัติศัพท์คำว่า Queer Theory ในงานสัมมนาที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียแห่งเมืองซานตาครูซ ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1990 ลอเรติสมีเจตนาที่ว่าจะท้าทายความรู้กระแสหลักที่ตกผลึกอยู่ในวงการเกย์เลสเบี้ยนศึกษาในช่วงเวลานั้น เนื่องจากนักต่อสู้และนักวิชาการเพื่อสิทธิเกย์และเลสเบี้ยนมองความจริงเรื่องเพศในแบบประจักษ์นิยม มองอัตลักษณ์เพศเป็นแก่นแท้ในตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องอันตรายต่อการทำความเข้าใจว่าอะไรคือเพศที่ถูกสร้างขึ้น ลอเรติสได้เสนอให้ทบทวนกระบวนทัศน์และกรอบความคิดทฤษฎีที่ครอบงำ การศึกษาเกย์เลสเบี้ยนในตะวันตก เพราะภายใต้การศึกษาดังกล่าวมีความเหลื่อมล้ำ ระหว่างชนชั้นของเกย์และเลสเบี้ยนเกิดขึ้น สิ่งที่เราคิดว่าเป็นชุมชนและวัฒนธรรมของเกย์เลสเบี้ยนอาจไม่ได้เป็นอย่างที่คิดวัฒนธรรมเกย์เลสเบี้ยนยังมีความ

ซับซ้อนและไม่ลงรอยกันหลายอย่าง แต่เกย์เลสเบียนผิวขาวมักมีบทบาทชั้นนำทางสังคมมากกว่าเกย์เลสเบียนกลุ่มอื่น ๆ

แนวคิดเรื่องควีร์เป็นแนวคิดที่ทำทลายแนวคิดดังกล่าว ซึ่งนักวิจารณ์แนวคิดสตรีนิยมเสนอว่าเพศสถานะเพศสถานะมีลักษณะเป็นการแสดงความหมายว่าผู้คนที่สังคมจะแสดงบทบาทที่สังคมเป็นคนกำหนดให้คือเพศภาวะไม่ใช่การสร้างบทบาททางเพศที่อิงอยู่บนเพศสรีระแต่ถูกควบคุมให้เป็นไปตามบรรทัดฐานของระบบรักต่างเพศและชายหญิง ซึ่งถือว่าเป็นการผลิตซ้ำทางสังคมและการแสดงความเป็นหญิงความเป็นชายมีการใช้อำนาจในการกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศทั้งที่เป็นรักต่างเพศและรักเพศเดียวกัน

ควีร์พยายามชี้ให้เห็นอิทธิพลความรู้เพศศาสตร์ (Sexology) ซึ่งอธิบายเพศของมนุษย์จากปัจจัยชีววิทยาเข้ามาครอบงำความคิดเรื่องเพศภาวะ (Gender) ทำให้สังคมเชื่อว่าเพศสรีระคือสิ่งที่กำหนดความเป็นหญิงและชาย (Femininity and Masculinity) ควีร์มองว่าเพศภาวะหญิงชายไม่ได้ เกิดจากฮอร์โมนหรือยีนต์แต่เป็นเพราะวิชาเพศศาสตร์ที่ก่อกำเนิดในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ทำให้มนุษย์มองเพศสรีระเป็นความจริงเชิงประจักษ์และมองอารมณ์ปรารถนาทางเพศของตัวเองจากสรีระ ฮอร์โมนและอวัยวะเพศเรื้อรังของมนุษย์จึงกลายเป็นพื้นที่สำหรับการสร้างความหมายของการมีเพศภาวะหญิงหรือชาย สรีระจึงเป็นเครื่องมือของอำนาจความรู้เพศศาสตร์ (Butler, 1993 อ้างถึงใน นฤพนธ์, 2558) และแนวคิดเรื่องเพศวิถีก็ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ยืนยันว่าตัวตนทางเพศเรามาจากอารมณ์ทางเพศแบบไหน (Foucault, 1978 อ้างถึงใน นฤพนธ์, 2558) ทฤษฎีควีร์จึงพยายามที่จะเสนอให้เห็นผู้คนที่สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างไรก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องอ้างเพศภาวะและเพศวิถีการหาความสุขทางเพศไม่จำเป็นต้องอยู่บนยึดอยู่บนอัตลักษณ์ทางเพศที่ตายตัวและทฤษฎีควีร์ยังเสนออีกว่าบุคคลควรเปิดกว้างทางเพศพร้อมที่จะเปลี่ยนสภาพได้ตลอดเวลา

Sexuality หรือ เพศวิถี คือระบบความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศที่กำหนดจัดการควบคุมการแสดงออกความปรารถนา ความพึงพอใจเรื่องเพศหรือสามารถเรียกได้อีกอย่างว่า “รสนิยมทางเพศ หรือ Sexual Orientation” เป็นการแสดงท่าทีเกี่ยวกับเรื่องเพศการแต่งกาย เป้าหมายในความสนใจทางเพศการสร้างจินตนาการที่เกี่ยวกับเรื่องเพศหรือการแสดงความรักของบุคคลนั่นเองซึ่งเป็นเรื่องของ การดึงดูดทางเพศและเป็นเรื่องของการดึงดูดทางเพศและเป็นเรื่องของชุดกติกาว่าด้วยความสัมพันธ์ที่ในปัจจุบันเกิดจากความพึงพอใจทางเพศมากขึ้น มีการจัดกลุ่มเพื่อแสดงองค์ประกอบของเพศวิถีว่าหมายถึงถึงอัตลักษณ์ทางเพศความพึงพอใจทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ (white, Bondurant & Travis, 2543 อ้างถึงใน นภภรณ์และคณะ, 2555) ดังนั้นรสนิยมทางเพศที่เพิ่มขึ้นมีมากกว่ารักต่างเพศจึงนำไปสู่การจัดแบ่งกลุ่มต่างรสนิยมทางเพศในสังคม

เพศที่สาม หมายถึง คนที่อยู่ในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เป็นคำที่ใช้เรียกรวมทุกกลุ่มที่คนรักต่างเพศหรือไม่ใช่ผู้ชายผู้หญิงโดยทั่วไป คำนี้ไม่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

เนื่องจากมีความหมายสื่อถึงชนชั้นทางเพศ จึงเป็นคำที่ไม่ควรใช้ ได้แก่ gay, lesbian, bisexual, transgender และ intersex โดยมีความหมายว่า

เกย์(Gay) ผู้ชายที่รักผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงที่รักเพศเดียวกันจะไม่ถูกเรียกว่าเกย์แต่จะเรียกว่าทอม ดีเลสเบียนแทน ซึ่งขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์หรือการแสดงออกทางเพศของบุคคลผู้นั้น

ทอม มาจาก tomboy ในภาษาอังกฤษ หมายถึงผู้หญิงที่มีลักษณะเหมือนผู้ชาย แต่งกายเหมือนผู้ชาย และชอบเพศหญิงด้วยกัน

ดี มาจาก lady ในภาษาอังกฤษ หมายถึงผู้หญิงที่มีลักษณะหรือการแสดงออกที่เป็นหญิงและชอบผู้หญิงด้วยกัน

เลสเบียน (lesbian) หมายถึง ผู้หญิงที่มีลักษณะการแสดงออกทางเพศไม่ต่างจากผู้หญิงทั่วไปและชอบเพศหญิงเหมือนกัน

ชายรักชาย หมายถึง ผู้ชายที่รักผู้ชายด้วยกัน ถือเป็นคำที่เป็นที่นิยมและสุภาพสำหรับชายที่เป็นเกย์

ไบ มาจาก bisexual เป็นคำที่ใช้เรียกคนรักสองเพศอย่างไม่เป็นทางการและใช้ในบริบทเดียวกันกับในภาษาอังกฤษ

คนข้ามเพศ หรือ ทีจี (Transgender) หมายถึงคนที่ข้ามเพศจากชายเป็นหญิงหรือหญิงเป็นชาย หญิงข้ามเพศ มาจากคำว่า transwoman ในภาษาอังกฤษ ใช้เรียกคนข้ามเพศจากหญิงเป็นชายที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการแปลงเพศ หรือได้แปลงเพศเป็นหญิงแล้ว

ชายข้ามเพศ มาจากคำว่า transman ในภาษาอังกฤษ ใช้เรียกคนข้ามเพศจากหญิงเป็นชายที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการแปลงเพศหรือได้แปลงเพศเป็นชายแล้ว 10

กะเทย หมายถึง คนที่เกิดมาเป็นชายโดยกำเนิดแต่มีลักษณะภายนอก การแสดงออกและพฤติกรรมที่เหมือนผู้หญิงคำนี้มีที่มาจากประวัติศาสตร์และทางการแพทย์ แต่เดิมใช้เรียกผู้มีจิตใจเป็นเพศตรงข้ามทั้งจากชายเป็นหญิงและจากหญิงเป็นชาย แต่ในปัจจุบันใช้เรียกเฉพาะคนข้ามเพศจากชายเป็นหญิงเท่านั้น

สาวประเภทสอง หมายถึง ผู้หญิงประเภทที่สอง มักใช้เรียกกะเทยและคนข้ามเพศจากชายเป็นหญิงที่มีลักษณะการแสดงออกคล้ายกับเพศหญิง แต่เป็นคำเรียกที่แบ่งแยกชนชั้นระหว่างผู้หญิงที่เป็นหญิงตามเพศ กำเนิดและผู้หญิงข้ามเพศจากการแปลงเพศ

ตุ๊ด มาจากภาพยนตร์เรื่อง Tootsie นำแสดงโดยดัสติน ฮอฟแมน เป็นคำเรียกที่ใช้เหมือนกับคำว่า fag หรือ faggot ในภาษาอังกฤษ มีความหมายในลักษณะดูถูกเหยียดหยาม หรือเป็นคำด่าทอต่อชายที่เป็นเกย์ กะเทย และคนข้ามเพศจากชายเป็นหญิง

นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน อัลเฟรด ซี.คินซีและคณะ(Alfred Kinsey 1953 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสียร และ พจนารูปแก้ว, 2549) ได้แบ่งพฤติกรรมทางเพศของบุคคลโดยใช้ฐานทางจิตวิทยา

และการเปิดเผยจากบุคคลออกได้ 7 กลุ่มด้วยกันคือ มีตั้งแต่ระดับ 0 ถึง ระดับ เรียกว่า A Seven-Step Continuum หรือ Seven-point Scale ของความพึงพอใจทางเพศหรือแนวโน้มทางเพศของมนุษย์ โดยด้านซ้ายสุดเป็น Extreme Heterosexual ละอีกด้านหนึ่งเป็น Extreme Homosexual กล่าวคือ

ระดับ 0 หมายถึง เป็นพวกรักต่างเพศ100% ไม่มีอารมณ์หรือจินตนาการเกี่ยวกับการรักร่วมเพศด้วยกันเลยไม่ว่าจะทำเช่นไร

ระดับ 1 หมายถึง ยังเป็นพวกรักต่างเพศอยู่แต่อาจจะเคยเกิดความรู้สึกทางเพศกับคนเพศเดียวกันบ้างอาจจะเป็นเพราะสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดความรู้สึกดังกล่าว หรืออาจเกิดจากความอยากรู้อยากเห็น แต่พอเวลาผ่านไปก็จะกลับมาพึงพอใจเพศตรงข้ามเหมือนเดิมและไม่กลับไปอีก

ระดับ 2 หมายถึง จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับระดับ 1 คือ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศยังถือเป็นพวกรักต่างเพศอยู่ แต่เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศหลายครั้งกว่าและยอมรับการปลุกเร้าทางเพศจากเพศเดียวกัน และถึงแม้จะออกมาจากสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดความรู้สึกต่อเพศเดียวกันแล้วก็ยังสามารถกลับไปมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันได้อีกครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง คนที่เป็นทั้งรักต่างเพศและรักเพศเดียวกันหรือสามารถเรียกคนที่อยู่ในระดับนี้ได้อีกอย่างว่า Bisexual คือเป็นคนที่มีการตอบสนองทางจิตใจต่อทั้งบุคคลเพศเดียวกันและต่างเพศรวมทั้งยังมีประสบการณ์ทางเพศทั้งคนเพศเดียวกันและต่างเพศ ซึ่งมีความสุขและชอบทั้งสองแบบเท่ากัน

ระดับ 4 หมายถึง ระดับที่เข้าสู่การรักเพศเดียวกันแล้วในระดับนี้บุคคลจะมีความชื่นชอบต่อเพศตรงข้ามน้อยกว่าเพศเดียวกัน เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันที่เปิดเผยต่อความสัมพันธ์กับต่างเพศได้บางครั้งคราว

ระดับ 5 หมายถึง เป็นกลุ่มที่มีความสนใจต่อเพศตรงข้ามน้อยมากเคยมีประสบการณ์รักเพศเดียวกันหลายครั้ง มีกิจกรรมทางเพศและการตอบสนองต่อเพศเดียวกันและมีความสนใจและประสบการณ์กับต่างเพศค่อนข้างน้อย

ระดับ 6 หมายถึง คนที่เป็นคนรักเพศเดียวกัน 100% เป็นพวกที่พฤติกรรมรักเพศเดียวกันและมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้น

ตั้งแต่ที่แนวคิดเรื่องเพศวิถีปรากฏขึ้นในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 อารมณ์ปรารถนาทางเพศของมนุษย์ก็ถูกจัดจำแนกเป็นเป็น 3 แบบ คือ รักต่างเพศ รักสองเพศ และรักเพศเดียวกัน (Heterosexuality, Bisexuality, Homosexuality) โดยมีเพศสรีระเป็นเกณฑ์ในการนิยามเพศวิถีของใครเป็นอย่างไร และจาก A Seven-Step Continuum หรือ Seven-Point Scale ของคินซี ทำให้สามารถแบ่งรูปแบบบรรณนิยมทางเพศหรือการแสดงความปรารถนาของมนุษย์ได้ 3 แบบดังนี้

1. Heterosexual หรือสามารถเรียกอีกอย่างได้ว่า straight หมายถึงเพศวิถีแบบรักต่างเพศ/เพศตรงข้ามหรือหมายถึงบุคคลที่มีความรัก ความชอบ ความสนใจ ความใคร่หรือความปรารถนาต่ออีกบุคคลที่เป็นเพศตรงข้ามกับตนเอง กล่าวคือเป็นเพศวิถี/รสนิยมแบบชายคู่กับหญิง ถ้ามองตามผังของคินซีจะจัดเป็นบุคคลที่อยู่ในระดับ 0 ซึ่งเป็นรูปแบบที่เป็นค่านิยมที่สังคมถือว่าเป็น “ปกติ” เป็นแบบสังคมทั่วไปยอมรับพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเป็น Heterosexual นั้นจะให้ความสนใจกับเพศตรงข้ามเท่านั้นคือผู้ชายก็จะมี ความสนใจมีความรักความใคร่และมีเพศสัมพันธ์แค่กับผู้หญิงเท่านั้นในขณะที่ผู้หญิงเองก็มีความใจมีความรักความใคร่ ในขณะที่ผู้หญิงเองก็จะมี ความสนใจมีความรักความใคร่และมีเพศสัมพันธ์กับแค่ผู้ชายเท่านั้นเช่นกัน การแสดงความรักความใคร่ของกลุ่มรักต่างเพศคือ การที่ผู้ชายจะเป็นฝ่ายกระทำ (Active) คือสอดใส่อวัยวะเพศของตนเองเข้าไปในในอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งเป็นฝ่ายถูกระทำ (Passive)
2. Homosexual หรือเพศวิถีแบบรักเพศเดียวกันหมายถึงการที่บุคคลมีความรักใคร่กับเพศเดียวกันมีความรู้สึกถึงดึงดูดและสนใจคนเพศเดียวกันสามารถแบ่งได้ 2 แบบ คือแบบชาย-ชายและแบบหญิง-หญิง บุคคลเหล่านี้จะอยู่ในระดับ 6 ตามแผนผังของคินซีโดยจะสามารถเรียกบุคคลที่มีความรักความใคร่กับเพศเดียวกันแบบ ชาย-ชาย ว่าเกย์(Gay) และเรียก หญิง-หญิงว่าเลสเบี้ยน (Lesbian) ซึ่งเพศวิถี/รสนิยมแบบนี้ยังคงถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ “ไม่ปกติ” ในสังคมถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะเปิดรับในเรื่องรักเพศเดียวกันมากขึ้นแล้วก็ตาม การแสดงออกด้านพฤติกรรมทางเพศ หรือการแสดงความรักของคนในกลุ่มนี้นั้นก็ไม่ต่างอะไรจากคนในกลุ่มรักต่างเพศเท่าใดนัก เช่น การจับมือ การกอด การจูบ หรือการมีเพศสัมพันธ์กันที่จะคนที่เป็นฝ่ายกระทำ (Active) และคนที่เป็นฝ่ายถูกระทำ (Passive) เช่นเดียวกับพวกรักต่างเพศ
3. Bisexual หรือรักสองเพศ จัดอยู่ในระดับ 1-5 ของแผนผังของคินซีคือบุคคลที่มีความรักความใคร่และสามารถมีเพศสัมพันธ์กับอีกบุคคลที่สามารถเป็นได้ทั้งสองเพศ กล่าวคือเป็นเพศชายที่สนใจและมีความรักใคร่กับทั้งผู้ชายและผู้หญิงซึ่งนอกจากเพศวิถี2รสนิยมทางเพศทั้ง 3 รูปแบบที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น เนื่องจากสังคมในปัจจุบันเปิดกว้างเองเพศมากขึ้น ทั้งรสนิยมทางเพศยังมีความลื่นไหลจึงทำให้เกิดรูปแบบของเพศวิถีทางเพศแบบอื่นขึ้นอีก 2 แบบ คือ Pansexual คือ บุคคลที่ไม่ได้จำกัดว่าตัวเองเป็นเพศไหนและ Asexual คือ บุคคลที่ไม่ต้องการหรือความสนใจในเรื่องเพศสัมพันธ์

สรุปแนวความคิดความหลากหลายทางเพศ ทฤษฎีเคเวียร์พยายามที่จะเสนอให้เห็นผู้คนสามารถที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างไรก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องอ้างเพศภาวะและเพศวิถีการหาความสุขทางเพศไม่จำเป็นต้องอยู่บนยึดอยู่บนอัตลักษณ์ทางเพศที่ตายตัวและทฤษฎีเคเวียร์ยังเสนออีกว่าบุคคล

ควรเปิดกว้างทางเพศพร้อมที่จะเปลี่ยนสภาพได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ Sexuality หรือ เพศวิถี คือระบบความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศที่กำหนดจัดการควบคุมการแสดงออกความปรารถนา ความพึงพอใจเรื่องเพศหรือสามารถเรียกได้อีกอย่างว่า “รสนิยมทางเพศหรือ Sexual Orientation” เป็นการแสดงท่าทีเกี่ยวกับเรื่องเพศการแต่งกาย เป้าหมายในความสนใจทางเพศการสร้างจินตนาการที่เกี่ยวกับเรื่องเพศหรือการแสดงความรักของบุคคลนั่นเองซึ่งเป็นเรื่องของการดึงดูดทางเพศและเป็นเรื่องของการดึงดูดทางเพศและเป็นเรื่องของชุดกติกาว่าด้วยความสัมพันธ์ที่ในปัจจุบันเกิดจากความพึงพอใจทางเพศมากขึ้น มีการจัดกลุ่มเพื่อแสดงองค์ประกอบของเพศวิถีว่าหมายถึงอัตลักษณ์ทางเพศความพึงพอใจทางเพศและพฤติกรรมทางเพศดังนั้นรสนิยมทางเพศที่เพิ่มขึ้นมีมากกว่ารักต่างเพศจึงนำไปสู่การจัดแบ่งกลุ่มต่างรสนิยมทางเพศในสังคม นอกจากนี้ได้แบ่งพฤติกรรมทางเพศของบุคคลโดยใช้ฐานทางจิตวิทยาและการเปิดเผยจากบุคคลออกได้ 7 กลุ่มด้วยกันคือ มีตั้งแต่ระดับ 0 ถึง ระดับ เรียกว่า A Seven-Step Continuum หรือ Seven-point Scale ของความพึงพอใจทางเพศหรือแนวโน้มทางเพศของมนุษย์ โดยด้านซ้ายสุดเป็น Extreme Heterosexual ละอีกด้านหนึ่งเป็น Extreme Homosexual และยังมีอารมณ์ปรารถนาทางเพศของมนุษย์ก็ถูกจัดจำแนกเป็นเป็น 3 แบบ คือ รักต่างเพศ รักสองเพศ และรักเพศเดียวกัน (Heterosexuality , Bisexuality , Homosexuality) โดยมีเพศสรีระเป็นเกณฑ์ในการนิยามเพศวิถีของใครเป็นอย่างไร และจาก A Seven-Step Continuum หรือ Seven-Point Scale

จากการทบทวนแนวคิดเรื่องความเป็นเพศ พบว่าสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 เพื่อศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น ศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ว่าภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มีลักษณะเท่าเทียมกันหรือไม่ เมื่ออยู่ในบริบทชายและหญิงในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องของผู้วิจัยที่เป็นแบบชายรักชายและหญิงรักหญิงได้

2.2 งานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้ได้ดำเนินงานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาและปรับใช้ในงานศึกษาวิจัย คือ การสร้างภาพตัวแทน (Representation) แนวคิดเรื่องความเป็นเพศ แนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศ มีเนื้อหา ดังนี้

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดภาพตัวแทน (Representation)

2.2.1.1 เหมยตวน เฝิง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบภาพตัวแทนของผู้หญิงในภาพยนตร์จีนเรื่องนางพญางูสาวกับภาพยนตร์ไทยเรื่องแม่เบี้ย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิงในภาพยนตร์จีนเรื่องพญางูสาวกับภาพยนตร์ไทยเรื่องแม่เบี้ย และเพื่อศึกษา

ภาพตัวแทนของผู้หญิงในระบบวัฒนธรรมของประเทศจีนและประเทศไทย โดยนำแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน (Representation) แนวคิดทฤษฎีสตรีนิยม (Feminism Theory) แนวคิดเกี่ยวกับการเล่าเรื่อง (Narrative) และแนวคิดทฤษฎีสัญญัตติวิทยา (Semiology) ผลการวิจัยพบว่า การเล่าเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิงและภาพตัวแทนผู้หญิงในภาพยนตร์จีนนางพญางูชากับภาพยนตร์ไทยแม่เบี้ยมีความเหมือนและความแตกต่างกันอยู่บ้าง โดยการเปรียบเทียบผู้หญิงในภาพยนตร์จีนกับภาพยนตร์ไทยค้นพบว่า มุมมองสำหรับผู้หญิงของสังคมและบทบาทผู้หญิงในสังคมยุคนี้ของประเทศจีนกับประเทศไทยไม่เหมือนในอดีตอยู่บ้าง เนื่องจากการพัฒนาการเคลื่อนไหวปลดปล่อยผู้หญิงหลายปีที่ผ่านมา ทำให้บทบาทของผู้หญิงในสังคมมีการเปลี่ยนแปลง แม้ว่าประเทศจีนกับประเทศไทยในประเทศไทยกำลังพัฒนาในเอเชียเหมือนกัน แต่วัฒนธรรมของประเทศจีนและประเทศไทยแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำให้ผู้หญิงในสังคมจีนกับสังคมไทยมีบทบาทคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ในด้านความเหมือน ผู้หญิงมีบทบาทแบบหัวสมัยเก่า ส่วนความแตกต่างระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย ข้อจำกัดตามมาตรฐานของหัวสมัยเก่าสำหรับผู้หญิงสังคมจีนมากกว่าผู้หญิงในสังคมไทย

งานการศึกษางานวิจัยดังกล่าวพบว่าภาพแทนและบทบาทที่ได้สร้างให้กับผู้หญิงในภาพยนตร์นั้นขึ้นอยู่กับมุมมองและบริบทของคนในสังคมนั้น วัฒนธรรมต่างกันการมองภาพแทนก็ย่อมต่างกัน ถึงแม้จะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน แต่เมื่ออยู่คนละที่มุมมองของคนและบริบทที่ได้ให้เป็นภาพแทนนั้นก็ย่อมปรับไปตามมุมมองของคนในพื้นที่และสังคมนั้นที่ได้สร้างภาพแทนให้ ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ข้อที่ 1

2.2.1.2 สรรักษ์ โรจนพฤกษ์ และ ขจร ฝ่ายเทศ (ม.ป.ป.) ได้ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ภาพตัวแทนความเป็นสตรีในสื่อภาพยนตร์การ์ตูนวอลดิสนีย์” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อเรื่องที่ปรากฏอยู่ในสื่อภาพยนตร์การ์ตูนวอล ดิสนีย์ และเพื่อศึกษาภาพตัวแทนความเป็นหญิงที่ปรากฏอยู่ในสื่อภาพยนตร์การ์ตูนวอล ดิสนีย์ โดยใช้แนวคิดเรื่อง ทฤษฎีสตรีนิยม (Feminism) ทฤษฎีสัญญัตติวิทยา (Semiology) แนวคิดเรื่องประเภทวรรณกรรม (Genres) และแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน ผลวิจัยดังกล่าวพบว่าภาพตัวแทนความเป็นหญิงที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อภาพยนตร์การ์ตูนวอล ดิสนีย์ที่มีตัวเอกเป็นผู้หญิง สรุปได้ว่าต่อให้เป็นสตรีนิยมสายใดก็ตามมุ่งศึกษาประเด็นต่าง ๆ ของชนชั้น เชื้อชาติ หรือการปกครอง แต่ในทุกประเด็นผู้หญิงล้วนขาดสิทธิภาพทั้งนั้น ถึงจะอยู่ในชนชั้นใดผู้หญิงก็ยังคงถูกจำกัดอิสระหรือถึงอยู่ในการปกครองแบบชายเป็นใหญ่หรือการปกครองโดยผู้หญิงด้วยกันด้วยกันเองก็ต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจของการปกครองอยู่ดี หรือแม้ถึงว่าจะเป็นคนเชื้อชาติใดผู้หญิงก็ยังคงถูกกดขี่ข่มเหงเสมอ

งานการศึกษางานวิจัยดังกล่าวพบว่าภาพแทนและบทบาทที่ได้สร้างให้กับผู้หญิงในสื่อภาพยนตร์การ์ตูนวอล ดิสนีย์นั้น ภาพแทนของผู้หญิงที่ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใดทางสังคมหรือมีการแสดงออกที่เข้มแข็งกว่าผู้ชาย ย่อมมีความไม่เท่าเทียมที่เห็นได้ชัดเสมอในภาพแทนความเป็นหญิงที่ได้ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนวอล ดิสนีย์ ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์และนำมาปรับใช้ได้กับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องความเป็นเพศ (Gender)

2.2.2.1 ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “เพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เพศสภาพและเพศวิถีของชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย และเพื่อวิเคราะห์กลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย โดยนำแนวคิดเรื่องเพศสภาพ (Gender) แนวคิดเรื่องเพศวิถี (Sexuality) แนวคิดเรื่องชายรักชาย (Homosexuality) ทฤษฎีสัญญวิทยา (Semiotics) แนวคิดเรื่องการเล่าภาพยนตร์ (Film Narratology) แนวคิดการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) ผลการวิจัยทางผู้จัดทำแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย พบว่าเพศสภาพของตัวละครชายรักชายที่พบมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือตัวตลก ส่วนเพศสภาพของชายรักชายที่พบน้อยที่สุดในภาพยนตร์คือ บุคคลปกติ เพศสภาพของตัวละครชายรักชายนั้นเกิดจากสังคมและวัฒนธรรมในภาพยนตร์มีส่วนในการกำหนดความหมายของเพศสภาพชายรักชาย ที่มีผลต่อบทบาท หน้าที่ สิทธิของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ โดยผ่านจากด้านทัศนคติทางสังคมในการแสดงออกในความเป็นชาย ความเชื่อในสังคมที่ว่าเพศนั้นมีแค่เพศชายและเพศหญิง ความคิดทางอุดมการณ์ทางเพศในการให้ผู้ชายเป็นใหญ่ คุณค่าของสังคมในการให้สิทธิเพศประเพณีจารีตที่เคร่งครัดต่อระบบทางเพศ บรรทัดฐานทางสังคมในการให้ความสำคัญกับความรักต่างเพศ ซึ่งสิ่งที่ได้กล่าวถึงเกิดจากกำหนดของสังคมต่อการประกอบสร้างเพศสภาพของชายรักชาย ทั้งนี้ยังพบว่าตัวละครชายรักชายนั้นสามารถมีหลายเพศสภาพได้โดยเพศสภาพแต่ละความหมายนั้นไม่ได้ถูกกำหนดตายตัวจากสภาพสังคมหรือวัฒนธรรมในภาพยนตร์

ในส่วนของเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทยนั้น ผู้วิจัยพบว่า เพศวิถีของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์นั้นมี 4 รูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบนั้นเกิดจากวิถีทางเพศของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ในการแสดงออกทางอัตลักษณ์ทางเพศ ความปรารถนาทางเพศ วิถีปฏิบัติทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ การแสดงท่าทีทางเพศ ซึ่งลักษณะการแสดงเพศวิถีของตัวละครชายรักชายนั้นยัง

ถูกกำหนดจากระบบความคิดความเชื่อเรื่องเพศจากสังคมในภาพยนตร์ด้วย ต่อการกำหนดความหมายของเพศวิถีชายรักชาย

นอกจากนี้ ทางผู้วิจัยยังพบความแตกต่างระหว่างเพศสภาพและเพศวิถีของชายรักชายในภาพยนตร์นั้น จะแตกต่างกันตรงที่ความหมายของความเป็นชายรักชายในบุคคลนั้น ซึ่งความหมายของชายรักชายในภาพยนตร์นั้น จะแตกต่างกันตรงความหมายของความเป็นชายรักชายในบุคคลนั้น ซึ่งความหมายชายรักชายที่เกิดจากเพศสภาพนั้นจะเป็นลักษณะความหมายที่เกิดจากความคิด การกำหนดคุณค่าความหมายของสังคมและวัฒนธรรมที่มากำหนด ควบคุม ให้ตัวบุคคลที่เป็นชายรักชายนั้นมีความหมายอย่างไร และจากความหมายดังกล่าวทำให้มีบทบาท หน้าที่ สิทธิของคน ๆ นั้นแตกต่างกันออกไปตามสภาพความเป็นชายรักชายที่แต่ละสังคมคอยกำหนดไว้ ในขณะที่ความหมายของชายรักชายที่เกิดจากเพศวิถีนั้นเป็นลักษณะความหมายที่เกิดจากความคิด การกำหนดคุณค่าความหมายของชายรักชายของปัจเจกหรือตัวบุคคลนั้นเองที่จะมากำหนดเอง และต้องการถ่ายทอดความหมายนั้นไปยังสังคมให้รับรู้ถึงความหมายที่ตนเองกำหนด แต่การกำหนดความหมายชายรักชายของตนเองนั้นย่อมจะอยู่ภายใต้ระบบความคิดทางสังคม

ส่วนที่ 2 กลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย พบว่าในส่วนของวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทยนั้น ทางผู้วิจัยแบ่งเป็น 3 กลวิธีดังนี้

- กลวิธีเล่าเรื่องแบบโครงสร้าง เป็นส่วนสำคัญในการทำให้ทราบความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายผ่านโครงสร้างการเล่าเรื่อง โดยการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ได้มีตัวละครกระทำต่าง ๆ มากมายต่อตัวละครชายรักชาย หรือการกระทำของตัวละครชายรักชายเอง ซึ่งการกระทำดังกล่าวนั้น จะแฝงด้วยความหมายลึกไว้ ซึ่งความหมายเร้นดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดความหมายเพศสภาพและเพศวิถีของตัวละครชายรักชาย ตำแหน่งของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์มีส่วนกำหนดความหมายเร้นนั้น
- กลวิธีการสร้างความหมายคู่ตรงข้าม เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความแตกต่างระหว่างตัวละครระหว่างเพศกับตัวละครชายรักชายหรือความรักระหว่างเพศและความรักเพศเดียวกัน ซึ่งภาพยนตร์นั้นสร้างตัวละครระหว่างเพศในแง่บวกในทางตรงข้ามตัวละครชายรักชายจะเป็นแง่ลบโดยทันที จากลักษณะการสร้างความหมายคู่ตรงข้ามนั้นส่วนใหญ่ตัวละครรักระหว่างเพศมักถูกสร้างในคุณลักษณะต่าง ๆ ที่สื่อถึงความหมายในด้านดี แต่ตัวละครชายรักชายมักจะสื่อในความหมายด้านดีไม่ดีจากความขัดแย้งดังกล่าวนำไปสู่การคลี่คลายด้วยการที่ตัวละครรักระหว่างเพศจะได้รับการยอมรับส่วนตัวละครชายรักชายจะได้รับการปฏิเสธ จากสภาพสังคมและวัฒนธรรมในภาพยนตร์ที่ยอมรับในเพศชายเพศหญิง

และไม่ยอมรับบุคคลชายรักชายซึ่งหมายความคู่ตรงข้ามนั้นมีส่วนในการกำหนดความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชาย

- กลวิธีการใช้รหัส ภาพยนตร์มีการนำรหัสต่าง ๆ มาใช้ในการกำหนดความหมายของชายรักชายในภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแต่งกายของตัวละครชายรักชายที่มีส่วนในการสร้างความหมายต่อชายรักชายได้เพราะการแต่งกายของตัวละครชายรักชายจะไม่เหมือนกับตัวละครผู้ชายหรือตัวละครผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า เครื่องประดับ และการแต่งหน้า ซึ่งสิ่งดังกล่าวมีส่วนอย่างมากในการสร้างความหมายให้กับตัวละครชายรักชายซึ่งบทสนทนาที่มีการสนทนากันนอกจากสร้างความหมายตรงแล้วยังปรากฏความหมายแฝงด้วย ซึ่งความหมายแฝงนั้นมีผลต่อการสร้างความหมายชายรักชาย อีกทั้งความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครนั้นก็สามารถสร้างความหมายระหว่างตัวละครชายรักชายกับตัวละครอื่นได้เช่นกัน และนิสัยของตัวละครชายรักชายมีส่วนในการสร้างความหมายของชายรักชายเนื่องจากสภาพหรือบริบททางสังคมหรือวัฒนธรรมในภาพยนตร์นั้น จะเป็นตัวกำหนดความเชื่อ ความคิด บรรทัดฐานทางเพศ ทำให้มีผลต่อการสร้างนิสัยของตัวละครชายรักชายได้

งานการศึกษางานวิจัยดังกล่าวพบว่า ในเรื่องของเพศสภาพและเพศวิถีชายรักในภาพยนตร์ไทย พบว่าเพศสภาพของตัวละครชายรักชายที่พบมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือตัวตลก ส่วนเพศสภาพของชายรักชายที่พบน้อยที่สุดในภาพยนตร์คือ บุคคลปกติ เพศสภาพของตัวละครชายรักชายนั้นเกิดจากสังคมและวัฒนธรรมในภาพยนตร์มีส่วนในการกำหนดความหมายของเพศสภาพชายรักชาย ที่มีผลต่อบทบาท หน้าที่ สิทธิของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ โดยผ่านจากด้านทัศนคติทางสังคมในการแสดงออกในความเป็นชาย และ เพศวิถีของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์นั้นมี 4 รูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบนั้นเกิดจากวิถีทางเพศของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ในการแสดงออกทางอัตลักษณ์ทางเพศ ความปรารถนาทางเพศ วิธีปฏิบัติทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ การแสดงท่าทีทางเพศ และในส่วนของกลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย พบว่าในส่วนของวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทยนั้น 3 กลวิธีดังนี้ 1.กลวิธีเล่าเรื่องแบบโครงสร้าง เป็นส่วนสำคัญในการทำให้ทราบความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายผ่านโครงสร้างการเล่าเรื่อง 2.วิธีการสร้างความหมายคู่ตรงข้าม เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความแตกต่างระหว่างตัวละครระหว่างเพศกับตัวละครชายรักชายหรือความรักระหว่างเพศและความรักเพศเดียวกัน 3.กลวิธีการใช้รหัส การนำรหัสต่าง ๆ มาใช้ในการกำหนดความหมายของชายรักชายในภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแต่งกายของตัวละครชายรักชายที่มีส่วนในการสร้างความหมายต่อชายรักชายได้เพราะการแต่งกายของตัวละครชายรักชายจะไม่เหมือนกับตัวละครผู้ชายหรือตัวละครผู้หญิง รวมถึงบทสนทนาที่มีการ

สนทนากันนอกจากสร้างความหมายตรงแล้วยังปรากฏความหมายแฝงด้วย ซึ่งความหมายแฝงนั้นมีผลต่อการสร้างความหมายชายรักชาย อีกทั้งความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครนั้นก็สามารถสร้างความหมายระหว่างตัวละครชายรักชายกับตัวละครอื่นได้เช่นกัน และนิสัยของตัวละครชายรักชายมีส่วนในการสร้างความหมายของชายรักชาย เนื่องจากสภาพหรือบริบททางสังคมหรือวัฒนธรรมในภาพยนตร์นั้น จะเป็นตัวกำหนดความเชื่อ ความคิด บรรทัดฐานทางเพศ ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ได้

2.2.2.2 วิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง “เพศ-ภาษา: การสื่อความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสถานะผ่านกลวิธีทางภาษาในวาทกรรมสาธารณะภาษาไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อประมวลการศึกษาด้านกลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อสื่อความคิดเกี่ยวกับเพศภาวะจากงานวิจัยต่าง ๆ ที่ศึกษาประเด็นดังกล่าวในวาทกรรมสาธารณะภาษาไทยตามแนววาทกรรมเชิงวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ จำนวน 5 เรื่อง ผลการศึกษางานวิจัยดังกล่าวพบว่ากลวิธีทางภาษาซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 4 ระดับ ได้แก่ กลวิธีทางภาษาระดับคำ กลวิธีภาษาระดับประโยค กลวิธีทางภาษาระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์ และกลวิธีทางภาษาระดับปริจเฉท ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาษาทุก ๆ ระดับนั้นสามารถประกอบสร้างหรือต่อยอดความคิดเกี่ยวกับเพศภาวะสู่ผู้อ่านและสังคมได้ นอกจากนี้ ยังพบว่ากลวิธีทางภาษาบางประการอาจมีส่วนสัมพันธ์กับบริบทที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตวาทกรรม อันได้แก่ ประเภทของวาทกรรมและผู้รับสารอีกด้วย

จากการทบทวนงานวรรณกรรมดังกล่าวพบว่าการศึกษางานวิจัยที่ศึกษาการสื่อความคิดเกี่ยวกับเพศภาวะในวาทกรรมสาธารณะภาษาไทยตามแนววาทกรรมเชิงวิพากษ์ พบว่าจำแนกได้ 4 ระดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวาทกรรมสาธารณะประเภทต่าง ๆ สื่อความคิดเกี่ยวกับเพศภาวะทั้งหญิง ชาย และเกย์ไปสู่สังคมได้ไม่จำกัดอยู่เพียงกลวิธีทางภาษาระดับใดระดับหนึ่งเท่านั้น แต่กลับสื่อผ่านกลวิธีภาษาในทุก ๆ ระดับ ด้วยเหตุนี้การทำความเข้าใจวาทกรรมเพื่อไม่ให้ตนเองและสังคมถูกรอบงำด้วยความคิดต่าง ๆ ผ่านสื่อวาทกรรมนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจภาษาที่ปรากฏในตัวบทซึ่งเป็นมิติที่สำคัญ ความเหลื่อมล้ำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอันเกิดจากการประกอบสร้าง รวมถึงการเหลื่อมล้ำทางเพศภาวะต่าง ๆ สามารถคลี่คลายได้ ซึ่งด้วยเหตุนี้สามารถนำมาใช้ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 ได้

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศ

2.2.3.1 ธาณี ชื่นคำ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “ศึกษาอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องราววิถีชีวิตของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของเกย์ที่ปรากฏในสื่อภาพยนตร์ไทย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์กับ

อัตลักษณ์ของเกย์ที่ปรากฏในสังคมไทย โดยใช้แนวคิดเรื่องทฤษฎีอัตลักษณ์ (Identity) แนวคิดเรื่องเพศ (Gender) ทฤษฎีรักร่วมเพศ (Queer theory) แนวคิดเรื่องสัญชาติญาณทางเพศและจิตใต้สำนึกของซิกมันด์ ฟรอยด์ แนวคิดเรื่องเล่าเรื่องของภาพยนตร์ (Film Narration) ผลการวิจัยพบว่าภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยที่มีนักแสดงรับบทบาทเป็นเกย์ที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ พบว่าภาพยนตร์นำเอาวิถีชีวิตจากเกย์ในสังคม รวมถึงวัฒนธรรมต่าง ๆ จากเกย์เข้ามาเป็นเนื้อหาหรือใช้แนวทางในการสร้างวิถีชีวิตของเกย์ในภาพยนตร์ไทย ซึ่งเกย์มีวัฒนธรรมทางเพศที่มีรูปแบบชัดเจน แต่เนื่องจากสังคมมีความคุ้นเคยและคาดหวังต่อความเฉพาะทางเพศของชายและหญิง เกย์จึงต้องปรับตัวในด้านต่าง ๆ เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ แม้กระทั่งความคิดเกี่ยวกับการรับรู้และการแสดงต่อสังคม ซึ่งบางครั้งอาจไม่ได้เป็นความต้องการแท้จริงของเกย์ แต่เพื่อให้ได้รับการยอมรับในสังคม ในการดำเนินชีวิตของเกย์จึงจำเป็นต้องควบคุมพฤติกรรมและปรับตัวเองให้เป็นรูปแบบวิถีชีวิตเช่นเดียวกับวิถีชีวิตบุคคลธรรมดาทั่วไป จึงนำเอาอัตลักษณ์เกย์ในสังคมมาสร้างอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย และในทางกลับกันนั้น เกย์ในสังคมก็แสดงออกทางอัตลักษณ์ส่วนหนึ่งมาจากอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทยด้วยเช่นกัน มีการลอกเลียนแบบในบางสิ่งของอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ เช่น ในเรื่องการแต่งกาย คำพูด และในส่วนถัดมาคือนักแสดงที่รับบทเกย์ที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์เกย์พบว่าการแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทย ถ้าเป็นเกย์ที่นิยมแต่งกายเป็นชายก็จะค่อนข้างเรียบร้อยแต่ก็จะใช้อุปกรณ์ประกอบอื่นช่วยให้บ่งบอกความเป็นเกย์ แต่ถ้าเป็นเกย์ที่นิยมแต่งหญิงส่วนมากในภาพยนตร์ไทยจะเน้นแต่งตัว แต่งหน้าเข้ม และทำผมเป็นผู้หญิง กริยาท่าทางของเกย์ในภาพยนตร์ไทยจะมีกริยาท่าทางการแสดงออกคล้ายผู้หญิงมากกว่าจะนำเสนอคล้ายผู้ชาย การแสดงออกทางความคิดขึ้นอยู่กับบทบาทที่ได้รับ และประเด็นถัดมาคือการเปรียบเทียบอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทยกับอัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทย จากการสัมภาษณ์กลุ่มเกย์ทำให้ทราบถึงมุมมองที่มีอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคมไทยดังนี้ เศรษฐกิจ สังคม วุฒิการศึกษา และอายุ ต่างก็มีผลต่อการกำหนดอัตลักษณ์และการยอมรับของเกย์ในสังคม ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวล้วนแต่เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดการยอมรับในสังคม ไม่ใช่ผลเฉพาะสำหรับกลุ่มเกย์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงสังคมทั่วไปด้วย

จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวพบว่าภาพยนตร์นำเอาวิถีชีวิตจากเกย์ในสังคม รวมถึงวัฒนธรรมต่าง ๆ จากเกย์เข้ามาเป็นเนื้อหาหรือใช้แนวทางในการสร้างวิถีชีวิตของเกย์ในภาพยนตร์ เนื่องจากสังคมมีความคุ้นเคยและคาดหวังต่อความเฉพาะทางเพศของชายและหญิง เกย์จึงต้องปรับตัวในด้านต่าง ๆ เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ แม้กระทั่งความคิดเกี่ยวกับการรับรู้และการแสดงต่อสังคม ซึ่งบางครั้งอาจไม่ได้เป็นความต้องการแท้จริงของเกย์ แต่เพื่อให้ได้รับการยอมรับในสังคม ส่วนถัดมาคือนักแสดงที่รับบทเกย์ที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์เกย์

นั่นจะมีการแต่งกายให้ดูรู้สึกแตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ ดังเช่น ถ้าเป็นเกย์ที่นิยมแต่งกายเป็นชายก็จะค่อนข้างเรียบร้อยแต่ก็จะใช้องค์ประกอบอื่นช่วยให้บ่งบอกความเป็นเกย์ แต่ถ้าเป็นเกย์ที่นิยมแต่งหญิงส่วนมากในภาพยนตร์ไทยจะเน้นแต่งตัว แต่งหน้าเข้ม และทำผมเป็นผู้หญิง และประเด็นถัดมานั้นเป็นเรื่องเกย์ในภาพยนตร์และเกย์ในสังคมความเป็นจริงนำมาเปรียบเทียบอัตลักษณ์ พบว่าเศรษฐกิจ สังคม วุฒิการศึกษา และอายุ ต่างก็มีผลต่อการกำหนดอัตลักษณ์และการยอมรับของเกย์ในสังคม ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวล้วนแต่เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดการยอมรับในสังคม ไม่ใช่ผลเฉพาะสำหรับกลุ่มเกย์เท่านั้น แต่ยักรวมถึงสังคมทั่วไปด้วย ทั้งนี้จะเห็นว่าจากการศึกษาวิจัยพบว่าสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 ได้

2.2.3.2 ปณิธิ บราวน์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง “ความหลากหลายทางเพศกับพหุวัฒนธรรมในสังคมไทย: การสำรวจองค์ความรู้” มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อโต้แย้งเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรมและเพศภาวะ เพศวิถีจากมุมมองผู้สนับสนุนพหุวัฒนธรรมและนักสตรีนิยมสายเสรีในสังคมตะวันตก นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างเพศภาวะ เพศวิถีและความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยกับมโนทัศน์พหุวัฒนธรรม ผลการศึกษาพบว่าข้อสังเกตจากการทบทวนมโนทัศน์พหุวัฒนธรรมกับเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศ มองว่าข้อถกเถียงระหว่างผู้สนับสนุนพหุวัฒนธรรมกับนักสตรีนิยมในตะวันตกจะนำมาปรับใช้กับสังคมไทยได้นั้น ไม่สามารถเทียบเคียงได้อย่างตรงไปตรงมา เนื่องจากพหุวัฒนธรรมเป็นมโนทัศน์ที่ถูกนิยามไว้อย่างหลากหลาย นอกจากแนวคิดพหุวัฒนธรรมที่ถูกนำไปใช้กำหนดนโยบายในประเทศยุโรปเหนือต่าง ๆ ก็มีจุดเน้นที่ไม่เหมือนมีการพัฒนาขึ้นภายใต้บริบททางประวัติศาสตร์การเมืองและวัฒนธรรมที่เฉพาะกลุ่มประเทศตะวันตก อย่างไรก็ตามข้อโต้แย้งจากกลุ่มต่าง ๆ ก็มีประโยชน์ที่จะทำให้มองเห็นมิติที่ซับซ้อนของพหุวัฒนธรรมและเพศภาวะ เพศวิถีรวมทั้งตระหนักถึงข้อดีและข้อจำกัดหากจะนำมาผลักดันเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและนโยบายดังนี้

ประการแรก ไม่ควรมองวัฒนธรรมในลักษณะที่หยุดนิ่งตายตัว เป็นอุดมการณ์และแยกต่างหากจากสังคม มุมมองเช่นนี้จะให้เรายกย่องวัฒนธรรมว่าดีงามจนเกินจริง (over-celebrating culture) ต้องเชิดชูและรักษาวัฒนธรรมเอาไว้ โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาหรือแบบแผนปฏิบัติทางวัฒนธรรมนั้นจะมีผลต่อชีวิตหรือสร้างความไม่เท่าเทียมทางสังคมต่อผู้คนในกลุ่มวัฒนธรรมนั้นอย่างไร ดังที่ผู้สนับสนุนพหุวัฒนธรรมก็มองเช่นนั้น นอกจากนี้การมองวัฒนธรรมว่าหยุดนิ่ง มีลักษณะแยกออกจากวัฒนธรรมกลุ่มอื่น ๆ ว่าเป็นอื่น แตกต่าง หรือ ล้ำสมัย ดังที่นักสตรีนิยมสายเสรีนิยมมอง ในกรณีของสังคมไทยรัฐและผู้คนส่วนใหญ่มักเชื่อว่าอุดมการณ์และวิถีปฏิบัติทางเพศกระแสหลัก (การรักนวลสงวนตัว ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างหญิงชายใต้สถาบันการแต่งงาน)

เป็นเครื่องสะท้อนวัฒนธรรมไทยอันดีงาม เป็นแบบแผนที่ปฏิบัติกันมายาวนาน และต้องรักษาเอาไว้ แนวคิดเช่นนี้เป็นมุมมองเพศภาวะและเพศวิถีในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่หยุดนิ่งตายตัวจึงเป็นมุมมองที่คับแคบและไม่ตระหนักถึงความหลากหลายทางเพศ ดังนั้นหากนำมโนทัศน์พหุวัฒนธรรมมาใช้ในประเด็นเพศภาวะและเพศวิถี จึงควรมองเพศภาวะและเพศวิถีในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่ยืดหยุ่น เปลี่ยนแปลงและขัดแย้งแข่งขันโดยรัฐและผู้คนในสังคมก็เป็นส่วนหนึ่งที่นิยาม ปรับเปลี่ยนความหมายและแนวปฏิบัติรวมทั้งการดำเนินชีวิตที่ยืดหยุ่นและข้ามผ่านไประหว่างวัฒนธรรมที่มีความยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลง และปรับเปลี่ยนได้จะช่วยทำให้เปิดใจกว้างยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางเพศที่มีอยู่ในสังคมไทย

ประการที่สอง มโนทัศน์และนโยบายพหุวัฒนธรรมไม่ควรเน้นแต่เพียงความแตกต่างหลากหลายที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มทางวัฒนธรรมเท่านั้น ผู้คนที่อยู่ภายใต้กลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ก็มีความแตกต่างหลากหลายด้วยเช่นกัน ผู้หญิง ผู้ชาย หรือกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศก็ไม่มีความเป็นกลุ่มก้อนเดียวกันทั้งหมด (homogeneity) หากแต่ประสบการณ์ของพวกเขายังสัมพันธ์กับตำแหน่งที่ (position and location) เช่น ชชาติพันธุ์ ชนชั้น เชื้อชาติที่ครอบครองหรือเข้าไปเกี่ยวข้องนอกจากนี้ผู้หญิงหรือกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศก็อาจเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตซ้ำการกดขี่และความไม่เท่าเทียมทางเพศซึ่งกันและกัน เนื่องจากถูกขัดเกลาและรับเอาระบบคิดชายเป็นใหญ่มาใช้ทำความเข้าใจโลกทางสังคมที่ตนเองพบเจอ ดังนั้นการวิเคราะห์การกดขี่จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนในทุกรูปแบบ (ไม่ใช่แค่เพียงสิทธิกลุ่มในการดำรงชีวิตตามวัฒนธรรมของกลุ่มตนเท่านั้น) และตระหนักว่าบุคคลมีอัตลักษณ์ที่หลากหลายและครอบครองตำแหน่งแห่งทางสังคมที่แตกต่างกัน

ประการที่สาม เป็นที่น่าสังเกตว่าข้อโต้แย้งประเด็นพหุวัฒนธรรมกับเพศภาวะและเพศวิถีระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุนพหุวัฒนธรรมและนักสตรีนิยมสายเสรีนิยมในตะวันตกช่วงแรก ๆ นั้นมุ่งเน้นเพียงความไม่เท่าเทียมทางเพศที่เกิดขึ้นกับสมาชิกที่เป็นผู้หญิงในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยเท่านั้น แต่ไม่ได้ตระหนักว่าการที่กลุ่มชาติพันธุ์หรือกลุ่มผู้ย้ายถิ่นปฏิบัติตามแบบแผนวัฒนธรรมด้านครอบครัว การแต่งงาน เพศภาวะ เพศวิถีส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันทางเพศต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในกลุ่มของตนอย่างไร จากบทเรียนในสังคมตะวันตก เมื่อนำแนวคิดพหุวัฒนธรรมมาใช้ในสังคมไทยนั้นจึงไม่ควรจำกัดอยู่แต่เพียงการยอมรับความแตกต่างหลากหลายและสิทธิของกลุ่มในทางชาติพันธุ์ ศาสนาและความนิยมทางการเมืองเท่านั้น หากแต่พหุวัฒนธรรมต้องหมายรวมถึงการยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางเพศและสิทธิของผู้คนกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตด้านเพศ เนื่องจากเพศภาวะและเพศวิถีไม่ได้เป็นเรื่องธรรมชาติหรือชีวะเท่านั้น หากแต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เป็นสิ่งประกอบสร้างทางสังคม นอกจากนี้แนวคิดพหุวัฒนธรรมและเพศภาวะ เพศวิถีในสังคมไทยไม่ควรสนใจแต่เพียงความไม่เท่าเทียมทางเพศที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงใน

กลุ่มวัฒนธรรมย่อยเท่านั้น หากแต่ควรตระหนักถึงความไม่เท่าเทียมทางสังคมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนที่ มีเพศวิถีที่แตกต่างหลากหลาย ซึ่งอาจเป็นผู้ที่ เป็นชายขอบซ้ำซ้อน เช่น เกย์ที่เป็นชาวมุสลิมและ เป็นผู้ย้ายถิ่น มีฐานะยากจนการศึกษาน้อย เป็นต้น กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศเหล่านั้นก็ ถูกกดขี่และลิดรอนสิทธิทั้งจากผู้คนในสังคมหลักและกลุ่มวัฒนธรรมที่ตนเองเป็นสมาชิก

ประเด็นสุดท้าย พหุวัฒนธรรมและเพศภาวะ เพศวิถีน่าจะมีส่วนช่วยขยายมุมมองและความเข้าใจต่อความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย กล่าวคือ ควรปรับเปลี่ยนมุมมองที่ว่า ความสัมพันธ์แบบคู่เพศตรงข้าม (หญิงกับชาย) เป็นมาตรฐานหรือบรรทัดฐาน ส่วนความสัมพันธ์ในรูปแบบอื่น ๆ ถือเป็นความหลากหลายทางเพศ หากแต่ควรมองว่าความสัมพันธ์ในรูปแบบอื่น ๆ ถือเป็นความหลากหลายทางเพศ หากแต่ควรมองว่าความสัมพันธ์แบบคู่เพศตรงข้ามก็เป็นส่วนหนึ่งของความหลากหลายทางเพศ ในแง่นี้ความหลากหลายทางเพศจึงครอบคลุมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชาย (heterosexual) หญิงรักหญิง (lesbian) ชายรักชาย (gay) กลุ่มคนข้ามเพศ (transgender) กลุ่มคนที่มีอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย (intersexual) และคนรักเพศเดียวกัน คนชายขอบ (queer) และกลุ่มเพศวิถีอื่น ๆ มุมมองเช่นนี้ก่อให้เกิดความเท่าเทียม ความเป็นธรรม และการยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางเพศในส่วนของขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมไทยนั้น ก็มักเน้นเรียกร้องสิทธิปัจเจก (individual rights) ในการดำเนินชีวิตด้านเพศมโนทัศน์พหุวัฒนธรรมน่าจะมีความสำคัญต่อการเคลื่อนไหวทางสังคมคือ นำไปสู่การเรียกร้องสิทธิกลุ่ม (group rights) ของผู้มีความหลากหลายทางเพศในฐานะที่เป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อย เพื่อให้พวกเขาได้รับการยอมรับทางสังคมสามารถใช้ชีวิตด้านเพศที่แตกต่างไปจากความสัมพันธ์แบบคู่เพศตรงข้าม และได้รับสิทธิต่าง ๆ อันจะนำสู่ความเป็นธรรมและความเท่าเทียมเพศ

จากการศึกษาพบว่าตามข้อโต้แย้งจากกลุ่มต่าง ๆ ก็มีประโยชน์ที่จะทำให้มองเห็นมิติที่ ซับซ้อนของพหุวัฒนธรรมและเพศภาวะ เพศวิถีรวมทั้งตระหนักถึงข้อดีและข้อจำกัดหากจะนำมา ผลักดันเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและนโยบาย คือไม่ควรมองวัฒนธรรมในลักษณะที่หยุดนิ่งตายตัว เป็น อุดมการณ์และแยกต่างหากจากสังคม มุมมองเช่นนี้จะให้เรายกย่องวัฒนธรรมว่าดีงามจนเกินจริง ต้องเชิดชูและรักษาวัฒนธรรมเอาไว้โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาหรือแบบแผนปฏิบัติทางวัฒนธรรมนั้นจะมี ผลต่อชีวิตหรือสร้างความไม่เท่าเทียมทางสังคมต่อผู้คนในกลุ่มวัฒนธรรมนั้น ส่งผลให้แนวคิดเช่นนี้ เป็นการมองเพศภาวะและเพศวิถีในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่หยุดนิ่ง ตายตัวจึงเป็น มุมมองที่คับแคบและไม่ตระหนักถึงความหลากหลายทางเพศ ส่วนถัดมาคือ มโนทัศน์และนโยบายพหุ วัฒนธรรมไม่ควรเน้นแต่เพียงความแตกต่างหลากหลายที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มทางวัฒนธรรมเท่านั้น ผู้คนที่อยู่ภายใต้กลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ก็มีความแตกต่างหลากหลายด้วยเช่นกัน ผู้หญิง ผู้ชาย หรือ กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศก็ไม่มีความเป็นกลุ่มก้อนเดียวกันทั้งหมด หากแต่ประสบการณ์ ของพวกเขายังสัมพันธ์กับตำแหน่งที่เช่น ชาติพันธุ์ ชนชั้น เชื้อชาติที่ครอบครองหรือเข้าไปเกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ผู้หญิงหรือกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศก็อาจเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตซ้ำการกดขี่และความไม่เท่าเทียมทางเพศซึ่งกันและกัน เนื่องจากถูกขัดเกลาและรับเอาระบบคิดชายเป็นใหญ่มาใช้ทำความเข้าใจโลกทางสังคมที่ตนเองพบเจอ ดังนั้นการวิเคราะห์การกดขี่จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนในทุกรูปแบบ และตระหนักว่าบุคคลมีอัตลักษณ์ที่หลากหลายและครอบครองตำแหน่งแห่งทางสังคมที่แตกต่างกัน และแนวคิดถดถอยนั้นข้อโต้แย้งประเด็นพหุวัฒนธรรมกับเพศภาวะและเพศวิถีระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุนพหุวัฒนธรรมและนักสตรีนิยมสายเสรีนิยมในตะวันตกช่วงแรก ๆ นั้นมุ่งเน้นเพียงความไม่เท่าเทียมทางเพศที่เกิดขึ้นกับสมาชิกที่เป็นผู้หญิงในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยเท่านั้นแต่ไม่ได้ตระหนักว่าการที่กลุ่มชาติพันธุ์หรือกลุ่มผู้ย้ายถิ่นปฏิบัติตามแบบแผนวัฒนธรรมด้านครอบครัว การแต่งงาน เพศภาวะ เพศวิถีส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันทางเพศต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในกลุ่มของตน เพศภาวะและเพศวิถีไม่ได้เป็นเรื่องธรรมชาติหรือชีวะเท่านั้น หากแต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เป็นสิ่งประกอบสร้างทางสังคม นอกจากนี้แนวคิดพหุวัฒนธรรมและเพศภาวะเพศวิถีในสังคมไทยไม่ควรสนใจแต่เพียงความไม่เท่าเทียมทางเพศที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยเท่านั้น หากแต่ควรตระหนักถึงความไม่เท่าเทียมทางสังคมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนที่มีเพศวิถีที่แตกต่างหลากหลาย และสุดท้าย พหุวัฒนธรรมและเพศภาวะ เพศวิถีน่าจะมีส่วนช่วยขยายมุมมองและความเข้าใจต่อความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยซึ่ง พบว่าสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เกี่ยวกับเพื่อศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์ของความหลากหลายทางเพศในสังคม และวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

2.2.3.3 มหาวิทยาลัยบูรพา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “สื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง: การทำงานร่วมกับสื่อในประเด็นเพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศสถานะ การแสดงออกในลักษณะทางเพศในประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงบทบาทสื่อด้านข่าวในการสะท้อน รวมทั้งฝังลึกภาพตีตราและการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อศึกษาแนวทางแบบแผนของการนำเสนอข่าวและภาพตัวแทนของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในมิติต่าง ๆ ได้แก่ จำนวนของการนำเสนอ แหล่งข่าวและที่มาของข่าว ประเภทของข่าว รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาข่าว และการนำเสนอภาพตัวแทนของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญและความท้าทายในการจัดการปัญหาการนำเสนอในทางลบของสื่อที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เพื่อเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการสร้างความเข้มแข็งของสื่อเพื่อสร้างสรรคสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชน รวมทั้งลดการตีตราและการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ผลการศึกษาพบว่าผู้มีความหลากหลายทางเพศบางส่วนยังขาดพื้นที่ในสื่อหรือถูกละเลยจากการนำเสนอของสื่อเช่น บุคคลรักร่วมเพศ(bisexual)บุคคลสองเพศ(intersex) หรือผู้ไม่

นิยามเพศ (queer) แต่กลับพบว่าสื่อมวลชนส่วนใหญ่เน้นนำเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในรูปแบบลักษณะทวิลักษณ์ของความเป็นหญิง-ชาย เช่นการนำเสนอหญิงข้ามเพศที่มีลักษณะที่มีความเป็นหญิงแบบใดแบบหนึ่ง หรือเลสเบี้ยนที่มีลักษณะของความเป็นชายหรือการใช้คำตัดสินตัวตนทางเพศของผู้เป็นข่าวให้เป็นไปในแบบใดแบบหนึ่งตามที่สื่อมวลชนรับรู้โดยทั่วไป อาทิ กะเทย ตู๊ด ทอม ดี ซึ่งกระบวนการนำเสนอข้อมูลข่าวสารแบบเจืออคติและตัดสินแหล่งข่าวอีกทั้งส่งผลให้กลุ่มมีความหลากหลายทางเพศที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การจำกัดความเหล่านั้นกลายเป็นบุคคลไร้ตัวตนในพื้นที่ของสื่อและพื้นที่ทางสังคมโดยปริยาย ในขณะเดียวกันสื่อได้มีการกำหนดตำแหน่งแห่งที่ของผู้มีความหลากหลายทางเพศในพื้นที่การนำเสนอข่าวให้จำกัดอยู่ในบางลักษณะ เช่น การนำเสนอข่าวสารของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศจะจำกัดอยู่ในส่วนของข่าวความบันเทิง

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวพบว่าสื่อเป็นตัวกลางที่ทำให้คนติดภาพจำเกี่ยวกับกลุ่มความหลากหลายทางเพศในลักษณะต่าง ๆ ที่สื่อมวลชนได้เป็นตัวกลางในการสื่อสาร สื่อมวลชนส่วนใหญ่เน้นนำเสนอข่าวเกี่ยวกับกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศในรูปแบบลักษณะทวิลักษณ์ของความเป็นหญิง-ชาย เช่นการนำเสนอหญิงข้ามเพศที่มีลักษณะที่มีความเป็นหญิงแบบใดแบบหนึ่ง หรือเลสเบี้ยนที่มีลักษณะของความเป็นชายหรือการใช้คำตัดสินตัวตนทางเพศของผู้เป็นข่าวให้เป็นไปในแบบใดแบบหนึ่งตามที่สื่อมวลชนรับรู้โดยทั่วไป ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เกี่ยวกับลักษณะความหลากหลายทางเพศได้

2.2.3.4 ชัญญานุช อาสาวิตรส (2562) ได้ศึกษาเรื่อง “แอลจีบีทีในสังคมการทำงาน ญี่ปุ่น” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาข้อเรียกร้องของแอลจีบีทีในบริบทการทำงานของสังคมญี่ปุ่นและเพื่อศึกษาทัศนคติของกลุ่มทำงานของชาวญี่ปุ่นที่มีต่อแอลจีบีที ปัญหาของแอลจีบีทีในสถานที่ทำงาน ได้แก่ ปัญหาการกลั่นแกล้งและความรุนแรง ปัญหาการทำงาน ปัญหาด้านนโยบาย และปัญหาเกิดเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง (Coming Out) ซึ่งปัญหาเหล่านี้นำไปสู่ข้อเรียกร้องของแอลจีบีทีต่อองค์กรให้ดำเนินนโยบายตามที่คาดหวัง โดยนโยบายที่เลสเบี้ยน (Lesbian) เกย์ (Gay) และไบเซ็กชวล (Bisexual) ต้องการมากที่สุดคือการให้สวัสดิการแก่คู่รักเพศเดียวกัน และนโยบายคนที่ข้ามเพศ (Transgender) ต้องการมากที่สุดคือนโยบายให้ความสำคัญกับพนักงานที่อยู่ในภาวะไม่พอใจเพศของตนเอง

จากการศึกษาพบว่าปัญหาของแอลจีบีทีในบริบทการทำงานส่วนใหญ่ล้วนเกิดจากการนำอัตลักษณ์และเพศวิถีมาเป็นปัจจัยหลักในการแบ่งแยกระหว่างเพศส่งผลให้พนักงานแอลจีบีทีล้วนแต่ได้รับผลกระทบจากการแบ่งแยกระหว่างเพศเหล่านั้นไม่ว่าจะเป็นได้รับความรุนแรง ความไม่เท่าเทียมในการดำเนินนโยบายและการได้รับสวัสดิการ อีกทั้งการที่พนักงานในองค์กรไม่รับการ

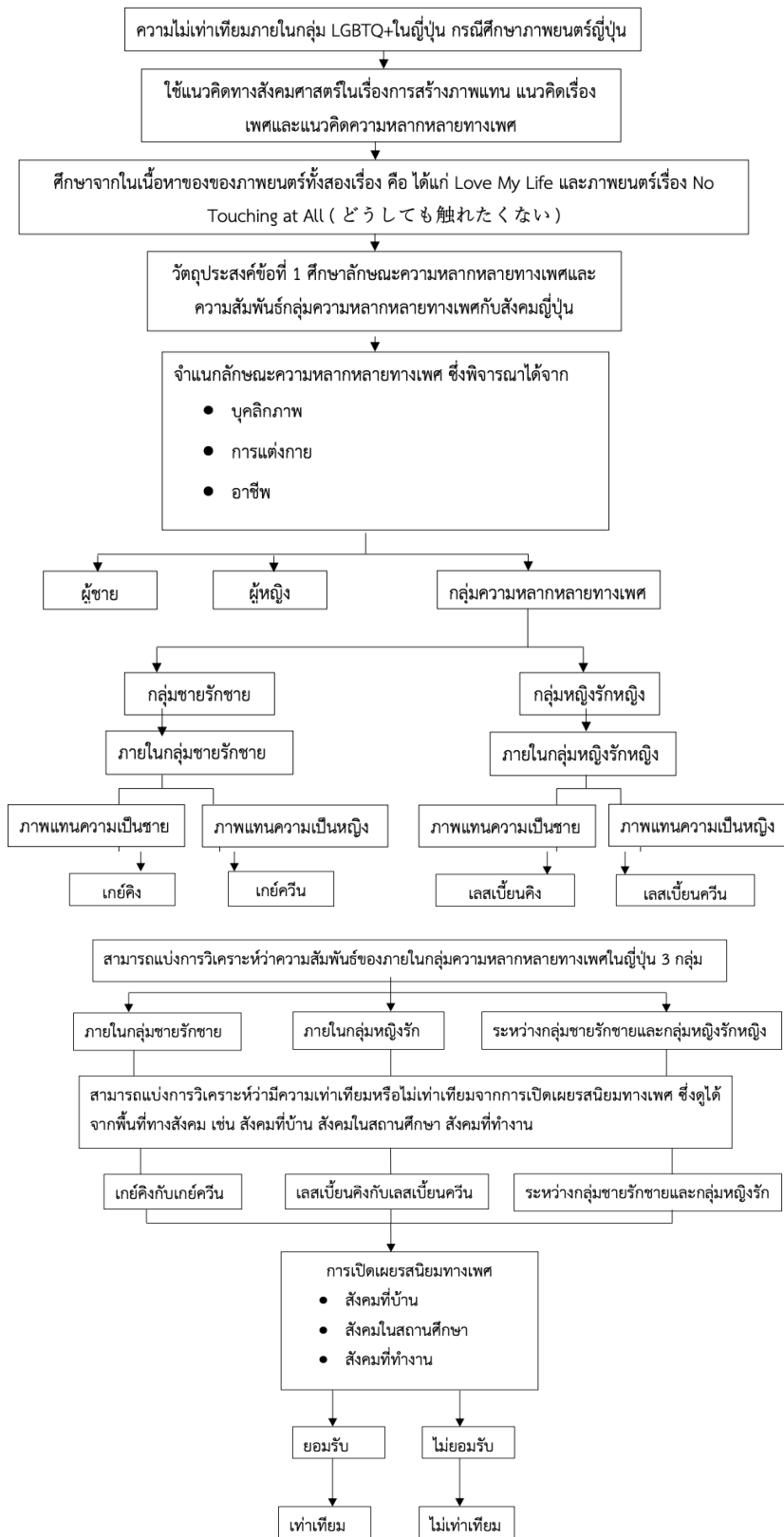
เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศและแอลจีบีทีอย่างถูกต้องเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาต่อแอลจีบีทีในบริบทการทำงาน โดยส่งผลให้รับรู้ถึงการมีอยู่ของแอลจีบีทีในระดับต่ำ นำไปสู่การดำเนินนโยบายไม่คำนึงถึงพนักงานแอลจีบีที แม้ในปัจจุบันแอลจีบีทียังประสบกับปัญหาต่าง ๆ ในบริบทการทำงานและองค์กรส่วนใหญ่ยังคงไม่ดำเนินนโยบายที่ครอบคลุมหรือคุ้มครองพนักงานเหล่านี้ อย่างไรก็ตามจากกระแสการตื่นตัวในเรื่องความหลากหลายทางเพศและกระแสแอลจีบีที บูม (LGBT Boom) ในสังคมญี่ปุ่นทำให้พนักงานมีทัศนคติต่อแอลจีบีทีเปลี่ยนไปจากอดีต จากที่มองว่าแอลจีบีทีคือกลุ่มคนประหลาดเปลี่ยนเป็นมองว่าแอลจีบีทีเป็นคนปกติและยอมรับแอลจีบีทีในสถานะต่าง ๆ มากขึ้นอีกทั้งกระแสตื่นตัวยังส่งผลให้องค์กรบางส่วนหันมาดำเนินนโยบายต่อแอลจีบีทีที่มีขึ้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 เกี่ยวกับลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น ศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

2.3 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

งานวิจัยเรื่อง ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มLGBTQ+ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น วิเคราะห์ผ่านการศึกษาค้นคว้าจากเนื้อหาภายในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่อง ได้แก่ Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) โดยทำการแบ่งการวิเคราะห์ตามกรอบการศึกษาและการวิเคราะห์ได้ตามภาพดังนี้

เพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 คือ เพื่อศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยได้แบ่งความเป็นเพศในแต่ละภาพยนตร์ ซึ่งจำแนกความเป็นเพศโดยพิจารณาจาก บุคลิกภาพ การแต่งกาย อาชีพ นำไปสู่การจัดแยกเป็น ผู้ชาย ผู้หญิง และกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ในกลุ่มคนหลากหลายทางเพศก็สามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือการจำแนกตามรสนิยมทางเพศ ที่ให้ภาพแทนความเป็นชาย คือ เกย์ คิงหรือเลสเบี้ยนคิงและความเป็นหญิง คือ เกย์ควีนหรือเลสเบี้ยนควีน แบบถัดมาการจำแนกตามยุคสมัย คือเกย์และเลสเบี้ยนที่อยู่ในยุคเก่ากับเกย์และเลสเบี้ยนที่อยู่ในยุคใหม่

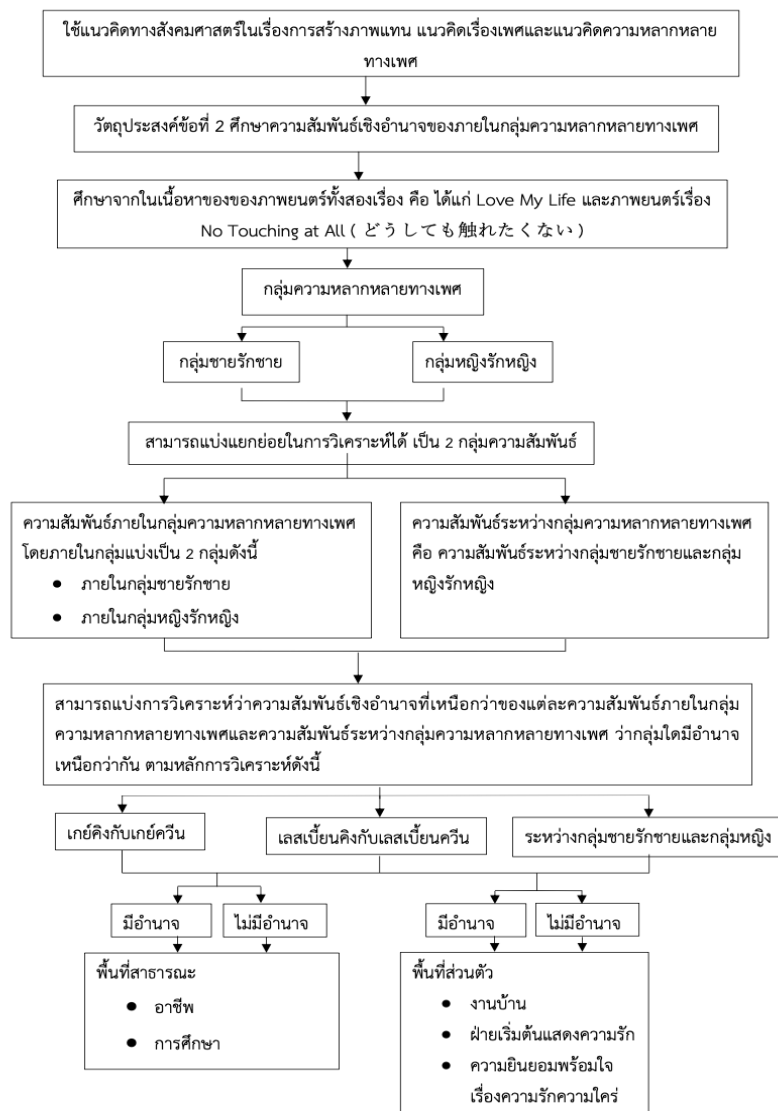
ความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น แบ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มหญิงรักหญิงกับกลุ่มรักต่างเพศ กลุ่มชายรักชายกับกลุ่มรักต่างเพศ ระหว่างกลุ่มชายรักชายกับกลุ่มหญิงรักหญิง โดยสามารถแบ่งการวิเคราะห์ว่ามีความเท่าเทียมหรือไม่เท่าเทียมจากการเปิดเผยรสนิยมทางเพศ ซึ่งดูได้จากพื้นที่ทางสังคม เช่น สังคมที่บ้าน สังคมในสถานศึกษา สังคมที่ทำงาน

ภาพที่ 2.1 : กรอบแนวความคิดตามวัตถุประสงค์ที่ 1

กรอบการศึกษา

เพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 คือ ศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยแบ่งเป็นกลุ่มคนความหลากหลายทางเพศ คือ กลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงโดยสามารถแบ่งแยกในการวิเคราะห์ที่ได้เป็น 2 กลุ่มความสัมพันธ์ คือความสัมพันธ์ภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยสามารถแบ่งการวิเคราะห์ว่าความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าของแต่ละความสัมพันธ์ภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ว่ากลุ่มใดมีอำนาจเหนือกว่ากันโดยพิจารณาจาก อาชีพ รายได้ ฝ่ายเริ่มต้นแสดงความรัก และ ความยินยอมพร้อมใจ เรื่องความรักความใคร่ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.2 : กรอบแนวความคิดตามวัตถุประสงค์ที่ 2

บทที่ 3

ข้อมูลทั่วไปของภาพยนตร์

เนื้อหาในบทที่ 3 กล่าวถึงข้อมูลทั่วไปของภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) โดยผู้วิจัยได้แยกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ทั้งเรื่องข้อมูลการผลิต วิธีการดำเนินเรื่องเค้าโครงเรื่อง เนื้อเรื่องย่อ ตัวละคร ฉากและสถานที่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถใช้ในการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ข้อ

3.1 ภาพยนตร์เรื่อง LOVE MY LIFE (ラブ・マイ・ライフ)

ภาพที่ 3.1 ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ)

ที่มา: <https://www.video.unext.jp/title/SID0035835>

3.1.1 ข้อมูลการผลิต

ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life มีข้อมูลการผลิตแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

3.1.1.1 ข้อมูลพื้นฐาน

แรกเริ่มภาพยนตร์เรื่อง Love My Life เริ่มจากหนังสือการ์ตูนที่ทำขึ้นในปี 2001 โดย เอบิเนะ ยามาจิ (Ebine Yamaji) แรกเริ่มเรื่อง Love My Life ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสาร Feel Young และต่อมาก็ได้ทำเป็น tankobon หรือที่หนังสือการ์ตูนแบบชุดซึ่งแต่ละเล่มจบในตัวไม่ต่อเนื่องหรือเกี่ยวข้องกันและกัน ได้รับการวางจำหน่ายในเดือนกันยายน 2001 และได้รับการแปลเป็นภาษาจีน

กลางและวางจำหน่ายโดย Taiwan Kadokawa และวางจำหน่ายในต่างประเทศในร้านค้าออนไลน์ในเอเชียหลายแห่งเช่น YesAsia

ต่อมาก็ได้ทำการสร้างเป็นภาพยนตร์ขึ้นในปี 2006 ญี่ปุ่น มีชื่อเรียกภาษาญี่ปุ่นคือ ラブ・マイ・ライフ หรือชื่อเรียกภาษาไทยคือ แคล่ได้รักคนที่เรารัก กำกับโดย โคจิ คาวะโนะ (Koji Kawano) บทภาพยนตร์โดย ฮิโรโกะ คานะซูกิ (Hiroko Kanasugi) เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ที่ญี่ปุ่นวันแรก คือ วันที่ 9 ธันวาคม 2006 ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความยาว 1 ชั่วโมง 36 นาที

3.1.1.2 สถานที่ฉายภาพยนตร์

สถานที่ฉายภาพยนตร์เรื่อง Love My Life ฉายภาพยนตร์หลายประเทศทั้งในทวีปเอเชียและทวีปยุโรป รวมทั้งหมด 20 ประเทศ ดังนี้

ตารางที่ 3.1 สถานที่ฉายภาพยนตร์และวันที่ทำการฉายของภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ)

สถานที่	วันที่
ญี่ปุ่น	9 ธันวาคม 2006
เกาหลี	14 กรกฎาคม 2007
แคนาดา	17 กันยายน 2007
อเมริกา	7 ตุลาคม 2007
เยอรมัน	21 ตุลาคม 2007
ไต้หวัน	27 ตุลาคม 2007
ฮ่องกง	22 พฤศจิกายน 2007
อินเดีย	2 ธันวาคม 2007
เบลเยียม	18 มกราคม 2008
ออสเตรเลีย	16 กุมภาพันธ์ 2008
ฝรั่งเศส	11 เมษายน 2008
เนเธอร์แลนด์	11 เมษายน 2008
สวิตเซอร์แลนด์	1 พฤษภาคม 2008
อิตาลี	9 มิถุนายน 2008
อิสราเอล	28 มิถุนายน 2008
ฮังการี	6 กรกฎาคม 2008

ตารางที่ 3.1 สถานที่ถ่ายภาพยนตร์และวันที่ทำการถ่ายของภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) (ต่อ)

สถานที่	วันที่
บราซิล	3 กันยายน 2008
สเปน	2 พฤศจิกายน 2008
นิวซีแลนด์	27 พฤษภาคม 2009
ปานามา	20 กรกฎาคม 2009

จากตารางที่แสดงผลดังกล่าว มีการจัดแบ่งเป็นโซนทวีปให้เข้าใจดังนี้
ทวีปเอเชีย ได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกง อินเดีย อิสราเอล
ทวีปยุโรป ได้แก่ แคนาดา สหรัฐอเมริกา เยอรมัน เบลเยียม ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์
 สวิตเซอร์แลนด์ อิตาลี ฮังการี บราซิล สเปน นิวซีแลนด์ ปานามา

3.1.1.3 ประเภทภาพยนตร์

ภาพยนตร์ดราม่า , โรแมนติก ประเภท Gay & Lesbian Films, Romantic Drama ภายในเรื่องสะท้อนให้เห็นถึงความรักและและความสัมพันธ์ของกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่ได้ยกมาแสดงให้เห็นภายในภาพยนตร์ เช่น เกย์ เลสเบี้ยน รวมไปถึงสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่กลุ่มความหลากหลายทางเพศต้องเผชิญในสังคมญี่ปุ่นไม่ว่าจะเป็นความกดดันจากทางครอบครัวและคนรอบข้างที่เข้ามามีอิทธิพลต่อทั้งความสัมพันธ์และความฝัน

3.1.1.4 ทีมงานและบริษัทผู้สร้าง

ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life ผู้กำกับโคจิ คาวะโนะ (Koji Kawano) เคยเป็นผู้กำกับหนังโป๊แนวซอฟต์คอร์ก่อนที่จะมากำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ โคจิ คาวะโนะ (Koji Kawano) ให้ความสนใจกับเนื้อหนังโป๊ที่การจัดแสงมุมโฟกัส และเคยทำภาพยนตร์เกี่ยวกับกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่นอกจาก Love My Life คือ ภาพยนตร์เรื่อง 夏休みのような 1 ヶ月(Natsuyasumi no yōna ikkagetsu) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ชายชาย ทำให้นำเทคนิคที่ได้มาใส่เกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่อง Love My Life ให้มีที่ที่น่าสนใจและเสนอให้เห็นถึงมุมมองของกลุ่มความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี และภาพยนตร์เรื่อง Love My Life อยู่ภายใต้การผลิตของบริษัท Love My Life Partners

3.1.2 วิธีการดำเนินเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life มีวิธีการดำเนินเรื่อง 4 หัวข้อ ดังนี้

3.1.2.1 การลำดับเรื่อง

ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ โดยการที่ภาพยนตร์ค่อย ๆ ไล่เรียงเนื้อเรื่องเรื่องไปตามเหตุการณ์โดยไม่มีการสลับลำดับเหตุการณ์ในอดีต ถ่ายทอดเรื่องราวที่เข้ามาผ่านตัวละครและการโต้กลับของอารมณ์ในเนื้อหาภาพยนตร์ที่เพิ่มมากขึ้น

3.1.2.2 การเริ่มเรื่อง

ภาพยนตร์เริ่มเรื่องด้วยปมปัญหาความสัมพันธ์ เริ่มจากการเปิดปมปัญหาในความสัมพันธ์ของนักแสดงหลักเป็นฉากเปิดที่เริ่มให้ผู้ชมได้ปรับอารมณ์และสามารถทำความเข้าใจไปกับปมปัญหาของเรื่อง โดยปมปัญหาความขัดแย้งของความสัมพันธ์ของทั้งสองมาจากบุคคลภายนอกที่เข้ามามีบทบาทต่อการเปิดเผยความสัมพันธ์ของทั้งคู่คล้ายกับเป็นการเกริ่นเปิดปมความขัดแย้ง

3.1.2.3 การจบเรื่อง

ภาพยนตร์จบเรื่องแบบปลายเปิด ภาพยนตร์นำเสนอตอนจบของปัญหาด้วยการจบที่ดีโดยตัวแสดงหลักทั้งสองกลับมาเริ่มความสัมพันธ์ใหม่อีกครั้ง แต่ในเรื่องของความสัมพันธ์ก็ยังมีปมปัญหาที่ยังค้างค้ายังไม่มีการแก้ปัญหาที่ชัดเจนเป็นการซ่อนทับของเหตุการณ์ทำให้ในตอนจบของภาพยนตร์เป็นแบบปลายเปิดของเรื่องว่าปมปัญหานี้ของทั้งคู่จะสามารถแก้ไขได้อย่างสมบูรณ์หรือไม่

3.1.3 เค้าโครงเรื่อง

อชิโกะตกหลุมรักกับเอริ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยและเธอเป็นผู้หญิงทั้งคู่ เมื่ออชิโกะแนะนำเอริให้ พ่อของเธอได้รู้จัก เขารู้สึกประหลาดใจแต่เข้าใจพวกเขา สร้างความประหลาดใจให้กับอชิโกะถึงความเข้าใจของพ่อ อย่างไรก็ตามอชิโกะไม่รู้ว่าพ่อของเธอบอกความลับบางอย่างกับเธอว่า "อชิโกะพ่อเป็นเกย์และแม่ของหนูก็เป็นเลสเบี้ยน" ซึ่งเพื่อนสนิทของอชิโกะหรือทาเคจังก็เป็นเกย์เช่นกันมีผู้หญิงมาแอบหลงรักทาเคจัง ในส่วนความสัมพันธ์ของเอริและอชิโกะเกิดปัญหาขึ้น เอริแนะนำให้เขาและเธอแยกกันชั่วคราวเพื่อให้เธอจะได้ไปโฟกัสกับการมีสมาธิในการในการเรียน กฎหมายของเธอ การหยุดพักความสัมพันธ์ของทั้งคู่เป็นเรื่องยากที่อชิโกะจะรับมือ แต่ในท้ายที่สุดทั้งคู่ก็ต่างโตขึ้นและปรับความเข้าใจกัน

3.1.4 เนื้อเรื่องย่อ

เปิดเรื่องโดยอิชิโกะ สาวนักศึกษามหาวิทยาลัย เธอไม่กลับมานอนที่บ้าน 3 วัน นั่นก็เพราะเธอนอนอยู่กับ เอรึ แฟนสาวของเธอนั่นเอง และอิชิโกะได้ชวนเอริไปหาพ่อเพื่อบอกความสัมพันธ์ของเธอและเขา หลังจากที่กลับบ้านไปเจอพ่อ ถูกคำถามถึงการไม่ยอมกลับบ้านของอิชิโกะ อิชิโกะจึงยอมรับว่าเธอไปพักอยู่กับใครบางคน และในที่สุดเธอก็ตัดสินใจพา เอรึ เข้ามาพบกับพ่อและบอกว่าทั้งสองคนกำลังคบหากันอยู่ แต่แทนที่คนเป็นพ่อจะตกใจที่ลูกสาวของตัวเองคบกับผู้หญิงด้วยกัน เขากลับไม่ว่าอะไรและยังเต็มใจที่จะให้ทั้งสองคนคบหากัน

พอถึงตอนที่ เอรึ แยกตัวกลับบ้านไปแล้ว อิชิโกะ จึงได้รู้ความจริง จากปากของคนเป็นพ่อว่า ตัวเขาเองนั่นก็เป็นเกย์ อิชิโกะตกใจกับเรื่องที่ได้ฟัง พ่อของเธอจึงเล่าให้ฟังว่าสมัยเรียนมหาลัยนั้น แม่ของ อิชิโกะ ที่เสียชีวิตจากไปแล้วก็เป็นเลสเบี้ยนเช่นกัน ซึ่งทั้งสองคนเป็นเพื่อนสนิทกันในตอนนั้น ด้วยบริบทของสังคมทั้งสองคนจึงตัดสินใจแต่งงานกันจนมี อิชิโกะ และแม่ของเธอเองก็มีคนรักเป็นผู้หญิงในขณะนั้น

แต่แม้จะผ่านมานานหลายปีแล้ว อิชิโกะกับเอริ เอง ก็เจอปัญหาการยอมรับจากสังคมไม่ต่างจากที่แม่และพ่อเคยเจอมา ไม่ว่าจะครอบครัวของฝั่ง เอรึ หรือ ทาเกะจัง เพื่อนเกย์คนสนิทของ อิชิโกะ เขาเองยังมีเพื่อนมาแอบชอบ และเข้าใจผิดว่าทั้งสองคนเป็นแฟนกันอีกด้วย

จุดที่เข้ามาทดสอบความสัมพันธ์ของทั้งเอริและอิชิโกะ เมื่อ เอรึ คิดว่าการที่เธอจะทำให้ทางบ้านยอมรับในสิ่งที่เธอเป็นได้ คือการเรียนกฎหมายและยื่นอยู่ในจุดเดียวกับที่คนในครอบครัวยื่นอยู่ แต่กลายเป็นว่า เอรึ ไม่แน่ใจว่ามันจะใช้ความฝันที่แท้จริง และสิ่งที่เธออยากทำจริง ๆ หรือเปล่า หรือเธอเพียงแค่อยากจะเอาชนะพ่อของตัวเองเท่านั้น เหตุการณ์นี้ทำให้เอริคิดว่าควรหยุดความสัมพันธ์ระหว่างอิชิโกะชั่วคราวเพื่อมุ่งมั่นในการเตรียมตัวสอบ ส่วนทางด้านอิชิโกะ ที่เป็นนักศึกษาไปเรียนไปเล่นวัน ๆ ไม่มีความฝันอะไร เธอคิดแค่เพียงได้อยู่กับคนที่รักอย่าง เอรึ และช่วงเวลานั้นเธอก็ได้ทำงานแปลตามที่พ่อของเธอให้ลองได้ทำ เธอพยายามทุ่มเทกับมันจนผลงานสามารถได้รับการตีพิมพ์

ในตอนท้ายของเรื่องเอริได้ติดต่อมาหาอิชิโกะอีกครั้งเพื่อต้องการพบและได้ยื่นซองกระดาษสีน้ำตาลที่มีหนังสือข้างในให้แก่อิชิโกะ เป็นหนังสือที่เอริเป็นคนเขียน และบอกกับเธอนานี่คือสิ่งที่เธออยากทำจริง ๆ ไม่ใช่การสอบเป็นทนาย ช่วงเวลาที่ห่างกันทำให้ได้รู้ และทั้งคู่ก็ได้ปรับความเข้าใจและกลับมาคบกันเหมือนเดิม

3.1.5 ตัวละคร

ภายในภาพยนตร์เรื่อง Love My Life แบ่งเป็นตัวละครหลักและตัวละครรอง ดังนี้

3.1.5.1 ตัวละครหลัก ตัวละครหลักภายในภาพยนตร์เรื่อง Love My Life มี 2 ตัวละครหลักดังนี้

- เอรិ

ภาพที่ 3.2 เอริ

ที่มา: The L Word Thai Shop

เอริ สาวเลสเบียน ที่มีความห้าวและเคร่งขรึมซึ่งต่างจากแบบฉบับสังคมสาวญี่ปุ่นทั่วไป เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เตรียมสอบเพื่อให้ผ่านการเป็นนายความให้ได้อย่างที่พ่อของเธอได้ตั้งความหวังไว้ เนื่องด้วยครอบครัวของเธอไม่ว่าจะพ่อหรือพี่ชายล้วนก็ทำอาชีพนายความ เอริถูกสบประมาทจากพ่อในหลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นการที่เธอชอบเพศเดียวกันที่มองว่าเป็นโรคประหลาดหรือการเลือกใช้ชีวิตของเธอเพราะถึงแม้เธอจะสอบนายความได้แต่ผู้เป็นพ่อก็คิดว่าในสักวันเธอก็ต้องมาเป็นคนดูแลความเรียบร้อยของบ้าน การตั้งความหวังของผู้เป็นพ่อในการสอบเข้าการเป็นนายความ ทำให้เข้ามาเป็นสิ่งที่ทำลายความรักและความสัมพันธ์ของเอริและอิชิกะแฟนสาวเลสเบียนเพื่อที่เธอจะได้พิสูจน์ให้พ่อเห็นว่าเธอสามารถทำได้ แต่ในท้ายที่สุดเธอก็เลือกทำในสิ่งที่เธอชอบคือการเขียนนิยายและกลับมาเริ่มความรักและความสัมพันธ์กับอิชิกะในท้ายที่สุด

- อิชิกะ

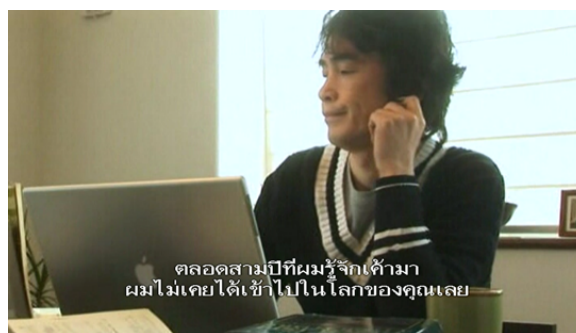
ภาพที่ 3.3 อิชิกะ

ที่มา: The L Word Thai Shop

อิชิโกะ นักศึกษามหาวิทยาลัย เป็นสาวเลสเบี้ยนช่างฝัน น่ารัก สดใส และมองโลกในแง่บวก มองในมุมที่ต่างจากคนทั่วไป เธอไม่กลัวต่อการเปิดเผยถึงความสัมพันธ์ของเธอและเอริ เธอเป็นลูกสาวของนักแปลหนังสือที่มีชื่อเสียงในแวดวงงานแปล วันหนึ่งอิชิโกะได้พาเอริแฟนสาวเลสเบี้ยนไปแนะนำตัวกับผู้เป็นพ่อ เธอสงสัยว่าทำไมพ่อถึงไม่ว่าอะไรในความรักในท้ายที่สุดเธอก็ได้รู้ว่าพ่อที่เลี้ยงดูเธอมาตลอดเป็นเกย์และแม่ที่เสียไปแล้วของเธอก็เป็นเลสเบี้ยน เธอสับสนแต่ก็พยายามเข้าใจเหมือนที่พ่อของเธอเข้าใจในตัวเธอ ในรอบตัวของอิชิโกะล้วนมีแต่กลุ่มความหลากหลายทางเพศเข้ามาผิวพันเสมอ ไม่ว่าจะเป็น เคนโกะ ทาชิบานะ แฟนเกย์หนุ่มของพ่อ ชัน เซนบะ แฟนเลสเบี้ยนของแม่อิชิโกะ ทาคาเฮชิเพื่อนสนิทในมหาวิทยาลัยที่เป็นเกย์ที่เป็นคนที่คอยให้กำลังใจและคอยเป็นที่ปรึกษาให้กับอิชิโกะ และลูกค้าร้านซีดีที่อิชิโกะทำงานพิเศษที่เข้ามาเป็นบททดสอบในความสัมพันธ์ของเอริและอิชิโกะในครั้งแรกและการขอห่างในความสัมพันธ์ของเอริที่เข้ามามีบทบาทกับชีวิตเธอ แต่เดิมที่เธอไม่เคยมีเป้าหมายหรือความฝันทำให้ช่วงเวลาที่ย่างกับเอริเธอมุ่งมั่นในการแปลตามคำแนะนำของผู้เป็นพ่อ และในตอนสุดท้ายก็กลับมาเริ่มความสัมพันธ์ใหม่กับเอริได้ในที่สุด

3.1.5.2 ตัวละครรอง ตัวละครรองภายในภาพยนตร์เรื่อง Love My Life มี 9 ตัวละคร ดังนี้

- พ่ออิชิโกะ

ภาพที่ 3.4 พ่ออิชิโกะ

ที่มา: The L Word Thai Shop

พ่อของอิชิโกะ ที่มีความอ่อนโยนและใจดี พ่อเลี้ยงเดี่ยวที่ดูแลให้ความรักและสนิทสนมกับลูกสาว เป็นคนที่ทำหน้าที่ทั้งพ่อและแม่อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง และเป็นคนที่ทำให้อิชิโกะได้เห็นคุณค่าและความสามารถของตนเอง เขาทำอาชีพเกี่ยวกับการการแปลหนังสือ ในวันหนึ่งที่ลูกสาวได้พาแฟนที่เป็นผู้หญิงมาให้รู้จักที่บ้านเขาเข้าใจในตัวลูกสาวดี แต่ก็รับรู้ได้ถึงความกังวลที่ลูกสาวคิดว่าเขาจะไม่เข้าใจเขาจึงพลั้งปากเปิดเผยความลับว่าตนเป็นเกย์และแม่ของลูกก็เป็นเลสเบี้ยนที่ได้ทำการปกปิดมา

ตลอดหลายปีให้อิชิโกะลูกสาวเพียงคนเดียวของเขาได้รู้ รวมทั้งได้เปิดเผยให้ลูกได้อีกด้วยว่าเขามีคน
 รู้ใจที่เป็นผู้ชายด้วยเช่นกัน นั่นคือ เคนโกะ ทาชิบานะ บรรณาธิการแม็กกาซีนในญี่ปุ่น ที่ได้ปกปิด
 ความรักและความสัมพันธ์มาตลอดหลายปี

- พ่อเอริ

ภาพที่ 3.5 พ่อเอริ

ที่มา: The L Word Thai Shop

พ่อของเอริ เครื่องขรีมและเด็ดขาดมีความเป็นผู้นำ เป็นผู้ชายแบบเก่าในสังคมญี่ปุ่น เขาทำ
 อาชีพทนายความ คอยดูแลและจัดการทุกอย่างในครอบครัวให้เป็นไปในตามแนวทางที่วางไว้ไม่ว่าจะ
 เป็นลูกชายคนโตที่สามารถเป็นทนายความได้ตามคำสั่งของเขาและโดยเฉพาะกับเอริลูกสาวเลสเบี้ยน
 ที่วางแผนให้เธอสอบทนายความให้ได้เช่นกัน ไม่ชอบและไม่เข้าใจในการเป็นเลสเบี้ยนของเอริมองว่า
 เป็นโรคประหลาดและไม่ชอบในตัวของเธอด้วยเช่นกัน ความเด็ดขาดและความกดดันของเขาเข้าไป
 มีอิทธิพลทั้งต่อความรักและความสัมพันธ์ของเอริและอิชิโกะ

- ทาคาเฮชิ

ภาพที่ 3.6 ทาคาเฮชิ

ที่มา: The L Word Thai Shop

ทาคาเฮชิ เพื่อนเกย์คนสนิทของอิชิโกะ มีความอ่อนไหวง่ายและกลัวการเปิดเผยว่าตนเป็นกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน เนื่องจากสังคมภายในมหาวิทยาลัยเด็กผู้ชายร่วมชั้นเหยียดกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน แต่แล้ววันหนึ่งเพื่อนผู้หญิงร่วมชั้นที่แอบชอบทาคาเฮชิก็รู้ความจริงว่าเขาเป็นเกย์จากการที่หญิงสาวสารภาพรักกับเขา แต่เพื่อนผู้หญิงร่วมชั้นหรือยูคาโกะก็เข้าใจเป็นอย่างดีและช่วยเสริมความมั่นใจในการที่เขาเป็นกลุ่มคนรักเพศเดียวกันว่าไม่ได้มีคนที่มีมองในแง่ร้ายเสมอไป ทาคาเฮชิยังเป็นเพื่อนคนสำคัญที่คอยให้กำลังใจและเป็นทีปรึกษาให้กับความรักของอิชิโกะและเอริอิกเช่นกัน

- ยูคาโกะ

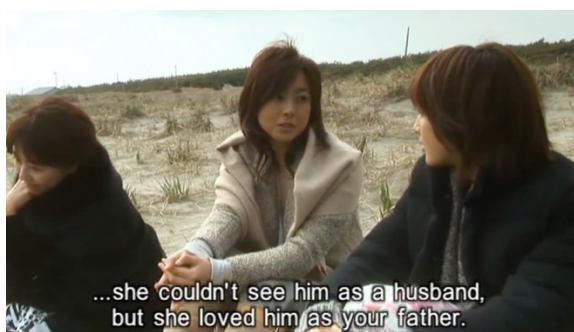

ภาพที่ 3.7 ยูคาโกะ

ที่มา: The L Word Thai Shop

ยูคาโกะ เธอมีความน่ารักสดใส มองโลกในแง่บวก มีความคิดที่ทันสมัย เพื่อนร่วมชั้นเรียนของอิชิโกะและทาคาเฮชิ ที่แอบชอบทาคาเฮชิและคิดว่าทาคาเฮชิและอิชิโกะเป็นคู่รักกัน แต่เธอก็เลือกที่จะสารภาพความเข้าใจให้กับทาคาเฮชิได้รู้แต่ภายหลังก็รู้ว่าทาคาเฮชิเป็นเกย์และเธอก็รู้สึกยินดีและเป็นเพื่อนที่ดีต่อทั้งทาคาเฮชิและอิชิโกะ

- ชัน เซนบะ

ภาพที่ 3.8 ชัน เซนบะ

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

ซัน เซนบะ มีความเป็นผู้นำและเข้มแข็งและเคารพในตัวเอง เธอแฟนเก่าของแม่อิชิโกะ มีความรักที่ไม่สมหวังกับแม่อิชิโกะเพราะสังคมญี่ปุ่นในตอนนั้นไม่มีพื้นที่ในการแสดงตัวตนของกลุ่ม ความหลากหลายทางเพศมากนัก ทำให้แม่ของอิชิโกะเลือกที่จะแต่งงานและสร้างครอบครัวกับพ่อของอิชิโกะ แต่เธอก็เข้าใจดีและยินดีกับความรักของทั้งคู่ และในปัจจุบันเธอก็ยังคงเลือกที่จะคบหากับเพศหญิงและให้แง่คิดและมุมมองในความรักให้ทั้งกับเอริและอิชิโกะ

- เคนโกะ ทาชิบานะ

ภาพที่ 3.9 เคนโกะ ทาชิบานะ
ที่มา: The L Word Thai Shop

เคนโกะ ทาชิบานะ หนุ่มอ่อนไหวบรรณาธิการแม่กาศินในญี่ปุ่นแฟนหนุ่มของพ่ออิชิโกะ ที่ต้องคอยปกปิดความรักและความสัมพันธ์ระหว่างเขาและพ่ออิชิโกะเพราะเนื่องจากพ่ออิชิโกะไม่ยอมให้อิชิโกะรู้ว่าเขาเป็นเกย์และมีแฟนเป็นเกย์ เมื่อวันหนึ่งที่เขาได้นัดพบกับอิชิโกะเขาได้ระบาย สิ่งที่ยึดอัดในใจให้อิชิโกะได้รู้ถึงการที่เขาต้องปกปิดเพื่อไม่ให้เธอได้รู้เรื่องราวระหว่างเขาและพ่อของเธอ

- ลูกค้าร้านซีดี

ภาพที่ 3.10 ลูกค้าร้านซีดี
ที่มา: The L Word Thai Shop

ลูกค้าร้านซีดี เป็นหญิงสาวที่มีความมั่นใจชัดเจนกับสิ่งที่คิดและบ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของเธอผ่านการแต่งกาย เธอเป็นลูกค้าร้านซีดีที่เข้ามามีบทบาทในความสัมพันธ์ของเอริและอชิโกะ เธอเข้ามาซื้อซีดีภายในร้านอชิโกะบ่อยครั้งและด้วยความที่อชิโกะที่ทำงานที่ร้านซีดีรู้สึกชอบในตัวของเธอ ลูกค้าร้านซีดีคนนี้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ทำให้เธอแอบหวั่นไหวและรอคอยการเข้ามาซื้อของที่ร้านเสมอ จนกระทั่งวันหนึ่งเธอและอชิโกะได้เจอกันและเธอก็บอกกับอชิโกะว่าตอนนี้เธอยังไม่พร้อมกับความสัมพันธ์กับใครเธอรักการอยู่คนเดียว

- เซโกะ

ภาพที่ 3.11 เซโกะ

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

เซโกะ ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย มีความเรียบร้อยและมีความเป็นเหตุเป็นผลและใจดีแต่หนักแน่น เธอเป็นแฟนใหม่ของชิน เซนบะ หรือคนรักในอดีตของแม่อชิโกะ เธอเข้าใจทั้งความรักที่ชินเซนบะมีให้ต่อแม่ของเธอและยังเข้าใจความรักของพ่อและแม่อชิโกะอีกด้วย เธอได้บอกให้อชิโกะไม่ต้องสงสัยในความรักของพ่อแม่ที่มีต่อเธอ

- แม่ของอชิโกะ

ภาพที่ 3.12 ภาพถ่ายของแม่อชิโกะ

ที่มา: The L Word Thai Shop

แม่ของอิชิโกะ นิสึเป็นที่รักของทุกคน เป็นเลสเบี้ยนที่แต่งงานกับเพื่อนสนิทที่เป็นเกย์คือพ่อของอิชิโกะ ในช่วงสมัยนั้นการแต่งงานและมีครอบครัวจะทำให้เธอรู้สึกมั่นคง เธอจึงตัดสินใจเลิกกับซัน เซนบะแฟนสาวเลสเบี้ยนเพื่อหาความมั่นคงให้กับชีวิตที่ปั่นปลายของเธอแต่ซัน เซนบะก็ยังเข้าใจเธอและรักเธอเสมอมา และแม่อิชิโกะก็ยังเป็นต้นแบบให้กับอิชิโกะเสมอแม้ว่าเธอจะเสียชีวิตไปแล้ว

3.1.6 ฉากและสถานที่

ฉากและสถานที่ภายในภาพยนตร์เรื่อง Love My Life ปรากฏให้เห็น 2 สถานที่ ดังนี้

- ห้องนอน

ภาพที่ 3.13 ฉากภายในห้องนอนของเอริและอิชิโกะ
ที่มา: The L Word Thai Shop

ห้องนอนเป็นพื้นที่ที่ทำให้กลุ่มความหลากหลายทางเพศแบบหญิงรักหญิงสามารถแสดงความรักและความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อกันได้อย่างไม่ต้องปิดบัง เป็นพื้นที่ทำกิจกรรมแบบคู่รักทั่วไป เช่น การฉลองวันครบรอบ และยังเป็นพื้นที่ทำให้สามารถแสดงบทบาทที่แต่ละฝ่ายเป็นออกมาได้อย่างเต็มที่ ภายในฉากห้องนอนจะมีการจัดแสงและโทนสีภาพให้ดูลักษณะฟูๆ คล้ายกับความฝัน

- สถานศึกษา

ภาพที่ 3.14 ฉากภายในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย
ที่มา: The L Word Thai Shop

ภายในสถานศึกษา เช่น ภายในห้องสมุดหรือห้องเรียน จะเป็นฉากที่ระบายความอัดอั้นหรือแสดงความรู้สึกของกลุ่มความหลากหลายทางเพศภายในเรื่อง ที่ทุกซอกซี้กับความความรักและความสัมพันธ์และความกดดันจากสังคมรอบข้างในสังคมญี่ปุ่นที่สร้างความกดดันให้กับพวกเขา ภายในสถานศึกษาแม้จะเป็นพื้นที่สาธารณะแต่ภายในฉากจะจัดให้กลุ่มความหลากหลายทางเพศอยู่ในมุมอับที่คนมีเพียงเล็กน้อย เช่น ภายในห้องสมุด หรือการนั่งเรียนด้านหลังห้องที่ห่างจากสายตาของผู้คน

3.2 ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない)

ภาพที่ 3.15 ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない)

ที่มา: <https://mydramalist.com/9749-no-touching-at-all>

3.2.1 ข้อมูลการผลิต

ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) มีข้อมูลการผลิตแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

3.2.1.1 ข้อมูลพื้นฐาน

ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) แต่เดิมเป็นการตูนญี่ปุ่น ที่เขียนขึ้นโดย โคว โยเนดะ (Kou Yoneda) และ No Touching at All ได้รับการจัดลำดับในนิตยสารมังงะรายไตรมาสของนิตยสาร Craft ตั้งแต่ปี 2007 ถึง 2008 การตูนเล่มนี้ได้มีการทำเป็นภาคต่อที่มีชื่อเรื่องว่า Even So, I Will Love You Tenderly (それでも、やさしいをする)

ต่อมาก็ได้เริ่มทำเป็นภาพยนตร์โดยใช้ชื่อเรื่องว่า No Touching at All เป็นภาพยนตร์ของประเทศญี่ปุ่น มีชื่อเรียกภาษาญี่ปุ่นคือ (どうしても触れたくない) หรือชื่อเรียกภาษาไทยคือ สัมผัสด้วยรักปลอดภัยด้วยใจ กำกับโดย จิฮิโร อะมะโนะ (Chihiro Amano) และบทภาพยนตร์ นัตสึโกะ ทาคาฮาชิ (Natsuko Takahashi) เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ที่ญี่ปุ่นวันแรก คือ วันที่ 31 พฤษภาคม 2014 ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความยาว 1 ชั่วโมง 24 นาที

3.2.1.2 สถานที่ฉายภาพยนตร์

สถานที่ฉายภาพยนตร์เรื่อง เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない)
ฉายภาพยนตร์ ดังนี้

ตารางที่ 3.2 สถานที่ฉายภาพยนตร์และวันที่ที่ทำการฉายของภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All
(どうしても触れたくない)

สถานที่	วันที่		
ญี่ปุ่น	31	พฤษภาคม	2014
ไต้หวัน	11	มีนาคม	2016
ญี่ปุ่น (Aomori International LGBT Film Festival)	8	กรกฎาคม	2016

3.2.1.3 ประเภทภาพยนตร์

ภาพยนตร์ดราม่า , โรแมนติก ภายในเรื่องสะท้อนให้เห็นถึงความรักและและความสัมพันธ์
ของกลุ่มชายรักชาย รวมไปถึงสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่กลุ่มชายรักชายในสังคมญี่ปุ่นต้องเจอในสังคม
โดยเฉพาะภายในที่ทำงานที่เป็นตัวเข้ามาบิบทบาทต่อความรักและความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชาย

3.2.1.4 ทีมงานและบริษัทผู้สร้าง

ผู้กำกับที่มีชื่อเสียงของญี่ปุ่น คือ จิอิโร อะมะโนะ ผู้กำกับหญิงมากความสามารถที่ได้รับ
รางวัลจากการกำกับภาพยนตร์ในเทศกาลหนังเข้ามาควบคุมเรื่องนี้และทำให้ได้รับการตอบรับจาก
ผู้ชมในญี่ปุ่นอย่างล้นหลามนำเสนอภายใต้มาตรฐานของบริษัทผลิตภาพยนตร์ Nippon Shuppan
Hanbai (Nippan) K.K. ที่ได้ทำการผลิตเรื่อง Orange ที่ทำรายได้ถึง 26,261,536 ดอลลาร์สหรัฐ

3.2.2 วิธีการดำเนินเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) มี
วิธีการดำเนินเรื่อง 4 หัวข้อ ดังนี้

3.2.2.1 การลำดับเรื่อง

ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ โดยการที่ภาพยนตร์ค่อย ๆ ไล่เรียงเนื้อ
เรื่องไปตามเหตุการณ์โดยมีการย้อนให้เห็นถึงเหตุการณ์ในอดีตบ้างเพื่อให้เข้าใจถึงปมปัญหา ถ้ายก
เรื่องราวที่เข้ามาผ่านตัวละครและการโต้ลำดับของอารมณ์และความรู้สึกภายในเนื้อหาภาพยนตร์ที่
เพิ่มมากขึ้น

3.2.2.2 การเริ่มเรื่อง

ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องผ่านนักแสดงหลัก นำเสนอผ่านนักแสดงหลักชายรักชายเป็นหลัก คือ โททากาและชิมะ บอกเล่าถึงความรักและความสัมพันธ์ของพวกเขาทั้งคู่ที่เกิดภายในที่ทำงานและความสับสนและไม่แน่ใจในความสัมพันธ์อันเนื่องมาจากสภาวะกดดันรวมทั้งปัจจัยในสังคมญี่ปุ่นที่เข้ามาบีบทับทาบกับความรักของกลุ่มชายรักชาย

3.2.2.3 การจบเรื่อง

ภาพยนตร์จบเรื่องแบบปลายเปิด ภาพยนตร์นำเสนอตอนจบของปัญหาด้วยการจบที่ดีโดยตัวแสดงหลักทั้งสองกลับมาเริ่มความสัมพันธ์ใหม่อีกครั้ง แต่ในเรื่องของปัญหาที่เกิดจากคนอื่นเข้ามาบีบทับทาบก็ยังไม่ได้รับการเปิดเผยรวมถึงการรับรู้ความรักความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็เช่นกันทำให้ในตอนจบของภาพยนตร์เป็นแบบปลายเปิดของเรื่องว่าปมปัญหานี้ของทั้งคู่จะสามารถแก้ไขได้อย่างสมบูรณ์หรือไม่

3.2.3 เค้าโครงเรื่อง

ชิมะเพิ่งเริ่มงานใหม่ซึ่งเขาได้พบกับโทงะวะเจ้านายที่ตรงไปตรงมาของเขา ชิมะไม่ต้องการให้เพื่อนร่วมงานรู้ว่าสาเหตุที่เขาออกจากงานเก่าเพราะเขาถูกรังแกเพราะเป็นเกย์และมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานชาย แม้จะรู้ว่าเขาเป็นเกย์แต่โทงะวะก็ผูกมิตรกับชิมะและเริ่มมีความรู้สึกที่ดีต่อเขา ชิมะต้องเผชิญหน้ากับอดีตของเขาและความลับในความสัมพันธ์ระหว่างเขาและโทงะวะ แต่ในขณะเดียวกันนั้นเขาสาบานว่าจะไม่ยอมเดทกับผู้ชายอย่างโทงะวะ เมื่อเพื่อนร่วมงานรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ใหม่นี้ชิมะต้องตัดสินใจจริง ๆ ว่าเขารู้สึกอย่างไรกับเจ้านายและต้องการให้ความสัมพันธ์เป็นมากกว่าแค่เซ็กส์หรือไม่

3.2.4 เนื้อเรื่องย่อ

เปิดเรื่องโดยที่ชิมะที่กำลังจะเริ่มต้นงานใหม่ในบริษัทยักษ์ใหญ่ในระหว่างที่กำลังขึ้นลิฟต์ของบริษัทนั้น ก็กลับพบกับคนเฒ่าคนหนึ่งซึ่งเขาก็เพิ่งมารู้ในภายหลังว่าผู้ชายคนนี้เป็นโทงะวะ โยชิเกะ หรือเจ้านายคนใหม่ของตน ชิมะเป็นคนที่ขี้อายและปกปิดตนออกจากโลกอื่น ๆ เพราะความกลัวจากอดีตหลังจากที่ได้เข้ามาทำงานก็ได้มีการจัดสรรคิโนเลียะงเพื่อต้อนรับการเข้ามาใหม่ของชิมะและหลังจากการเลี้ยงต้อนรับในคืนวันนั้น โทงะวะก็พยายามเข้าหาชิมะและต่อมาระหว่างโทงะวะและชิมะก็มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อกัน โทงะวะไม่อายุที่จะเปิดเผยความรู้สึกหรือการกระทำที่มีให้ต่อชิมะให้คนรับรู้แต่ชิมะรู้สึกว่ามันไม่ควรเพราะมองว่าความรักของพวกเขาไม่มีทางเป็นไปได้อันเนื่องมาจากอดีตที่ชิมะได้พบเจอจากที่ทำงานแต่โทงะวะต้องการที่จะเข้าใจและเปิดรับในสิ่งที่ชิมะกำลังพบเจอ

เรื่องราวความสัมพันธ์ที่มากกว่าแค่เจ้านายและลูกน้องจึงเกิดขึ้นหลังจากที่เรื่องความสัมพันธ์ของทั้งคู่ที่เหมือนว่าจะราบรื่นแต่ก็มีอุปสรรคเข้ามาคือการที่โทงะวะ โยชิเกะ ต้องย้ายไปทำงานที่สำนักงานใหญ่ซึ่งทำให้ต้องห่างจากชิมะ และการห่างกันทำให้ชิมะคิดถึงเรื่องราวความรักและความสัมพันธ์ในอดีตของตนที่ได้พบเจอประกอบความกดดันต่าง ๆ ทำให้ทั้งคู่มีปากเสียงกันและแยกย้ายจากกันที่สุดในที่สุด

ในตอนท้ายของเรื่องชิมะได้เดินทางไปหาโทงะวะและทั้งคู่ก็ได้ปรับความเข้าใจซึ่งกันและกัน และชิมะก็ได้ยอมรับความรู้สึกของตัวเองที่มีต่อตัวโทงะวะ

3.2.5 ตัวละคร

ภายในภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない)

แบ่งเป็นตัวละครหลักและตัวละครรอง ดังนี้

3.2.5.1 ตัวละครหลัก ตัวละครหลักภายในภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) มี 2 ตัวละครหลัก ดังนี้

- โยชิเกะ โทงะวะ

ภาพที่ 3.16 โยชิเกะ โทงะวะ

ที่มา: <https://www.imdb.com/title/tt3902600/mediaviewer/rm2854815744/>

โยชิเกะ โทงะวะ หัวหน้าแผนกที่ภายนอกดูเป็นหนุ่มร้าย แต่ภายในเป็นคนอบอุ่น ซื่อสัตย์และเป็นรักเป็นกันเองกับลูกน้องในแผนก โทงะวะ มีความสนใจในตัวชิมะตั้งแต่ครั้งแรกด้วยความที่ชิมะมีหน้าตาที่น่ารักน่าเอ็นดู โทงะวะคอยตามมองคอยถามเอาใจใส่ชิมะตลอดเวลาทั้งเวลาทำงานและนอกรงาน โยชิเกะ โทงะวะ รู้ความลับที่ชิมะต้องการปกปิดจากการย้ายออกจากบริษัทเดิมที่ชิมะเป็นเกย์จากลูกน้องที่มีเพื่อนร่วมงานบริษัทเดียวกับชิมะ แต่ตัวเขาไม่ได้สนใจและยังคงสนใจในตัวชิมะอย่างเช่นเดิมและความสัมพันธ์ของทั้งเขาและชิมะก็ได้มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งที่มากกว่าหัวหน้าและลูกน้องเป็นโทงะวะที่เข้าหาชิมะตลอดและเมื่อโทงะวะต้องถูกย้ายไปดูแลสาขาที่ทำงานใหม่ทำให้ต้องห่างจากชิมะ การที่ต้องห่างกันทำให้ชิมะขอหยุดในความสัมพันธ์และสร้างความเสียใจและไม่เข้าใจกับโท

งาวะเป็นอย่างมาก แต่ในท้ายที่สุดที่ชิมะรู้ใจตัวเองเขาและชิมะก็ได้กลับมาเริ่มความสัมพันธ์กันใหม่อีกครั้ง

- โทชิกิ ชิมะ

ภาพที่ 3.17 โทชิกิ ชิมะ

ที่มา: <https://www.imdb.com/title/tt3902600/mediaviewer/rm1546192896/>

โทชิกิ ชิมะ เกย์หนุ่ม มีความนิ่งขี้อายซับซ้อนในอารมณ์และความรู้สึก เป็นพนักงานใหม่ที่ย้ายเข้ามาทำงานร่วมกับโยซุเกะ โทงะวะ ที่แรกพบชิมะรู้สึกไม่ถูกชะตาและอยากตีตัวออกห่างเสมอมา แต่ด้วยความที่โยซุเกะ โทงะวะ เจ้านายของชิมะคอยดูแลและคอยให้ความเอ็นดูชิมะจนความสัมพันธ์ของชิมะและโทงะวะไปไกลมากกว่าเจ้านายกับลูกน้อง แต่ด้วยมีความฝังใจต่อความรักที่มาจากเหตุการณ์ที่ถูกรังแกเพราะเป็นเกย์และมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานอันเป็นเหตุทำให้ชิมะต้องย้ายออกจากที่ทำงานเดิมทำให้ชิมะลังเลและสับสนกับความรู้สึกที่โทงะวะมีให้และคิดว่าโทงะวะก็คงเล่นๆกับเขาและไม่จริงจังเหมือนกับคนที่เขาเคยพบเจอมา แต่แล้วเมื่อโทงะวะต้องย้ายไปดูแลที่สาขาใหม่ความห่างไกลทำให้ชิมะได้รู้ใจตัวเองและปรับความเข้าใจกับโทงะวะได้ในที่สุด

3.1.5.2 ตัวละครรอง ตัวละครรองภายในภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) มี 2 ตัวละคร ดังนี้

- เรียว โอนะตะ

ภาพที่ 3.18 เรียว โอนะตะ

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

เรียว โอนะตะ ลูกน้องคนสนิทของโทงาวะ ใจเย็นและคิดเป็นเหตุเป็นผล เขาเข้าใจทั้งชิมะและโทงาวะ โอนะตะเป็นคนที่นำความลับที่ชิมะต้องการปกปิดมาบอกกับโทงาวะ และยังเป็นคนที่รู้ความรักและความสัมพันธ์ของทั้งโทงาวะและชิมะเพื่อร่วมงานใหม่ เรียวโอนะตะเป็นทั้งคนที่เข้าใจโทงาวะและเป็นคอยที่คอยปลอบชิมะและทำให้ชิมะรู้ใจตัวเองเร็วขึ้นในเรื่องความรักของระหว่างเขาและโทงาวะ

- อิตะกุจิ

ภาพที่ 3.19 อิตะกุจิ

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway>

อิตะกุจิ เพื่อนร่วมงานบริษัทเก่าของชิมะ ที่รู้ถึงความเจ็บปวดของชิมะที่ต้องเผชิญในที่ทำงานเก่าแต่เขาก็ไม่สามารถช่วยอะไรชิมะได้มีแค่ความรู้สึกผิดที่ยังหลงเหลืออยู่กับเขาในตอนนี้เป็นเพื่อนของเรียว โอนะตะ ลูกน้องคนสนิทของโทงาวะที่ได้รู้ความลับและเบื้องหลังความเจ็บปวดของชิมะ

3.2.6 ฉากและสถานที่

ฉากและสถานที่ภายในภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくらい) ปรากฏให้เห็น 2 สถานที่ ดังนี้

- ห้องนอน

ภาพที่ 3.20 ฉากห้องนอนของโทงาวะ

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

ห้องนอนเป็นพื้นที่ที่ทำให้กลุ่มความหลากหลายทางเพศแบบคู่รักชายรักชายที่สามารถแสดงความรักและความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อกันได้อย่างไม่ต้องหลบซ่อน ภายในฉากห้องนอนจะให้ภาพและแสงที่ดูมีดมนและไม่ชัดเจน เปรียบเสมือนกับความรักและความสัมพันธ์ของทั้งคู่ที่ยังไม่มีความชัดเจนและเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่สามารถระบุได้ว่าระหว่างเขาทั้งคู่เป็นอะไรกัน

- สถานที่ทำงาน

ภาพที่ 3.21 ฉากที่โอะโนะตะให้คำปรึกษาชิมะที่ทำงาน

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

ภายในสถานที่ทำงาน เป็นพื้นที่ที่ทำให้ช่วยแก้ไขปัญหาคือปัญหาหรือความกังวลใจที่มีต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เกี่ยวกับความทุกข์ใจกับความความรักและความสัมพันธ์และความกดดันจากสังคมรอบข้างในสังคมญี่ปุ่นที่สร้างความกดดันให้กับพวกเขา แม้ว่าภายในสถานที่ทำงานจะเป็นพื้นที่สาธารณะแต่ภายในฉากจะจัดให้อยู่ในโซนของสถานที่ทำงานที่คนน้อยและลับตาผู้คน เช่น บริเวณระเบียง บันไดหนีไฟ

3.3 สรุปท้ายบท

ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และ No Touching at All (たとえ触れたくもない) ทั้งสองเรื่องนี้ เป็นภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์ของกลุ่มความหลากหลายทางเพศในญี่ปุ่น ภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้มีเนื้อเรื่องที่ ต้องการสื่อถึงผู้ชมภาพยนตร์ให้เข้าใจค่อนข้างคล้ายกันคือในแง่ของสภาวะที่ถูกกดดันจากคนภายในสังคมประเทศญี่ปุ่นที่เข้ามาเป็นตัวกำหนดในการแสดงออกทางเพศหรือรสนิยมในความรัก ที่สื่อให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันภายในสังคมญี่ปุ่น และการใช้เทคนิคการใช้สีและการเล่าเรื่องของ ภาพยนตร์ฉากและสถานที่ที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกันในด้านของพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว รวมทั้งบทบาทของตัวละครทั้งสองเรื่องที่น่าจะแสดงมีบทบาทและอำนาจที่ต่างกันแม้จะอยู่ในกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งมีปัจจัยทางด้าน อายุ รายได้ อาชีพ เข้ามาเป็นตัวกำหนดบทบาทภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศด้วยเช่นกัน

ส่วนความแตกต่างของภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องในด้านเนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องที่เป็นหญิงรักหญิงภายในเนื้อเรื่องกลุ่มนี้ต้องพิสูจน์ตัวเองมากกว่ากลุ่มชายรักชาย รวมถึงการเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมก็แตกต่างกันไป กลุ่มชายรักชายดูเหมือนจะเป็นที่ยอมรับมากกว่า และพื้นที่แสดงความรักและการแสดงออกถึงความเป็นคู่รักของทั้งสองกลุ่มความหลากหลายทางเพศก็มีข้อจำกัดที่ต่างกันอย่างเห็น เช่น การแสดงออกความรักของกลุ่มความหลากหลายทางเพศแบบหญิงรักหญิงจำกัดแค่เพียงภายในห้องนอน ส่วนความรักของกลุ่มความหลากหลายทางเพศแบบชายรักชาย ที่นอกจากห้องนอนแล้วยังสามารถไปในร้านอาหาร ที่ทำงาน และที่สาธารณะที่มากกว่าความรักแบบหญิงรักหญิง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจากภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องจะเน้นให้เห็นถึงกลุ่มความหลากหลายทางเพศและความรักความสัมพันธ์ของกลุ่มความหลากหลายทางเพศในญี่ปุ่น ที่แสดงให้เห็นถึงการแสดงเชิงอำนาจที่ต่างกันอย่างออกไปภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความรักความสัมพันธ์ของกลุ่มความหลากหลายทางเพศในญี่ปุ่นที่นำไปสู่การศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่ผู้วิจัยเลือกมาตามวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ข้อ ในการวิจัยบทที่ 4 และ 5 ต่อไป

บทที่ 4

ลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น

ในบทที่ 4 เป็นการศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น โดยจะมีการแบ่งการวิเคราะห์โดยแบ่งตามประเภทของภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของสารนิพนธ์ โดยผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่อง การสร้างภาพตัวแทน ความเป็นเพศ และความหลากหลายทางเพศ มาเป็นแนวทางในการศึกษา ซึ่งจากการทบทวนแนวคิดทางสังคมและงานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะแสดงให้เห็นถึงลักษณะความหลากหลายทางเพศในแต่ละภาพยนตร์โดยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่น

4.1 ความเป็นเพศของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

โดยจะมีการแบ่งการวิเคราะห์โดยแบ่งตามประเภทของภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นเพศผ่านตัวละครในภาพยนตร์ทั้งสองเรื่อง ดังนี้

4.1.1 ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับความรักหญิงรักหญิง ภายในภาพยนตร์ปรากฏให้เห็นความเป็นเพศได้เป็น 3 กลุ่มลักษณะ ดังนี้

4.1.1.1 ความเป็นหญิง คือ มีร่างกายเป็นหญิง (Sex) และมีความเป็นผู้หญิงตามที่สังคมได้กำหนด (Gender) โดยลักษณะความเป็นผู้หญิงนั้นมีความแตกต่างกันจึงจำแนกลักษณะความเป็นหญิงพิจารณาได้จาก บุคลิกภาพ การแต่งกาย อาชีพ ตามลำดับดังนี้

1. ผู้หญิงผสมเก๋กับใหม่ คือ เป็นผู้หญิงที่มีลักษณะเป็นผู้หญิงแบบผสม คือในด้านความคิดหรือด้านทัศนคติ โลกทัศน์จะมีความเป็นผู้หญิงแบบเก่าปะปนในความคิด แต่การแต่งกายที่ทันสมัยหรือค่านิยมบางอย่างจะมีลักษณะเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นผู้หญิงผสมเก๋กับใหม่ ดังนี้

เอริ

- อายุและชนชั้น มีอายุ 22 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับสูง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** มีความหัวและเคร่งขรึมซึ่งต่างจากแบบฉบับสังคมสาวญี่ปุ่นทั่วไป เชื่อฟังและทำตามคำสั่งของผู้เป็นพ่อ

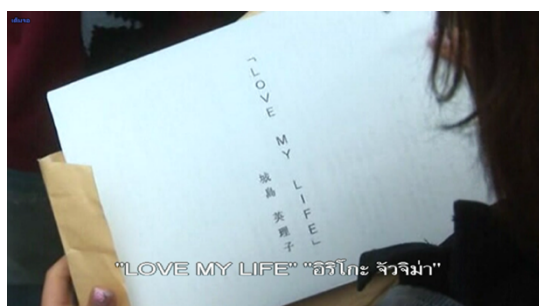
บทบาทและหน้าที่เมียและแม่: ในภาพยนตร์สื่อให้ตัวละครของเอริมีพื้นที่อยู่ในห้องครัวค่อนข้างบ่อยในการทำอาหารและการเตรียมอาหาร มีความเป็นลักษณะบทบาทของภรรยาที่ดีของญี่ปุ่นเกี่ยวกับการทำอาหารการทำงานที่เกี่ยวข้องกับครัวภายในบ้าน

ภาพที่ 4.1 ฉากที่เอริทำอาหารให้อิชิโกะทาน

ที่มา:<https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

ผู้หญิงเก่ง (Superwomen): ในภาพยนตร์สื่อให้ตัวละครของเอริในตอนท้ายสามารถประสบความสำเร็จในเส้นทางอาชีพนักเขียนที่ตนเลือก

ภาพที่ 4.2 นิยายของเอริที่ได้รับการตีพิมพ์

ที่มา: The L Word Thai Shop

การบริโภคความสวยความงามของสาววัยรุ่น: การซื้อเครื่องประดับ เช่น ต่างหู สร้อยคอ และการทาเล็บและทำเล็บเป็นต้น

ภาพที่ 4.3 เอริให้ยาทาเล็บแก่อิชิโกะ

ที่มา: The L Word Thai Shop

- การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรสใส่รองเท้าส้นสูงและเครื่องประดับตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย อาทิ ต่างหู สร้อย

ภาพที่ 4.4 เอรินชุดเดรส

ที่มา: The L Word Thai Shop

- อาชีพ นักศึกษามหาวิทยาลัย ที่มีเป้าหมายในการสอบเข้าการเป็นทนายความและปัจจุบันเป็นนักเขียนนวนิยายที่ประสบความสำเร็จ

ชั้น เซนบะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 50 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** มีความเป็นผู้ร่าและเข้มแข็งและเคารพในตัวเอง
- การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรสใส่รองเท้าส้นสูงและเครื่องประดับตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย อาทิ ต่างหู สร้อย

ภาพที่ 4.5 ชั้น เซนบะ ใส่ชุดเดรส

ที่มา: The L Word Thai Shop

เซโกะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 50 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** มีความเรียบร้อยและมีความเป็นเหตุเป็นผลและใจดีแต่

หนักแน่น

ผู้หญิงเก่ง (Superwomen): เป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยและยังทำหน้าที่เป็นคนที่รักที่ดีที่สุดของชั้น เช่นบะ

การบริโภคความสวยความงามของสาววัยรุ่น: การใช้เครื่องประดับ ตกแต่งร่างกาย เช่น ต่างหู รองเท้า

- การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรสใส่รองเท้าส้นสูงและเครื่องประดับตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย อาทิ ต่างหู สร้อย

ภาพที่ 4.6 เซโกะในชุดเดรส
ที่มา: The L Word Thai Shop

- อาชีพ ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เป็นที่รู้จักในญี่ปุ่น

แม่อิชิโกะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 50 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** นิสัยเป็นที่รักของทุกคน อ่อนหวาน เรียบร้อย เป็นไปตามแบบลักษณะในอุดมคติของสังคมญี่ปุ่น
บทบาทและหน้าที่เมียและแม่: การเป็นแม่และเมียที่ต้องดูแลความเรียบร้อยของคนในบ้าน
การบริโภคความสวยความงามของสาววัยรุ่น: การสวมใส่เครื่องประดับ เช่น ต่างหู สร้อยคอ
การบริโภคสินค้าเกี่ยวกับงานบ้าน: จากภาพยนตร์สื่อให้เห็นการซื้อมือถือของบทบาทแม่และเมียในการต้องบริโภคสินค้าเกี่ยวกับงานบ้านระบบทุนนิยมชายเป็นใหญ่ได้สร้างเทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือในการลดเวลาและแรงงานในการทำงานบ้านให้กับผู้หญิง เช่น จักรเย็บผ้า

ภาพที่ 4.7 แม่ของอิชิโกะใช้จักรเย็บผ้า

ที่มา: The L Word Thai Shop

- การแต่งกาย สวมใส่เสื้อผ้าสีสันและใส่เครื่องประดับ เช่น ต่างหู รวมถึงการไว้ทรงผมยาว แบบฉบับผู้หญิงทั่วไปในสังคมญี่ปุ่น

ภาพที่ 4.8 แม่อิชิโกะในชุดสีสันสดใส

ที่มา: The L Word Thai Shop

- อาชีพ แม่บ้าน ดูแลความเรียบร้อยของทุกคนภายในครอบครัว ตามแบบที่สังคมญี่ปุ่นได้วางมาตรฐานให้กับผู้หญิงทุกคน เมื่อถึงวัยกลางคนต้องแต่งงาน และเป็นแม่บ้าน เพื่อแสดงถึงความเป็นผู้หญิงที่ดีและเพียบพร้อม

2. **ผู้หญิงสมัยใหม่** คือ ผู้หญิงที่กล้าแสดงออก มีความแข็งแกร่ง มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ทำในสิ่งที่ตนเองพอใจไม่สนสังคมรอบข้าง มุ่งหวังให้ตนเองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เพราะสามารถดูแลตนเองและเลี้ยงหาตนเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้ชาย ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ ดังนี้

อิชิโกะ

- อายุและชนชั้น มีอายุ 22 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ ลักษณะภายนอก: ช่างฝัน น่ารัก สดใส และมองโลกในแง่บวกมองในมุมที่

ต่างจากคนทั่วไป เชื่อฟังและทำตามคำสั่งของผู้เป็นพ่อ
บทบาทและหน้าที่เมียและแม่: ในภาพยนตร์สื่อให้ตัวละครของอิชิโกะมี
 ความเป็นลักษณะบทบาทภรรยาที่ของสังคมญี่ปุ่นเกี่ยวกับการทำอาหารขอ
 การทำงานที่เกี่ยวกับในครัวภายในบ้าน

ภาพที่ 4.9 อิชิโกะทำอาหาร
 ที่มา: The L Word Thai Shop

ผู้หญิงเก่ง (Superwomen): อิชิโกะเรียนหนังสือในมหาวิทยาลัยพร้อมไป
 กับการแปลหนังสือที่ได้รับโอกาสจากผู้เป็นพ่อและดูแลความเรียบร้อย
 ภายในบ้าน

การบริโภคความสวยความงามของสาววัยรุ่น: การซื้อเครื่องประดับ เช่น
 ต่างหู สร้อยคอ และการทาเล็บและทำเล็บเป็นต้น

ภาพที่ 4.10 อิชิโกะเลือกซื้อเครื่องประดับ
 ที่มา: The L Word Thai Shop

- การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรสดอกไม้ที่มีลวดลายน่ารักและเครื่องประดับ
 ตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย อาทิ ต่างหู สร้อย

ภาพที่ 4.11 อีชีโกะในชุดกระโปรง
ที่มา: The L Word Thai Shop

- อาชีพ นักศึกษามหาวิทยาลัยและปัจจุบันได้มีโอกาสทำงานในสายด้านการแปลหนังสือต่างประเทศ

ยูคาโกะ

- อายุและชนชั้น มีอายุ 22 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** มีความน่ารักสดใส มองโลกในแง่บวก มีความคิดที่ทันสมัย
การบริโภคความสวยงามของสาววัยรุ่น: การใช้เครื่องประดับ ตกแต่งร่างกาย เช่น ยางรัดผม
- การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงและเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใสและเครื่องประดับตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย อาทิ ต่างหู สร้อย ยางมัดผม ผ้าพันคอ

ภาพที่ 4.12 ยูคาโกะในชุดลำลอง
ที่มา: The L Word Thai Shop

ลูกค้าร้านซีดี

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับสูง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** กล้าแสดงออก เป็นหญิงสาวที่มีความมั่นใจชัดเจนกับสิ่งที่คิดและบ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของเธอผ่านการแต่งกาย
การบริโภคความสวยงามของสาววัยรุ่น: การใช้เครื่องประดับ ตกแต่งร่างกาย เช่น ต่างหู การทำเล็บ
- การแต่งกาย แต่งตัวมีเอกลักษณ์แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไปในสังคมญี่ปุ่น เน้นสีทึบ ดำ และใส่เครื่องประดับสร้อยและมีการทำเล็บ

ภาพที่ 4.13 ชุดของลูกค้าร้านซีดี
ที่มา: The L Word Thai Shop

4.1.1.2 ความเป็นชาย คือ มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นชายตามที่สังคมกำหนด (Gender) และต้องมีเพศสัมพันธ์และต้องแต่งงานกับผู้หญิง (Sexuality) โดยจำแนกลักษณะความเป็นชายพิจารณาได้จากบุคลิกภาพ การแต่งกาย อาชีพ ตามลำดับดังนี้

1. **ผู้ชายแบบเก๋า** คือ เข้มแข็ง กล้าหาญ รักศักดิ์ศรี รักการต่อสู้ มีความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นผู้ชายแบบเก๋า ดังนี้

พ่อเอริ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 50 ปี เป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับสูง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** เข้มแข็ง มีความรับผิดชอบ เครื่องขริมและเด็ดขาดมี
ความเป็นผู้นำ เป็นผู้ชายแบบเก๋าในสังคมญี่ปุ่น
บทบาทหน้าที่หัวหน้าครอบครัว: พื้นที่ของผู้ชายคือพื้นที่สาธารณะทำ
หน้าที่เลี้ยงดูครอบครัวและเป็นแบบอย่างให้กับทุกคนในครอบครัว ทำ
อาชีพนอกบ้านที่เป็นนายความเพื่อหาเลี้ยงจุนเจือคนในครอบครัว
- การแต่งกาย สวมใส่เสื้อผ้าที่เรียบง่ายมีลักษณะเป็นทางการ ดูมีความน่าเชื่อถือผ่านการ

ใส่เสื้อผ้าที่ดี ตลอดจนทรงผมที่มีระเบียบ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์และให้
เห็นถึงบทบาทและสถานะทางสังคม

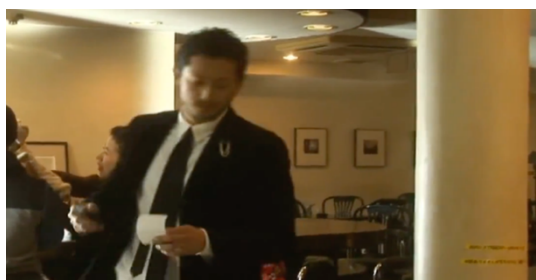
ภาพที่ 4.14 พ่อเอรีในชุดสูท
ที่มา: The L Word Thai Shop

- อาชีพ ทำอาชีพทนายความ เป็นอาชีพการงานที่มีความมั่นคงและมีความน่า
เชื่อถือในสังคมญี่ปุ่น

2. ผู้ชายแบบใหม่ คือ เป็นผู้ชายที่มีเลือดเนื้อจิตใจและอารมณ์ความรู้สึก กล้า
แสดงออก มีความแข็งแกร่ง มุ่งหวังให้ตนเองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ตัวละครที่ปรากฏ
ภายในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นชายแบบใหม่ ดังนี้

เคนโกะ ทาชิบานะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-40 ปี เป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับสูง
- บุคลิกภาพ ลักษณะภายนอก: หนุ่มอ่อนไหว เรียบร้อย มุ่งมั่น ยึดมั่นในความคิด มี
ความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ
- การแต่งกาย สวมใส่เสื้อผ้าที่เรียบร้อยมีลักษณะเป็นทางการ ตูมมีความน่าเชื่อถือผ่านการ
ใส่เสื้อผ้าที่ดี ตลอดจนทรงผมที่มีระเบียบ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์และให้
เห็นถึงบทบาทและสถานะทางสังคม

ภาพที่ 4.15 เคนโกะ ทาชิบานะ ในชุดสูท

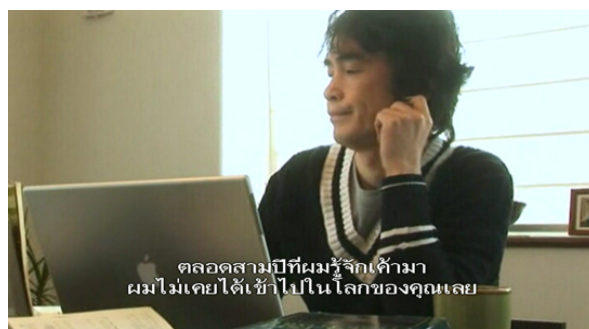
ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

- อาชีพ บรรณาธิการแม่กกาซีนในญี่ปุ่น

3. ผู้ชายแบบผสมทั้งเก่าและใหม่ คือ มีความเป็นวีรบุรุษ และลักษณะเป็นผู้ชายแบบผสม ในด้านความคิดหรือด้านทัศนคติ โลกทัศน์ จะมีความเป็นผู้ชายแบบเก่าปะปนในความคิด แต่การแต่งกายที่ทันสมัยหรือค่านิยมบางอย่างจะมีลักษณะเป็นผู้ชายสมัยใหม่ ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นผู้ชายผสมทั้งเก่าและใหม่ ดังนี้

พ่ออิชิโกะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 50 ปีเป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** มีความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ อ่อนโยน รับผิดชอบ
ความคิดเห็นคนรอบข้าง
บทบาทหน้าที่หัวหน้าครอบครัว: ทำหน้าที่เป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยวที่เป็นหัวหน้าครอบครัว ที่คอยอบรมสั่งสอนอิชิโกะ
- การแต่งกาย การแต่งกายเป็นระเบียบเรียบร้อย และดูทันสมัย

ภาพที่ 4.16 พ่ออิชิโกะในชุดลำลอง
ที่มา: The L Word Thai Shop

- อาชีพ ทำอาชีพด้านการแปลหนังสือ มีความสามารถในการแปลหนังสือและเป็นที่รู้จักในแวดวงวงการแปลหนังสือเป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงดูครอบครัวและตนเองได้

4. ผู้ชายแบบใหม่ล่าสุด คือ เป็นผู้ชายอ่อนแอ เข้าอกเข้าใจคนรอบข้างมากขึ้น มีความอ่อนโยน ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นผู้ชายแบบใหม่ล่าสุด ดังนี้

ทาคาเฮชิ

- อายุและชนชั้น มีอายุ 22 ปี เป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** อ่อนโยนแต่ก็ยังมีความเป็นผู้นำ อ่อนไหวทางด้านอารมณ์ ไม่สู้คน ฟังเสียงคนรอบข้างมากเกินไป รับฟังความเห็นของผู้อื่น
- การแต่งกาย แต่งกายเรียบง่ายและสมบุรณ์ตามแบบฉบับชายญี่ปุ่น แต่ก็มีความสลายและคล่องตัวตามแบบฉบับวัยรุ่น

ภาพที่ 4.17 ทาคาเฮชิในชุดจำลอง

ที่มา:<https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

4.1.1.3 กลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยจำแนกลักษณะกลุ่มความหลากหลายทางเพศพิจารณาได้จากบุคลิกภาพ การแต่งกาย อาชีพ โดยภาพยนตร์เรื่อง Love My Life มีกลุ่มความหลากหลายทางเพศ 2 กลุ่ม คือ เลสเบียนและเกย์ ดังนี้

เลสเบียน ที่เรียกว่าเพศที่สาม มีร่างกายเป็นหญิง (Sex) และไม่มีความเป็นหญิงตามที่สังคมกำหนด (Gender) และมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเดียวกันเอง สำหรับผู้หญิงเล่นบทบาทเป็นชาย (Gender) ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่เป็นเลสเบียน ดังนี้

เอจิ

- อายุและชนชั้น มีอายุ 22 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับสูง
- รสนิยมทางเพศ เลสเบียนคิง
- บุคลิกภาพ มีความห้าวและเคร่งขรึมซึ่งต่างจากแบบฉบับสังคมสาวญี่ปุ่นทั่วไป และตัวสูง
- การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรส และชุดที่ทันสมัย ใส่รองเท้าส้นสูง สีเสื้อผ้าเป็นสีเข้ม ทรงผมชอยสั้น
- อาชีพ นักศึกษามหาวิทยาลัย ที่มีเป้าหมายในการสอบเข้าการเป็นทนายความและปัจจุบันเป็นนักเขียนนวนิยายที่ประสบความสำเร็จ

อิชิโกะ

- อายุและชนชั้น มีอายุ 22 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับล่าง
- รสนิยมทางเพศ เลสเบียนควีน
- บุคลิกภาพ ช่างฝัน น่ารัก สดใส และมองโลกในแง่บวกมองในมุมที่ต่างจากคนทั่วไป
- การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรสดอกไม้ที่มีลวดลายน่ารัก สีเสื้อผ้าเป็นสีสดใส ทรงผมชอยส์สั้น เครื่องประดับตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย อาทิ ต่างหู สร้อยคอ
- อาชีพ นักศึกษามหาวิทยาลัยและปัจจุบันได้มีโอกาสทำงานในสายด้านการแปลหนังสือต่างประเทศ

ลูก้าร้านซีดี

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับสูง
- รสนิยมทางเพศ เลสเบียนคิง
- บุคลิกภาพ กล้าแสดงออก เป็นหญิงสาวที่มีความมั่นใจชัดเจนกับสิ่งที่คิดและบ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของเธอผ่านการแต่งกายและตัวสูง
- การแต่งกาย แต่งตัวมีเอกลักษณ์แตกต่างจากผู้หญิงทั่วไปในสังคมญี่ปุ่น เน้นสีทึบ ดำ ทรงผมชอยส์สั้น ใส่เครื่องประดับสร้อยและมีการทำเล็บ

ซัน เซนบะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 50 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับล่าง
- รสนิยมทางเพศ เลสเบียนคิง
- บุคลิกภาพ มีความเป็นผู้นำและเข้มแข็งและเคารพในตัวเองและตัวสูง
- การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงและเดรสดอกไม้ที่มีลวดลายน่ารัก ทรงผมยาวประบ่า เครื่องประดับตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย อาทิ ต่างหู สร้อย

เซโกะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 50 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับล่าง
- รสนิยมทางเพศ เลสเบียนควีน
- บุคลิกภาพ มีความเรียบร้อยและมีความเป็นเหตุเป็นผลและใจดีแต่หนักแน่น
- การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงและเดรส ทรงผมยาว ใส่รองเท้าส้นสูง ใส่เครื่องประดับ

- อาชีพ ตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย อาทิ ต่างหู สร้อย
- อาชีพ ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เป็นที่รู้จักในญี่ปุ่น

แม่ของอิชิโกะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 50 ปี เป็นผู้หญิงชนชั้นกลางระดับล่าง
- รสนิยมทางเพศ เลสเบียนควีน
- บุคลิกภาพ นิสัยเป็นที่รักของทุกคน อ่อนหวาน เรียบร้อย เป็นไปตามแบบลักษณะผู้หญิงในอุดมคติของสังคมญี่ปุ่น
- การแต่งกาย สวมใส่เสื้อผ้าสีสัน ทรงผมยาวแบบฉบับผู้หญิงทั่วไปในสังคมญี่ปุ่น ใส่เครื่องประดับ เช่น ต่างหู
- อาชีพ แม่บ้าน ดูแลความเรียบร้อยของทุกคนภายในครอบครัว ตามแบบที่สังคมญี่ปุ่นได้วางมาตรฐานให้กับผู้หญิงทุกคน เมื่อถึงวัยกลางคนต้องแต่งงานและเป็นแม่บ้าน เพื่อแสดงถึงความเป็นผู้หญิงที่ดีและเพียบพร้อม

จากภาพยนตร์เรื่อง Love My Life จะเห็นว่าลักษณะของคนในกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่เป็นเลสเบียนที่มีรสนิยมที่ต่างกันจะสามารถแยกออกได้จากบุคลิกภาพ การแต่งกาย และอาชีพ คนที่เป็นเลสเบียนคิงนั้น ลักษณะภายนอกหรือลักษณะนิสัยที่มีความเป็นผู้นำ มีความห้าวแกร่งขริม มีความกล้าแสดงออก เลสเบียนควีนก็จะมีลักษณะภายนอกที่เป็นคู่ตรงข้ามกับเลสเบียนคิง สิ่งที่สร้างความแตกต่างให้กับเลสเบียนคิงและเลสเบียนควีน คือ เรื่องการแต่งกายนั้นที่สร้างความแตกต่างให้เห็นได้ชัด คือเรื่องทรงผม ที่กลุ่มเลสเบียนจะตัดทรงผมขอยสั้นต่างจากผู้หญิงที่มักจะไว้ผมยาว เพื่อแสดงถึงความอ่อนหวานและเสริมความเป็นผู้หญิงให้แก่ตนเอง

นอกจากนี้จะเห็นว่าลักษณะของคนในกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่เป็นเลสเบียนมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่น เช่น ลักษณะนิสัยที่มีความกล้าและความห้าวมากกว่าผู้หญิงทั่วไปในสังคมญี่ปุ่น เรื่องของทรงผมก็มีการตัดทรงผมที่แตกต่างจากโดยจะตัดทรงผมที่มีความคล้ายผู้ชายเป็นต้น

เกย์ มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นชาย (Gender) มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ซึ่งมีการแบ่งว่าชายคนใดจะเล่นบทบาทเป็นหญิงหรือชาย (King or Queen) และเกย์ (Bisexuality) มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นชาย (Gender) มีเพศสัมพันธ์ทั้งหญิงและชาย (Sexuality) ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่เป็นเกย์ ดังนี้

ทาคาเฮชิ

- อายุและชนชั้น มีอายุ 22 ปี เป็นผู้ขายชนชั้นกลางระดับล่าง
- รสนิยมทางเพศ เกย์ควีน
- บุคลิกภาพ อ่อนโยน อ่อนไหวทางด้านอารมณ์ ไม่สู้คน ฟังเสียงคนรอบข้างมากเกินไป
- การแต่งกาย แต่งกายเรียบง่ายและสมบูรณ์ตามแบบฉบับชายญี่ปุ่นในชุดลำลอง สีสื่อผ้าในชุดลำลองสีสดใสโต ไม่มีการจัดแต่งทรงผม

เคนโกะ ทาชิบานะ

- อายุและชนชั้น อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-40 ปี เป็นผู้ขายชนชั้นกลางระดับสูง
- รสนิยมทางเพศ เกย์ควีน
- บุคลิกภาพ หนุ่มอ่อนไหว เรียบร้อย มุ่งมั่น ยึดมั่นในความคิด มีความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ
- การแต่งกาย สวมใส่สูทเสื้อผ้ายาวที่เรียบง่ายมีลักษณะเป็นทางการ ดูมีความน่าเชื่อถือผ่านการใส่เสื้อผ้ายาวที่ดี เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์และให้เห็นถึงบทบาทและด้านสถานะทางสังคม
- อาชีพ บรรณาธิการแม่กกาชินในญี่ปุ่น

พ่ออิชิโกะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 50 ปีเป็นผู้ขายชนชั้นกลางระดับล่าง
- รสนิยมทางเพศ เกย์คิง
- บุคลิกภาพ มีความรับผิดชอบ อ่อนโยน รับฟังความคิดเห็นคนรอบข้าง
- การแต่งกาย การแต่งกายเป็นระเบียบเรียบร้อย และดูทันสมัยในชุดลำลอง สีสื่อผ้าในชุดลำลองสีสดใสโต ไม่มีการจัดแต่งทรงผม
- อาชีพ ทำอาชีพด้านการแปลหนังสือ มีความสามารถในการแปลหนังสือและเป็นที่รู้จักในแวดวงวงการแปลหนังสือเป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงดูครอบครัวและตนเองได้

จากภาพยนตร์เรื่อง Love My Life จะเห็นว่าลักษณะของคนในกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่เป็นเกย์ที่มีรสนิยมที่ต่างกันจะสามารถแยกออกได้จากบุคลิกภาพ การแต่งกาย และอาชีพ โดยที่เกย์ควีนนั้นจะเห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน อาทิ ความอ่อนโยน อ่อนไหวทางด้านอารมณ์ ไม่สู้คน

ฟังเสียงคนรอบข้างมากเกินไป ผู้นำ ทางด้านการแต่งกายนั้น เกย์ควินจะแต่งกายมีสีล้นมากกว่าเกย์คิงที่มักจะคุมโทนสีที่บาสเตงถึงความเคร่งขรึม เรื่องอาชีพการงานคนที่เป็นเกย์จะทำสายงานที่มีความเป็นอาชีพของผู้หญิง โดยเกย์คิงนั้นจะมีความคล้ายกับผู้ชายในหลายด้านแต่ก็จะมีนิสัยที่อ่อนโยนมากกว่าผู้ชายทั่วไป

นอกจากนี้จะเห็นว่าลักษณะของคนในกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่เป็นเกย์มีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น เช่น ลักษณะนิสัยที่มีความอ่อนหวานและอ่อนโยนมากกว่าผู้ชายทั่วไป รวมทั้งเรื่องของเสื้อผ้าที่จะมีความสะใจและสบาย ๆ มากกว่าผู้ชายทั่วไป และยังทำงานในสายอาชีพที่เป็นงานเกี่ยวกับผู้หญิง

4.1.2 ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ของชายรักชาย ภายในภาพยนตร์ปรากฏให้เห็นความเป็นเพศได้เป็น 2 กลุ่มลักษณะ ดังนี้

4.1.2.1 ความเป็นชาย คือ มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นชายตามที่ตั้งคัมกำหนด (Gender) โดยลักษณะความเป็นชายนั้นมีความแตกต่างกัน จึงจำแนกลักษณะความเป็นชายพิจารณาได้จากบุคลิกภาพ การแต่งกาย อาชีพ ตามลำดับดังนี้

1. ผู้ชายแบบใหม่ คือ เป็นผู้ชายที่มีเลือดเนื้อจิตใจและอารมณ์ความรู้สึก กล้าแสดงออก มีความแข็งแกร่ง มุ่งหวังให้ตนเองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นผู้ชายแบบใหม่ ดังนี้

โยซุเกะ โทงาวะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-40 ปี เป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับสูง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** มีความรับผิดชอบและมีความเป็นผู้นำซึ่งจะเห็นได้จากการเป็นหัวหน้าแผนกในขณะที่อายุน้อย ภายนอกดูเป็นหนุ่มร้ายไม่สนใจใครแต่ภายในเป็นคนอบอุ่นดูแลและเอาใจใส่คนรอบข้างเป็นอย่างดี เป็นที่รักของทุกคน
- การแต่งกาย การแต่งกายเรียบร้อยและตามแบบฉบับผู้ชายญี่ปุ่นแต่ก็มีความสบายและคล่องตัวเป็นเสื้อเชิ้ตและกางเกงยีนส์ที่เน้นโทนสีทึบ สลับกับการสวมใส่เสื้อสูทและการสวมใส่นาฬิกาเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือผ่านการใส่เสื้อผ้าที่ดีตลอดจนทรงผมที่มีระเบียบ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์และให้เห็นถึงบทบาทและสถานะทางสังคม

ภาพที่ 4.18 โยซูเกะ โทงาวะ ในชุดสูท

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

- อาชีพ พนักงานบริษัท ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก

เรียว โอนาคะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-40 ปี เป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** ใจเย็นและมีความคิดเป็นเหตุเป็นผล คอยช่วยเหลือและเป็นตัวกลางให้กับเพื่อนร่วมงานเข้ากับผู้อื่นได้ง่ายไม่ตัดสินคนจากภายนอก
- การแต่งกาย การแต่งกายเรียบร้อยตามฉบับผู้ชายญี่ปุ่นแต่ก็มีความสบายและคล่องตัว เป็นเสื้อยืดกางเกงยีนส์ที่เน้นโทนสีที่สว่างและสีที่สลับกับการสวมใส่เสื้อสูทและเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือผ่านการใส่เสื้อผ้าที่ตัดลวดจนทรงผมที่มีระเบียบ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์และให้เห็นถึงบทบาทและสถานะทางสังคม

ภาพที่ 4.19 เรียว โอนาคะ ในชุดสูท

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

- อาชีพ พนักงานบริษัท

อิตะกุจิ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-40 ปี เป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** มีความคิดเป็นเหตุเป็นผล คอยช่วยเหลือและเป็นตัวกลางในการไกล่เกลี่ยปัญหาเข้ากับผู้คนได้ง่ายไม่ตัดสินคนจากภายนอก
- การแต่งกาย สวมใส่เสื้อผ้าที่เรียบง่ายมีลักษณะเป็นทางการ ดูมีความน่าเชื่อถือผ่านการใส่เสื้อผ้าที่ดี ตลอดจนทรงผมที่มีระเบียบ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์และให้เห็นถึงบทบาทและสถานะทางสังคม

ภาพที่ 4.20 อิตะกุจิ ในชุดสูท ทางด้านซ้าย

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

- อาชีพ พนักงานบริษัท

2. **ผู้ชายแบบใหม่ล่าสุด** คือ ผู้ชายอ่อนแอ ทำตามบรรทัดฐานของสังคม มีความคิดหรือด้านทัศนคติ โลกทัศน์ที่ยังอยู่ภายใต้สายตาของคนในสังคม ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นผู้ชายแบบใหม่ล่าสุด ดังนี้

โทซึกิ ชิมะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-40 ปี เป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับล่าง
- บุคลิกภาพ **ลักษณะภายนอก:** ความนิ่งขี้อายซ้บซ้อนในอารมณ์และความรู้สึกและอ่อนไหวง่าย
- การแต่งกาย การแต่งกายเรียบง่ายตามฉบับผู้ชายญี่ปุ่นแต่ก็มีความสบายและคล่องตัว เป็นเสื้อยืดกางเกงยีนส์ที่เน้นโทนสีที่สว่าง

ภาพที่ 4.21 โทชิกิ ชิเมะในชุดล่าลง

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

- อาซึฟ พนักงานบริษัท

4.1.2.2 กลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยจำแนกลักษณะกลุ่มความหลากหลายทางเพศพิจารณาได้จากบุคลิกภาพ การแต่งกาย อาซึฟ โดยภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) มีกลุ่มความหลากหลายทางเพศ 1 กลุ่ม คือ เกย์ ดังนี้

เกย์ มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นชาย (Gender) มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ซึ่งมีการแบ่งว่าชายคนใดจะเล่นบทบาทเป็นหญิงหรือชาย (King or Queen) และเกย์ (Bisexuality) มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นชาย (Gender) มีเพศสัมพันธ์ทั้งหญิงและชาย (Sexuality) ตัวละครที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ที่เป็นเกย์ ดังนี้

โยซุเกะ โทงาวะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-40 ปี เป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับสูง
- รสนิยมทางเพศ เกย์คิง
- บุคลิกภาพ มีความรับผิดชอบและมีความเป็นผู้นำสูงซึ่งจะเห็นได้จากการเป็นหัวหน้าแผนกในขณะที่อายุน้อย ภายนอกดูเป็นหนุ่มร้ายไม่สนใจใครแต่ภายในเป็นคนอบอุ่นดูแลและเอาใจใส่คนรอบข้างเป็นอย่างดี เป็นที่รักของทุกคน และสูงกว่าโทชิกิ ชิเมะ
- การแต่งกาย การแต่งกายเรียบร้อยและตามแบบฉบับผู้ชายญี่ปุ่นแต่ก็มีความสบายและคล่องตัวเป็นเสื้อเชิ้ตและกางเกงยีนส์ที่เน้นโทนสีทึบ สลับกับการสวมใส่เสื้อสูท ทรงผมที่เป็นระเบียบผ่านการจัดทรงผม การสวมใส่นาฬิกาเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือผ่านการใส่นาฬิกา
- อาซึฟ พนักงานบริษัท ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก

โทซิกิ ชิเมะ

- อายุและชนชั้น มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-40 ปี เป็นผู้ชายชนชั้นกลางระดับล่าง
- รสนิยมทางเพศ เกย์ควีน
- บุคลิกภาพ ความนิ่งขี้อายซับซ้อนในอารมณ์และความรู้สึกและอ่อนไหวง่าย
- การแต่งกาย การแต่งกายเรียบร้อยตามฉบับผู้ชายญี่ปุ่นแต่ก็มีความสบายและคล่องตัว เป็นเสื้อยืดกางเกงยีนส์ สีเสื้อเป็นโทนสีที่สว่าง
- อาชีพ พนักงานบริษัท

จากภาพยนตร์เรื่อง เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) จะเห็นว่าลักษณะของคนในกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่เป็นเกย์ที่มีรสนิยมที่ต่างกันจะสามารถแยกออกได้จากบุคลิกภาพ การแต่งกาย และอาชีพ โดยที่เกย์ควีนจะเห็นความแตกต่างกับผู้ชายได้ชัดเจน อาทิ ความขี้อาย อ่อนไหวง่ายและซับซ้อนในความรู้สึก ทางด้านการแต่งกายเกย์จะแต่งกายมีสีสันและมีความสบาย ๆ มากกว่าเกย์คิงที่มักจะคุมโทนสีที่บ่งแสดงถึงความเคร่งขรึม

นอกจากนี้จะเห็นว่าลักษณะของคนในกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่เป็นเกย์มีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น เช่น ลักษณะนิสัยที่มีความอ่อนหวานและอ่อนโยนมากกว่าผู้ชายทั่วไป รวมทั้งเรื่องของเสื้อผ้าที่จะมีความสดใสและสบาย ๆ มากกว่าผู้ชายทั่วไป

จะเห็นได้ว่ากลุ่มความหลากหลายทางเพศนั้นมีความแตกต่างกัน โดยจากบุคลิกภาพ การแต่งกาย และการประกอบอาชีพนั้น เป็นสิ่งที่ช่วยจำแนกรสนิยมทางเพศในกลุ่มความหลากหลายทางเพศว่ามีภาพแทนเป็นชายหรือหญิงหรือว่ามีลักษณะเป็นผู้กระทำ (Active) หรือเป็นผู้ถูกกระทำ (Passive) และช่วงอายุของกลุ่มความหลากหลายทางเพศยังสามารถจำแนกตามรุ่นหรือแบ่งตาม generation ได้อีกเช่นกัน

4.2 ลักษณะความหลากหลายทางเพศ

ลักษณะความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ Love My Life และภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) พบว่าลักษณะความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่นแสดงเพศวิถี (Sexuality) 2 ประเภท คือ รักต่างเพศ (Heterosexuality) และ รักเพศเดียวกัน (Homosexuality) หรือรักแบบวิถีเพศเดียวกัน สามารถแบ่งได้ 2 แบบ คือ แบบหญิง-หญิง และ แบบชาย-ชาย อธิบายจำแนกตามเพศวิถี (Sexuality)

โดย ณ ที่นี้ผู้วิจัยจะอธิบายแค่เพียงรักเพศเดียวกัน (Homosexuality) หรือรักแบบวิถีเพศเดียวกัน โดยแบ่งได้ดังนี้

4.2.1 ความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิง

ความรักเพศเดียวกันแบบหญิงรักหญิง กลุ่มหญิงรักหญิง (Lesbian) ยังถูกจำกัดพื้นที่ที่ไม่ได้รับการเปิดกว้างไม่ได้รับการยอมรับจากคนใกล้ชิดและรอบข้างรวมทั้งถูกปฏิเสธจากสังคมและถูกจับตามองเป็นพิเศษ เช่น การแต่งกายเหมือนชาย นิสัย การพูดจาเหมือนผู้ชาย ความสัมพันธ์กับผู้หญิงซึ่งมีเพศสภาพเดียวกันและการทำงานอาจถูกผู้ร่วมงานมองในแนวทางที่ไม่ดี และส่งผลลบต่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เป็นต้น

ในความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ แบบแรกคือ การจำแนกตามรสนิยมทางเพศที่แบ่งแยกภาพแทนความเป็นชายและภาพแทนความเป็นหญิง แบบถัดมาคือการจำแนกตามรุ่นหรือการแบ่งตาม generation อธิบายได้ดังนี้

1. **จำแนกตามรสนิยมทางเพศ** แบ่งแยกภาพแทนความเป็นชายและภาพแทนความเป็นหญิง แบ่งแยกเป็นภาพแทนได้ดังนี้

- **เลสเบี้ยนคิง (ภาพแทนความเป็นชาย)**

บุคลิกภาพ แสดงท่าทางที่ลักษณะที่คล้ายกับผู้ชาย ท่าทาง การกระทำ ซึ่งขัดต่อภาพลักษณ์และค่านิยมต่อผู้หญิงญี่ปุ่น โดยบุคลิกภาพมีความห้าวและเคร่งขรึมมีความเป็นผู้นำและเข้มแข็งกล้าแสดงออกเป็นหญิงสาวที่มีความมั่นใจชัดเจน แม้ภายในภาพยนตร์จะไม่ได้มีการแสดงออกชัดเจนว่าตนเองมีรสนิยมทางเพศแบบไหนที่ชัดในพื้นที่สาธารณะ แต่ลักษณะนิสัยดังกล่าวชัดเจนเมื่ออยู่ในพื้นที่ส่วนตัวกับคู่รักที่มีความสัมพันธ์ด้วย

ภาพที่ 4.22 การสูบบุหรี่ที่แสดงความเป็นเลสเบี้ยนคิง

ที่มา: The L Word Thai Shop

จากภาพข้างต้นการสูบบุหรี่ของตัวละคร ทำให้สามารถแยกคู่ความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงได้ เนื่องจากผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่นจะไม่สูบบุหรี่ขัดต่อกับภาพลักษณ์ที่สังคมญี่ปุ่นตั้งให้กับผู้หญิง บุหรี่จึงเป็นสิ่งที่ถูกมองว่าไม่เหมาะสม เพศที่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ในสังคมญี่ปุ่นจึงเป็นสิ่งที่แทนความเป็นผู้ชาย

ภาพที่ 4.23 การสูบบุหรี่ของผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรสและชุดทั่วไปที่คล้ายกับผู้หญิง การใส่รองเท้าส้นสูง มีการสวมใส่เครื่องประดับเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย เช่น ต่างหู สร้อยคอ กระเป๋า แต่สิ่งที่สร้างความแตกต่างในการแสดงถึงภาพแทนความเป็นชาย คือทรงผมขอยสั้นและการใส่เสื้อใต้อันเป็นสีทึบที่ผู้ชายส่วนมากจะสวมใส่

ภาพที่ 4.24 ทรงผมและเสื้อใต้อันแสดงความเป็นเลสเบี้ยนคิง

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

จากภาพดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการแต่งกายที่คล้ายคลึงผู้ชาย ไม่ว่าจะเป็นมขอยสั้นหรือการแต่งกายที่มีความทะมัดทะแมงและสีของเสื้อใต้อันมีความทึบขาดสีสดใส แสดงให้เห็นถึงภาพแทนความเป็นผู้ชายในเลสเบี้ยนคิง

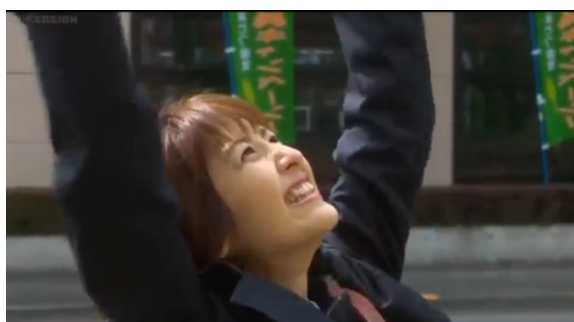
ภาพที่ 4.25 สีเสื้อผ้าและการแต่งกายของผู้ชายญี่ปุ่น

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

รายได้และความก้าวหน้าของอาชีพ ในด้านการประกอบอาชีพแม้จะทำงานในสายอาชีพที่เป็นงานเกี่ยวกับผู้หญิง แต่ก็มีพื้นที่ในการทำงานที่ค่อนข้างคล้ายกับผู้ชายแต่บทบาทก็ยังไม่เทียบเท่ากับผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น แค่เพียงแสดงให้เห็นว่ามีพื้นที่ในการแสดงตัวตนในที่ทำงานมากกว่าเลสเบี้ยนควีนหรือความก้าวหน้าของตำแหน่งงานที่มากกว่าเลสเบี้ยนควีน ทั้งนี้ยังรวมถึงรายได้ที่มีมากกว่าเลสเบี้ยนควีน

- **เลสเบี้ยนควีน (ภาพแทนความเป็นหญิง)**

บุคลิกภาพ แสดงท่าทางและการกระทำคล้ายตามแบบผู้หญิงทั่วไปตามอุดมคติของผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น โดยมีลักษณะนิสัยช่างฝัน น่ารักสดใส อ่อนหวานและมองโลกในแง่บวก มีความเรียบร้อย และมีความเป็นเหตุเป็นผลและใจดี ถึงแม้อยู่ในลักษณะความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิง

ภาพที่ 4.26 ความสดใสร่าเริงที่แสดงความเป็นเลสเบี้ยนควีน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

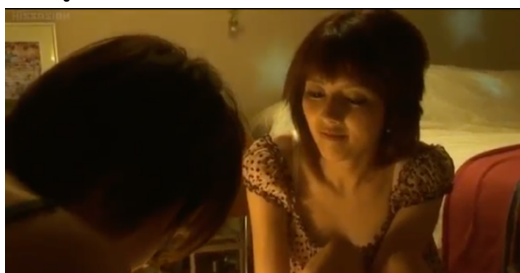
จากภาพดังกล่าวของเลสเบี้ยนจะแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของที่เป็นภาพของผู้หญิงญี่ปุ่นที่จะแสดงความสุขและร่าเริงในตลอดเวลา

ภาพที่ 4.27 ลักษณะนิสัยสดใสเร้าเริงของผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่น

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรสดอกไม้ที่มีลวดลายน่ารักสีเสื้อผ้าเป็นสีสดใส ใส่รองเท้าส้นสูง มีการทำเล็บ ทรงผมมีผมสั้นและทรงผมยาว ในกรณีที่มีทรงผมสั้นในคู่ความสัมพันธ์ของผู้หญิงรักหญิงคนที่มีรสนิยมทางเพศเป็นเลสเบียนคิงก็จะมีผมที่สั้นกว่า เครื่องประดับตกแต่งเพิ่มความสวยงามให้แก่ร่างกาย อาทิ ต่างหู สร้อยคอ

ภาพที่ 4.28 การแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีสดใสของเลสเบียนควีน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าสีเสื้อผ้ามีความสดใสแสดงความเป็นผู้หญิงและแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของร่างกายที่ชัดเจนของความเป็นหญิงในเลสเบียนควีน เช่น การโฟกัสให้เห็นไหล่บลาซ่า ให้เห็นถึงเนินอกของเลสเบียนควีน

ภาพที่ 4.29 การแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีสดใสของผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่น

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

รายได้และความก้าวหน้าในอาชีพ เนื่องจากความก้าวหน้าของอาชีพที่มีไม่มาก จากการที่ไม่ได้ทำงานเป็นพนักงานบริษัท ส่วนใหญ่จะเป็นงานสายฟรีแลนซ์ไม่ได้ประจำอยู่ในองค์กรทำให้การเลื่อนขั้นในตำแหน่งหน้าที่การงานและเรื่องรายได้ไม่สามารถเพิ่มได้นอกจากการรับงานเสริมให้มากขึ้น

2. จำแนกตามรุ่นหรือการแบ่งตาม generation ในสังคมญี่ปุ่นมีคนหลากหลายรุ่นต่างวัยหรือ generation กัน ดังนั้นในกลุ่มความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่น จึงมีเลสเบี้ยนที่ต่างรุ่นรวมกันอยู่ภายในสังคม แบ่งได้ดังนี้

- **เลสเบี้ยนในสังคมยุคเก่า**

เลสเบี้ยนในสังคมยุคเก่าหรือเลสเบี้ยนที่อยู่ก่อนที่สังคมญี่ปุ่นจะเปิดรับการมีของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นไม่รับรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 มีการรับรู้แค่เพียงการมีตัวตนของกันและกันภายในกลุ่มคนรักเพศเดียวกันเท่านั้น และยังเป็นเลสเบี้ยนนั่นการเปิดรับและการเข้าใจของสังคมก็ยิ่งน้อยลง อันเนื่องมาจากอคติทางเพศหญิงในสังคมญี่ปุ่น ทั้งจากสังคมที่บ้าน สังคมที่ทำงาน และสังคมในสถานศึกษา ทำให้ต้องหลบซ่อนตัวตนความเป็นเลสเบี้ยนจากสังคม ปรับเปลี่ยนการมีรสนิยมทางเพศกลับไปเป็นกลุ่มรักต่างเพศ เพื่อแสดงถึงการมีตัวตนในสังคมและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมด้วยเช่นกัน

- **เลสเบี้ยนในสังคมยุคใหม่**

เลสเบี้ยนในสังคมยุคใหม่เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นเริ่มรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 เป็นช่วงที่สังคมมีการพัฒนาและรับแนวคิดแบบตะวันตกมากขึ้น มีความเปิดกว้างและยอมรับมากขึ้นกว่าในสังคมยุคเก่า โดยมีพื้นที่ในการแสดงจุดยืนและกล้าแสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้อย่างมากยิ่งขึ้น คนในสังคมมีความเข้าใจของกลุ่มเพศที่ 3 มากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะตัวของเลสเบี้ยนนั่นมีพื้นที่ในสังคม อาทิ สังคมที่บ้าน สังคมในสถานศึกษา สังคมที่ทำงานมากยิ่งขึ้นกว่าสังคมของเลสเบี้ยนในยุคเก่า ถึงแม้จะมีคนในกลุ่มรักต่างเพศยังคงต่อต้านภายในสังคม แต่ก็ยังมีกลุ่มรักต่างเพศที่เข้าใจและรับรู้ถึงการมีตัวตนของเลสเบี้ยนยิ่งขึ้น เห็นได้ว่ามีความกล้าแสดงออกในการเป็นเลสเบี้ยนที่นอกเหนือจากภายในกลุ่มรักเพศเดียวกัน และความคิดของตัวเลสเบี้ยนเองที่อยากจะเปิดเผยถึงรสนิยมทางเพศมากกว่าสังคมในยุคเก่า

4.2.2 ความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

มีความรักเพศเดียวกันความสัมพันธ์แบบชายรักชาย กลุ่มชายรักชาย (Gay) กลุ่มผู้ชายรักชายที่รู้สึกว่าเป็นผู้ชาย แต่มีความรักเพศเดียวกันหรือรักผู้ชายด้วยกัน กลุ่มชายรักชายมีจำนวนมากที่ไม่กล้าเปิดเผยหรือแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมา ยังมีความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมแบบชายรักชายเป็นเรื่องที่ขัดต่อค่านิยมในสังคม

ในความสัมพันธ์แบบชายรักชายในสังคมญี่ปุ่น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ แบบแรก คือ การจำแนกตามรสนิยมทางเพศที่แบ่งแยกภาพแทนความเป็นชายและภาพแทนความเป็นหญิง แบบถัดมาคือการจำแนกตามรุ่นหรือการแบ่งตาม generation อธิบายได้ดังนี้

1. จำแนกตามรสนิยมทางเพศ แบ่งแยกภาพแทนความเป็นชายและภาพแทนความเป็นหญิง แบ่งแยกเป็นภาพแทนได้ดังนี้

- เกย์คิง (ภาพแทนความเป็นชาย)

บุคลิกภาพ คือ คนที่มีวัยวุฒิเพศชาย ทำตัวเป็นผู้ชาย แต่รักใคร่ผู้ชาย และชอบเป็นฝ่ายรุก ลักษณะนิสัยของเกย์คิงจะมีลักษณะนิสัยที่เหมือนกับผู้ชายในสังคมญี่ปุ่นคือมุ่งมั่น ยึดมั่นในความคิด มีความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ

ภาพที่ 4.30 ลักษณะนิสัยของเกย์คิงที่แสดงความเป็นผู้นำ

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

จากสถานการณ์ของภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเกย์คิงมีความเป็นผู้นำของคนในที่ทำงานเป็นที่เคารพ ทำให้สามารถแยกคู่ความสัมพันธ์แบบชายรักชายได้ ภาพแทนของความเป็นชายในเกย์คิงจึงเหมือนกับกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นเพศชายที่มีสภาวะความเป็นผู้นำทั้งในบทบาทในการทำงานและบทบาทในครอบครัว

ภาพที่ 4.31 ลักษณะนิสัยของผู้ชายที่แสดงความเป็นผู้นำ

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

การแต่งกาย สวมใส่สูทเสื้อผ้าที่เรียบง่ายมีลักษณะเป็นทางการ ดูมีความน่าเชื่อถือผ่านการใส่เสื้อผ้าที่ดี แต่งกายเรียบร้อยและตามแบบฉบับผู้ชายญี่ปุ่นแต่ก็มีความสบายและคล่องตัวเป็นเสื้อเชิ้ตและกางเกงยีนส์ที่เน้นโทนสีทึบ สลับกับการสวมใส่เสื้อสูท ทรงผมที่เป็นระเบียบผ่านการจัดทรงผม และสวมใส่นาฬิกาเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์และให้เห็นถึงบทบาทและสถานะทางสังคม

ภาพที่ 4.32 การแต่งกายของเกย์คิง

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นว่าลักษณะการแต่งกายของเกย์คิงจะไม่แตกต่างจากผู้ชายในรักต่างเพศแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือผ่านการสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่เน้นสีฉูดฉาด ให้ภาพแทนความเป็นผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น

ภาพที่ 4.33 การแต่งกายของผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

อาชีพ เป็นอาชีพที่มีความเป็นผู้นำ เช่น ตำแหน่งหัวหน้าแผนก บรรณาธิการแม็กกาซีน คล้ายกับผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น

- เกย์ควีน (ภาพแทนความเป็นหญิง)

บุคลิกภาพ คือ คนที่มีอวัยวะเพศชาย ทำตัวเป็นผู้ชาย อาจมีจริตของผู้หญิงแต่รักใคร่ผู้ชาย และชอบเป็นฝ่ายรับ ลักษณะนิสัยของเกย์ควีนจะคล้ายกับผู้หญิงคืออ่อนโยน ระวังความคิดเห็นคนรอบข้าง อ่อนไหวทางด้านอารมณ์ ไม่สู้คน ซื่อาย ซบซ้อนในอารมณ์ซึ่งมีลักษณะต่างจากผู้ชายในกลุ่มรักต่างเพศหรือกลุ่มรักเพศเดียวกันเกย์ที่มีภาพแทนเป็นชาย

ภาพที่ 4.34 ลักษณะของเกย์ควีน

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

สถานการณ์ดังกล่าวในภาพแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่ามีลักษณะนิสัยและภาพแทนที่เป็นผู้หญิง ในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย เนื่องจากธรรมเนียมหลังเลิกงานของผู้ชายญี่ปุ่นมักจะดื่มแอลกอฮอล์ หลังเลิกงานเป็นมารยาทของการทำงานในสังคมญี่ปุ่น ผู้ชายทุกคนต้องดื่มแอลกอฮอล์ได้แต่การนำน้ำส้มที่เป็นน้ำผลไม้ที่ผู้หญิงดื่ม แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในความสัมพันธ์แบบชายรักชายได้อย่างชัดเจนว่า ผู้ชายที่เลือกดื่มน้ำส้มมีภาพแทนเป็นผู้หญิง

ภาพที่ 4.35 ลักษณะของผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่น

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

การแต่งกาย การแต่งกายเป็นระเบียบเรียบร้อยฉบับผู้ชายญี่ปุ่นแต่ก็มีความสบายและคล่องตัวเป็น เสื้อยืดกางเกงยีนส์ และตุ๋นสมัยในชุดลำลอง เสื้อผ้าในชุดลำลองสีสันสดใสเป็นโทนสีที่สว่าง ไม่มีการจัดแต่งทรงผมแสดงถึงความเป็นธรรมชาติ

ภาพที่ 4.36 โทนสีเสื้อผ้าของเกย์ควีน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

โทนสีเสื้อผ้าของเกย์ควีนแสดงให้เห็นถึงความสดใส โดยมีการสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีสดใสและในเสื้อผ้ามีลวดลายตรงตามภาพแทนความเป็นหญิง ที่แสดงถึงความสดใสและอ่อนหวาน ซึ่งต่างจากการสวมใส่เสื้อผ้าของผู้ชายในกลุ่มรักต่างเพศหรือกลุ่มที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายจะสวมใส่เสื้อผ้าโทนสีทึบ

ภาพที่ 4.37 โทนสีเสื้อผ้าของผู้หญิง

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

อาชีพ เป็นอาชีพในสายงานของผู้หญิงและมีบทบาททางสังคมน้อย เช่น การแปลหนังสือ หรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ไม่ได้มีความเป็นผู้นำ

2. **จำแนกตามรุ่นหรือการแบ่งตาม generation** ในสังคมญี่ปุ่นมีคนหลากหลายรุ่นต่างวัยหรือ generation กัน ดังนั้นในกลุ่มความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่น จึงมีเลสเบี้ยนที่ต่างรุ่นรวมกันอยู่ภายในสังคม แบ่งได้ดังนี้

- **เกย์ในสังคมยุคเก่า**

เกย์ในสังคมยุคเก่าหรือเกย์ที่อยู่ก่อนที่สังคมญี่ปุ่นจะเปิดรับการมีของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นไม่รับรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 มีการรับรู้แค่เพียงการมีตัวตนของกันและกันภายในกลุ่มคนรักเพศเดียวกันเท่านั้น การเป็นเกย์ในสังคมยุคเก่าของญี่ปุ่น การไม่ยอมรับทั้งจาก

การไม่ยอมรับทั้งจากสังคมที่บ้าน สังคมที่ทำงาน และสถานศึกษา ทำให้ต้องหลบซ่อนตัวตนความเป็นเกย์จากสังคมและเพื่อให้ได้รับการยอมรับและมีพื้นที่ภายในสังคม จึงมีการปรับเปลี่ยนรสนิยมทางเพศกลับไปเป็นกลุ่มรักต่างเพศ เพื่อให้ไม่ถูกกลั่นแกล้งและกีดกันจากการทำงานและภายในสถานศึกษา

● เกย์ในสังคมยุคใหม่

เกย์ในสังคมยุคใหม่ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นเริ่มรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 เป็นช่วงที่สังคมมีการพัฒนาและรับแนวคิดแบบตะวันตกมากขึ้น มีความเปิดกว้างและยอมรับมากขึ้นกว่าในสังคมยุคเก่า โดยมีพื้นที่ในการแสดงจุดยืนและกล้าแสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้อย่างมากยิ่งขึ้น คนในสังคมมีความเข้าใจของกลุ่มเพศที่ 3 มากยิ่งขึ้น เกย์ในสังคมยุคนี้มีพื้นที่ในสังคมที่บ้าน สังคมในสถานศึกษา และสังคมที่ทำงานมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ถึงแม้กลุ่มรักต่างเพศจะยังคงต่อต้านเกย์อยู่บ้าง แต่การยอมรับของคนในสังคมนั้นก็มีการรับรู้การมีอยู่ในตัวตนของเกย์ในสังคมญี่ปุ่นมากขึ้นกว่าเดิมโดยไม่ถูกกลั่นแกล้งและมีคนเข้าใจมากขึ้น

4.3 ความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น

ความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น ภายในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง สามารถแบ่งความสัมพันธ์ได้ออกเป็น 2 กลุ่มความสัมพันธ์ คือ ความสัมพันธ์หญิงรักหญิงกับกลุ่มรักต่างเพศและความสัมพันธ์ชายรักชายรักชายกับกลุ่มรักต่างเพศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 ความสัมพันธ์หญิงรักหญิงกับกลุ่มรักต่างเพศ

ความสัมพันธ์หญิงรักหญิงกับกลุ่มรักต่างเพศในสังคมญี่ปุ่น สามารถแบ่งความสัมพันธ์ออกได้เป็น 3 พื้นที่ คือ ที่บ้าน สถานศึกษา ที่ทำงาน ดังนี้

บ้าน

ความสัมพันธ์ของกลุ่มหญิงรักหญิงกับพ่อที่มีความเป็นชายแบบเก๋ โดยความเป็นผู้ชายแบบเก๋มีลักษณะเข้มแข็ง รักศักดิ์ศรี มีความรับผิดชอบและมีความเป็นผู้นำ และถ้าเป็นชนชั้นกลางระดับสูงนั้นยอมเสียถึงการมีอาชีพที่มั่นคงและมีหน้ามีตาในสังคม การที่คนภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์หญิงรักหญิงหรืออยู่ภายในกลุ่มหญิงรักหญิงได้ทำการเปิดเผยถึงรสนิยมทางเพศ นำไปสู่การไม่ยอมรับ เพราะลักษณะของผู้ชายแบบเก๋ที่รักในศักดิ์ศรี จะแสดงท่าทีที่เมินเฉยและมองว่าการเป็นกลุ่มหญิงรักหญิงเป็นอาการของโรคที่ผิดปกติ แสดงให้เห็นถึงการไม่มีตัวตนในพื้นที่บ้านของกลุ่มหญิงรักหญิงนำไปสู่การทำให้กลุ่มหญิงรักหญิงต้องออกจากพื้นที่สังคมที่บ้านออกมาอยู่ภายนอกบ้านคนเดียว

ภาพที่ 4.38 การออกมาอยู่นอกบ้านของกลุ่มเลสเบียน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

การออกมาอยู่ภายนอกพื้นที่ของสังคมที่บ้านทำให้กลุ่มหญิงรักหญิงสามารถเปิดเผยและแสดงตัวตนความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องถูกควบคุมจากคนในครอบครัว

ส่วนความสัมพันธ์ของกลุ่มหญิงรักหญิงกับพ่อที่มีความเป็นผู้ชายผสมทั้งเก่าและใหม่ ความเป็นผู้ชายผสมทั้งเก่าและใหม่จะมีความเป็นวีรบุรุษ ในด้านความคิดหรือด้านทัศนคติ โลกทัศน์ จะมีความเป็นผู้ชายแบบเก่า แต่การแต่งกายที่ทันสมัยหรือค่านิยมบางอย่างจะมีลักษณะเป็นผู้ชายสมัยใหม่ การที่คนภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์หญิงรักหญิงหรืออยู่ในกลุ่มกลุ่มหญิงรักหญิงได้ทำการเปิดเผยถึงรสนิยมทางเพศ นำไปสู่การยอมรับ เพราะลักษณะความเป็นผู้ชายที่ผสมทั้งเก่าและใหม่ที่มีแนวความคิดปรับตามสมัยและเข้าใจในความเป็นเพศมากขึ้น จึงทำให้บริบทของกลุ่มหญิงรักหญิงที่มีครอบครัวที่มีพ่อเป็นผู้ชายผสมทั้งเก่าและใหม่จะแสดงให้เห็นถึงการยอมรับและมีตัวตนภายในสังคมที่บ้าน และสามารถอาศัยอยู่ภายในบ้านกับครอบครัวได้

ภาพที่ 4.39 อชิโกะอาศัยอยู่กับพ่อในห้องนอน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

สถานศึกษา

ความสัมพันธ์ของกลุ่มหญิงรักหญิงที่เพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ คือ ผู้หญิงที่กล้าแสดง

ออกมีความแข็งแกร่งมีความเป็นตัวของตัวเองสูงทำในสิ่งที่ตนเองพอใจไม่สนสังคมนรอบข้างเมื่อกลุ่มความสัมพันธ์หญิงรักหญิงหรือกลุ่มเลสเบี้ยนได้ทำการเปิดเผยถึงรสนิยมทางเพศ นำไปสู่การยอมรับอันเนื่องมาจากลักษณะความเป็นผู้สมัยใหม่ ที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูงและไม่สนสิ่งที่สังคมรอบข้างนั้นก็แสดงให้เห็นถึงความคิดที่มีความเป็นสมัยใหม่ต่างจากกรอบแนวคิดเดิมที่สังคมญี่ปุ่นมองว่ากลุ่มความหลากหลายทางเพศเป็นกลุ่มคนที่ผิดแปลก ทำให้ไม่ได้แสดงท่าทีรังเกียจหรือทำการเหมินเฉยและเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันได้ แสดงให้เห็นถึงการมีตัวตนในสถานศึกษาของกลุ่มความสัมพันธ์หญิงรักหญิง

ภาพที่ 4.40 สังคมในสถานศึกษาของกลุ่มเลสเบี้ยน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

ในสถานศึกษาของกลุ่มหญิงรักหญิงกับกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้หญิงนั้น ดังสถานการณ์ในรูป จะเห็นว่ากลุ่มเลสเบี้ยนได้รับความเข้าใจและสามารถเปิดเผยรสนิยมทางเพศของพวกเขาได้อย่างไม่รู้สึกถึงความหวาดกลัวต่อการเหมินเฉยของเพื่อนในสถานศึกษา

ที่ทำงาน

ภายในที่ทำงานนั้นปรากฏแค่กลุ่มรักต่างเพศที่เป็นเพศชายที่เป็นหัวหน้าโดยที่เป็นผู้ชายแบบผสมทั้งเก่าและใหม่ เนื่องจากสายงานที่กลุ่มหญิงรักหญิงทำนั้นจะมีความเป็นสายงานของผู้หญิงและมีความเป็นต่างชาติ ทำให้แนวความคิดของคนในองค์กรหรือผู้ชายในที่ทำงานนั้นย่อมได้รับอิทธิพลความคิดแบบสมัยใหม่เข้ามาด้วยเช่นกัน แต่ด้วยพื้นที่การทำงานสำหรับผู้หญิงนั้นในสังคมญี่ปุ่นที่เปิดรับน้อยกว่าผู้ชายพื้นที่หรือโอกาสในการทำงานน้อยกว่า และเมื่อเป็นกลุ่มที่อยู่ในความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงทำให้เลสเบี้ยนไม่ได้เปิดเผยรสนิยมทางเพศในสังคมที่ทำงานจึงทำให้มีตัวตนในที่ทำงานและมีโอกาสในการทำงาน จึงนำไปสู่การที่ทำให้กลุ่มหญิงรักหญิงต้องทำงานในพื้นที่ที่ไม่พบเจอผู้คนมาก เพื่อปกปิดและซ่อนตัวตนเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคมที่ทำงาน เช่น การทำงานแปลหนังสือ การเขียนนวนิยาย ซึ่งงานลักษณะนี้สามารถทำงานได้ภายในพื้นที่ที่เป็นส่วนตัวพบปะผู้คนในสังคมน้อยเพื่อหลีกเลี่ยงการเปิดเผยในรสนิยมทางเพศของตนเองจากคนในสังคมอันเนื่องจากจากอคติทางเพศของผู้หญิงที่มากกว่าผู้ชายในสังคมที่ทำงานของญี่ปุ่น

ภาพที่ 4.41 พื้นที่การทำงานของเลสเบียน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

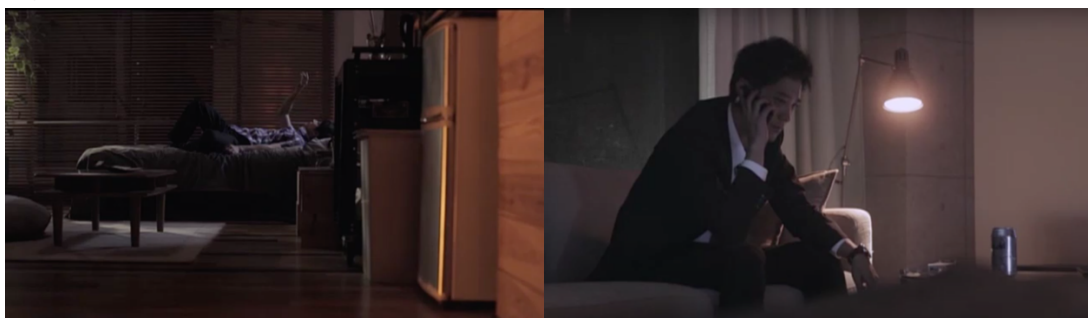
การทำงานของกลุ่มหญิงรักหญิงส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ส่วนตัว เช่น ภายในบ้าน ห้องนอน หรือตามห้องสมุด เป็นที่ที่คนไม่พลุกพล่านและเป็นพื้นที่ค่อนข้างส่วนตัวไม่มีใครตรวจสอบหรือสงสัย ในพฤติกรรมของกลุ่มเลสเบียน

4.3.2 ความสัมพันธ์ชายรักชายกับกลุ่มรักต่างเพศ

ความสัมพันธ์ชายรักชายกับกลุ่มรักต่างเพศในสังคมญี่ปุ่น สามารถแบ่งความสัมพันธ์ออกได้เป็น 3 พื้นที่ คือ ที่บ้าน สถานศึกษา ที่ทำงาน ดังนี้

บ้าน

ในสังคมญี่ปุ่นนั้นแสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้ชายหรือกลุ่มความสัมพันธ์ชายรักชายที่ก็ยังคงแสดงความเป็นชาย เมื่อสามารถทำงานหาเลี้ยงตัวเองได้ก็นำไปสู่การออกจากบ้านต่างจากกลุ่มของความสัมพันธ์หญิงรักหญิงที่แม้จะสามารถทำงานหาเลี้ยงตนเองได้แล้ว แต่ก็ยังคงอยู่กับครอบครัวมากกว่ากลุ่มของความสัมพันธ์ชายรักชาย และด้วยเหตุนี้ที่ผู้ชายในสังคมญี่ปุ่นออกมาอยู่ด้วยตัวเองโดยลำพัง ทำให้ไม่ต้องพึ่งพาครอบครัวเหมือนเช่นกลุ่มหญิงรักหญิงปัญหาการเป็นที่ยอมรับในพื้นที่บ้านของความสัมพันธ์ชายรักชายหรือกลุ่มเกย์นั้นจึงไม่ได้เข้ามามีอิทธิพลในการยอมรับหรือไม่ยอมรับกลุ่มความสัมพันธ์ชายรักชาย

ภาพที่ 4.42 การออกมาอยู่อาศัยโดยลำพังของกลุ่มเกย์

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

การออกมาอยู่นอกบ้านโดยลำพังของกลุ่มเกย์ แสดงให้เห็นถึงการรับผิดชอบดูแลตนเองได้ โดยไม่ต้องมีคนในสังคมที่บ้านมาเป็นส่วนรวมตัดสินใจในเรื่องส่วนตัว ทำให้อำนาจในการตัดสินใจที่มากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง

สถานศึกษา

ความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายที่เพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้ชายแบบใหม่ ที่แสดงถึงความผู้ชายที่มีเลือดเนื้อจิตใจและอารมณ์ความรู้สึก กล้าแสดงออก มีความแข็งแกร่ง เมื่อกลุ่มความสัมพันธ์ชายรักชายเปิดเผยรสนิยมทางเพศแล้วนั้นจะไม่ยอมรับการเป็นกลุ่มชายรักชายเนื่องจากลักษณะความเป็นชายที่มีอารมณ์และความรู้สึกและความแข็งแกร่งที่ต้องการแสดงให้ว่าตนเป็นผู้ที่เหนือกว่ากลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยจะทำการกลั่นแกล้งและพูดจาเชิงล้อเลียนในรสนิยมทางเพศของกลุ่มความสัมพันธ์ชายรักชาย แสดงให้เห็นถึงการไม่มีตัวและไม่มีพื้นที่ในสถานศึกษา นำไปสู่การที่กลุ่มความสัมพันธ์ชายรักชายเก็บตัวและปกปิดการเป็นชายรักชายและไวใจแค่เพื่อนกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน

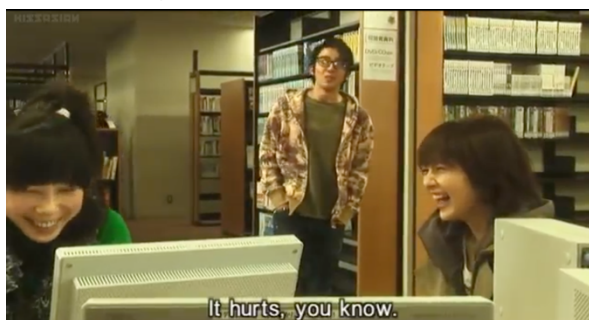
ภาพที่ 4.43 กลุ่มเกย์กับกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้ชาย
ที่มา: The L Word Thai Shop

ภาพที่ 4.44 กลุ่มเกย์กับกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้ชาย
ที่มา: The L Word Thai Shop

การไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชายของกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้ชายจากรูปดังกล่าว โดยนำเรื่องรสนิยมทางเพศของเพื่อนร่วมชั้นมาพูดในทางที่ไม่ดีและมองว่าเป็นเรื่องที่ผิดแปลกไปจากรสนิยมทางเพศของกลุ่มรักต่างเพศของพวกเขาตนนั้น แสดงให้เห็นถึงการทำให้กลุ่มชายรักชายไม่มีตัวตนในพื้นที่สถานศึกษาและสร้างความหวาดกลัวต่อการเปิดเผยตัวตนให้กลุ่มชายรักชายและสร้างความไม่มั่นใจต่อรสนิยมทางเพศของตนเองอันมีกรอบจากกลุ่มรักต่างเพศในสังคมญี่ปุ่นเข้ามาเป็นตัวกำหนด

ความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายที่เพื่อนร่วมชั้นที่เป็นผู้หญิงแบบใหม่ คือ ผู้หญิงที่กล้าแสดงออก มีความแข็งแกร่ง มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ทำในสิ่งที่ตนเองพอใจ เมื่อกลุ่มความสัมพันธ์ชายรักชายหรือกลุ่มเกย์ได้ทำการเปิดเผยถึงรสนิยมทางเพศ นำไปสู่การยอมรับ อันเนื่องมาจากลักษณะความเป็นผู้สมัยใหม่ ที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูงและไม่สนใจสิ่งที่สังคมรอบข้างนั้นก็แสดงให้เห็นถึงความคิดที่มีความเป็นสมัยใหม่ต่างจากกรอบแนวคิดเดิมที่สังคมญี่ปุ่นมองว่ากลุ่มความหลากหลายทางเพศเป็นกลุ่มคนที่ผิดแปลก เพื่อนร่วมชั้นเรียนที่เป็นผู้หญิงยอมรับและเป็นเพื่อนกับกลุ่มชายรักชายเหมือนกับคนทั่วไปในสังคม ทำให้กลุ่มชายรักชายมีตัวตนและมีพื้นที่ในสถานศึกษา

ภาพที่ 4.45 กลุ่มเกย์กับกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้หญิง

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

การยอมรับกลุ่มชายรักชายของกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้หญิงจากรูปดังกล่าว แสดงให้เห็นท่าทีที่ผ่อนคลายและต่างจากการที่อยู่ร่วมกับกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้ชาย เพราะการให้โอกาสและการยอมรับของกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นผู้หญิง

ที่ทำงาน

ที่ทำงานของความสัมพันธ์ชายรักชายหรือกลุ่มเกย์กับกลุ่มคนรักต่างเพศสามารถแยกสังคมที่ทำงานได้ออกเป็น 2 แบบ ดังนี้

สังคมทำงานที่กลุ่มคนรักต่างเพศเป็นคนรุ่นเก่า ความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายที่เพื่อนร่วมทำงานเป็นผู้ชายแบบเก่า คือ เข้มแข็ง รักศักดิ์ศรี รักการต่อสู้ มีความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ

เมื่อกลุ่มความสัมพันธ์ชายรักชายเปิดเผยรสนิยมทางเพศแล้วนั้นจะไม่ยอมรับการเป็นชายรักชาย เนื่องจากความคิดที่เป็นแบบหัวเก่าและความเข้มแข็งที่ต้องการแสดงให้ว่าตนเป็นผู้ที่เหนือกว่ากลุ่มความหลากหลายทางเพศ แม้ว่ากลุ่มชายรักชายจะมีความสามารถและทำงานเก่งมากแค่ไหนก็จะถูกกีดกันและกลั่นแกล้ง จากการพุดจาให้รู้สึกบั่นทอนในจิตใจ นำไปสู่การลาออกและไปสู่สถานที่ทำงานแห่งใหม่ จากการกระทำดังกล่าวของกลุ่มรักต่างเพศแสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายไม่มีตัวตนและไม่มีพื้นที่ในสังคมที่ทำงาน

ภาพที่ 4.46 กลุ่มเกย์กับสังคมที่ทำงานเก่า

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

จากรูปดังกล่าว กลุ่มชายรักชายในสังคมที่ทำงานเก่าที่ไม่ได้รับการยอมรับเป็นบรรยากาศหรือสภาวะที่ทำให้กลุ่มชายรักชายมีความกดดันในตัวเอง ถึงการไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมที่ทำงาน

สังคมทำงานที่กลุ่มคนรักต่างเพศเป็นคนรุ่นใหม่ ความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายที่เพื่อนร่วมงานเป็นผู้ชายแบบใหม่ คือ เป็นผู้ชายที่มีเลือดเนื้อจิตใจและอารมณ์ความรู้สึก กล้าแสดงออก มีความแข็งแกร่ง มุ่งหวังให้ตนเองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เมื่อกลุ่มความสัมพันธ์ชายรักชายเปิดเผยรสนิยมทางเพศแล้วนั้นจะยอมรับ เนื่องจากลักษณะความเป็นชายแบบใหม่ที่มีเลือดเนื้อจิตใจและอารมณ์ความรู้สึก และมีโลกทัศน์ความคิดชุดใหม่ต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศจึงทำให้เป็นเพื่อนร่วมงานที่ดีซึ่งกันและกัน คอยช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อาทิ เรื่องงาน เรื่องความรัก โดยกลุ่มคนรุ่นใหม่ในสังคมญี่ปุ่นที่เป็นรักต่างเพศมองถึงความเป็นตัวตนของกลุ่มเกย์และมีความเข้าใจในเรื่องของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่นมากขึ้น ทำให้กลุ่มชายรักชายมีพื้นที่และมีตัวตนในสถานที่ทำงานที่มีคนรุ่นใหม่

ภาพที่ 4.47 กลุ่มเกย์กับสังคมนีทำงานใหม่

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

จากรูปดังกล่าวกลุ่มชายรักชายสังคมนีทำงานใหม่ที่เป็นกลุ่มรักต่างประเทศและเป็นคนรุ่นใหม่ จะเป็นบรรยากาศที่ดูผ่อนคลายและเข้าใจและยอมรับกับบรรณนิยทางเพศของกลุ่มเกย์ในสังคมนีทำงาน โดยมองถึงความสามารถเฉพาะตัวมากกว่าเรื่องของบรรณนิยทางเพศ

4.4 เปรียบเทียบกลุ่มหญิงรักหญิงและกลุ่มชายรักชายในเรื่องความสัมพันธ์กับสังคมนีปูน

การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มหญิงรักหญิงและกลุ่มชายรักชายในเรื่องความสัมพันธ์กับสังคมนีปูนว่าระหว่างกลุ่มหญิงรักหญิงและกลุ่มชายรักชายกลุ่มไหนมีพื้นที่ที่มากกว่ากัน โดยสามารถแบ่งพิจารณาความสัมพันธ์กับสังคมนีปูนออกได้เป็น 3 พื้นที่ คือ ที่บ้าน สถานศึกษา ที่ทำงาน ดังนี้

4.4.1 บ้าน

ในพื้นที่บ้านกลุ่มชายรักชายถูกยอมรับในพื้นที่บ้านมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง เนื่องจากกลุ่มชายรักชายนั้นที่ยังคงแสดงความเป็นชาย เมื่อสามารถทำงานหาเลี้ยงตัวเองได้ก็นำไปสู่การออกจากบ้านสามารถมีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องเป็นของตัวเองได้ต่างจากกลุ่มของหญิงรักหญิงที่แม้จะสามารถทำงานหาเลี้ยงตัวเองได้แล้ว แต่ก็ยังคงอยู่ภายใต้การดูแลของครอบครัวมากกว่ากลุ่มเกย์ เนื่องจากเป็นลูกสาว ต้องคอยดูแลคนในครอบครัวเพื่อสื่อถึงความเป็นลูกสาวที่ดี และการอบรมความเป็นแม่บ้านที่ดี ทำให้ยังคงอยู่ภายใต้การดูแลของครอบครัว ส่งผลให้เรื่องที่เป็นเรื่องส่วนตัวในเรื่องการเปิดเผยบรรณนิยทางเพศ ต้องเป็นการตัดสินใจของพ่อผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวที่มีความเป็นผู้ชายแบบเก่าและผู้ชายผสมทั้งเก่าและใหม่ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายและหญิงรักหญิงมีความไม่เท่าเทียมกันจากในพื้นที่บ้าน

4.4.2 สถานศึกษา

ในสถานศึกษากลุ่มชายรักชายถูกยอมรับในพื้นที่สถานศึกษามากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง เนื่องจากการรับรู้ถึงการมีตัวตนของกลุ่มชายรักชายนั้นมีมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง แสดงให้เห็นถึงการมีตัวตนในพื้นที่สถานศึกษา แม้ว่าในสถานศึกษากลุ่มรักต่างเพศที่เป็นชายแบบใหม่จะแสดงการกลั่นแกล้งและพุดจาเชิงล้อเลียนในรสนิยมทางเพศของกลุ่มชายรักชาย เป็นทางเลือกที่ทำให้กลุ่มชายรักชายสามารถเลือกที่จะ come out ได้ แต่ในทางกลับกันกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นชายแบบใหม่กลับไม่ล้อเลียนกลุ่มหญิงรักหญิงเนื่องจากการไม่ทราบถึงการมีตัวตน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงมีความไม่เท่าเทียมกันในพื้นที่สถานศึกษา

4.4.3 ที่ทำงาน

ในพื้นที่การทำงานที่แสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายได้รับการยอมรับมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงโดยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น คือ โอกาสในการเข้าทำงาน การเปิดเผยรสนิยมทางเพศในพื้นที่ทำงาน โดยมี

รายละเอียดดังนี้

- **โอกาสในการเข้าทำงาน** กลุ่มชายรักชายได้รับโอกาสในการทำงานที่มากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงการที่กลุ่มชายรักชายสามารถเลือกทำอาชีพได้หลากหลายมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงเช่นการทำงานในสายอาชีพของผู้หญิง การทำงานในองค์กรที่มีความมั่นคง และฟรีแลนซ์ ต่างจากกลุ่มหญิงรักหญิงที่ไม่มีพื้นที่ให้เลือกในการทำงานมากนัก มีแค่เพียงงานอิสระหรือการเป็นฟรีแลนซ์ที่เป็นสายงานแบบผู้หญิง

- **ตำแหน่งการทำงานในสายอาชีพของผู้หญิง** กลุ่มชายรักชายจะมีโอกาสมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงในสายอาชีพของผู้หญิง เช่น การเป็นหัวหน้า การเป็นที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในงานที่เป็นสายอาชีพของผู้หญิง ต่างจากเลสเบี้ยนที่จะเป็นแค่เพียงพนักงานทั่วไปไม่ได้มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่สำคัญ ไม่ได้มีบทบาทในการออกความคิดเห็นเท่ากับกลุ่มชายรักชาย

- **การเปิดเผยรสนิยมทางเพศ** กลุ่มชายรักชายมีโอกาสนในการเปิดเผยรสนิยมทางเพศของตนมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงเนื่องจากกลุ่มชายรักชายมีพื้นที่การทำงานที่มากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงเมื่อทำการเปิดเผยรสนิยมทางเพศแล้วไม่ได้รับการยอมรับก็สามารถไปสู่อพื้นที่การทำงานใหม่ที่เปิดโอกาสให้ตนได้สามารถเปิดเผยรสนิยมทางเพศได้ ต่างจากกลุ่มหญิงรักหญิงที่พื้นที่การทำงานน้อยเมื่อมีโอกาสได้ทำงานในเรื่องการเปิดเผยรสนิยมทางเพศจึงเป็นเรื่องที่เสี่ยงต่อการเปิดเผยเนื่องจากอคติทางเพศของสังคมญี่ปุ่นที่มีต่อผู้หญิง แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมเท่ากันระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงในพื้นที่การทำงาน

4.5 สรุปท้ายบท

จากการศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์เรื่องทั้ง 2 เรื่อง จะเห็นได้ว่าลักษณะความเป็นเพศที่ปรากฏในสังคมญี่ปุ่นนั้น ความเป็นหญิงที่ปรากฏเป็นผู้หญิงที่มีลักษณะเป็นผู้หญิงผสมเก่ากับใหม่และผู้หญิงแบบใหม่ แม้จะมีความคิดที่มีความเป็นสมัยใหม่มากขึ้น และมีความกล้าแสดงออก มีความแข็งแกร่ง มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ทำในสิ่งที่ตนเองพอใจไม่สนสังคมรอบข้าง มุ่งหวังให้ตนเองประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ได้ โดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้ชาย แต่ก็ยังคงมีความคิดค่านิยมที่เป็นบทบาทแม่และเมียที่ยังหลงเหลืออยู่ เพื่อให้เป็นผู้หญิงที่ดีตามบรรทัดฐานของสังคม ส่วนลักษณะความเป็นชายนั้นที่ไม่ว่าจะเป็นแบบเก่า แบบผสมเก่าและใหม่ แบบใหม่ และแบบใหม่ล่าสุด ต่อให้จะมีความประนีประนอมและยอมฟังผู้หญิงมากขึ้นแต่ผู้ชายทั้ง 4 รูปแบบนั้นก็ยังคงมีความเป็นผู้นำและมีบทบาทที่เป็นหัวหน้าครอบครัวที่หลงเหลืออยู่เช่นกัน และกลุ่มความหลากหลายทางเพศสิ่งที่ทำให้แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศก็คือ ในเรื่องของลักษณะนิสัยของทั้งกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงที่จะมีลักษณะที่ตรงข้ามกับกลุ่มรักต่างเพศ เช่น กลุ่มหญิงรักหญิงก็มีความเข้มแข็งมากกว่าผู้หญิง กลุ่มชายรักชายก็มีความอ่อนแอมากกว่าผู้ชายทั่วไป และลักษณะความหลากหลายทางเพศยังสามารถแบ่งตามรสนิยมทางเพศ ที่แสดงให้เห็นว่าภายในความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันนั้นมีภาพแทนที่แตกต่างกัน โดยภาพแทนชายก็จะมีลักษณะนิสัย การแต่งกาย อาชีพ รายได้และความก้าวหน้า ที่เหมือนกับผู้ชาย ภาพแทนหญิงก็เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ก็ยังมี การแบ่งกลุ่มความหลากหลายทางเพศออกเป็นรุ่นหรือ generation ที่ทำให้เห็นว่าโลกทัศน์ของกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่อยู่ในช่วงสังคมที่แตกต่างกันนั้น มีการเปิดรับในสังคมญี่ปุ่นและทัศนคติของคนในสังคมญี่ปุ่นก็แตกต่างกันออกไป รวมถึงการยอมรับในตัวเองของเพศที่สามในสังคมญี่ปุ่นด้วยเช่นกัน

ในเรื่องความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น จะเห็นได้ว่ากลุ่มชายรักชายได้รับโอกาสและเป็นที่ยอมรับมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่บ้าน พื้นที่สถานศึกษา และโดยเฉพาะพื้นที่การทำงาน ในเรื่องโอกาสการเข้าทำงาน การเปิดเผยรสนิยมทางเพศ ตำแหน่งหน้าที่การทำงานนั้น จะมีความก้าวหน้าและเหนือกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง จะเห็นได้ว่ากลุ่มชายรักชายจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าหญิงรักหญิง ทำให้กลุ่มของหญิงรักหญิงยิ่งกลายเป็นคนชายขอบในสังคม จากการได้รับการยอมรับที่ไม่เท่าเทียมจากคนในสังคมที่ให้โอกาสกลุ่มชายรักชายและหญิงรักหญิงต่างกัน อันเนื่องมาจากอคติทางเพศที่มีต่อเพศหญิงในสังคมญี่ปุ่น

บทที่ 5

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

ในบทที่ 5 เป็นผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เรื่องความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่อง แนวความคิดการสร้างภาพตัวแทน (Representation) แนวความเรื่องความเป็นเพศ และแนวความคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศ มาใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มเลสเบี้ยน ภายในกลุ่มเกย์ และระหว่างกลุ่มเกย์และกลุ่มเลสเบี้ยน โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

5.1 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มหญิงรักหญิง

เลสเบี้ยนคิงกับเลสเบี้ยนควีน เป็นคู่ความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงรัก ที่จำแนกตามรสนิยมทางเพศ โดยคนที่มีภาพแทนเป็นผู้ชาย แสดงท่าทางที่ลักษณะที่คล้ายกับผู้ชาย ท่าทาง การกระทำ ซึ่งขัดต่อภาพลักษณ์และค่านิยมต่อผู้หญิงญี่ปุ่น เรียกว่า เลสเบี้ยนคิง โดยคนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิง แสดงท่าทางและการกระทำคล้ายตามแบบผู้หญิงทั่วไปตามอุดมคติของผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น โดยมีลักษณะนิสัยช่างฝัน น่ารักสดใส อ่อนหวานและมองโลกในแง่บวก มีความเรียบร้อย เรียกว่า เลสเบี้ยนควีน ภายในกลุ่มเลสเบี้ยนหรือภายในกลุ่มคู่ความสัมพันธ์หญิงรักหญิงก็แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน ในเรื่อง อาชีพและความก้าวหน้าของอาชีพการงาน รายได้ การเริ่มต้นแสดงความรัก ความอาวุโส โดยมีรายละเอียดดังนี้

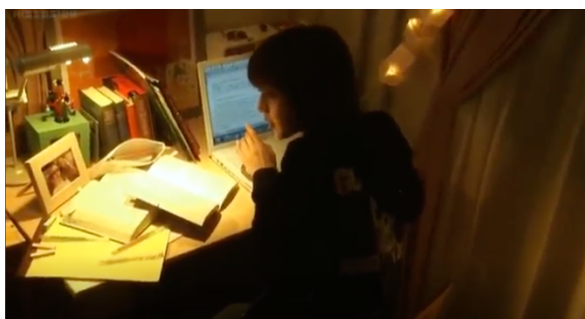
5.1.1 อาชีพและความก้าวหน้าของอาชีพการงาน

ในความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบหญิงรักหญิงนั้น คนที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายหรือเลสเบี้ยนคิงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางด้านอาชีพการงานที่เหนือกว่าเลสเบี้ยนควีน แม้ว่าสายงานที่ทำจะเป็นงานที่มีความเป็นผู้หญิงอยู่ภายในงานหรือสายอาชีพ แต่ตำแหน่งความก้าวหน้าของอาชีพของเลสเบี้ยนคิงนั้นมีตำแหน่งหรือมีความก้าวหน้าของอาชีพมากกว่าเลสเบี้ยนควีน เป็นที่รู้จักในแวดวงอาชีพการงานที่กว้างมากกว่าเลสเบี้ยนควีน แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมระหว่างเลสเบี้ยนคิงและเลสเบี้ยนควีนในการทำอาชีพในสังคมญี่ปุ่น

ภาพที่ 5.1 อาชีพนักเขียนนิยายของเลสเบี้ยนคิง

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

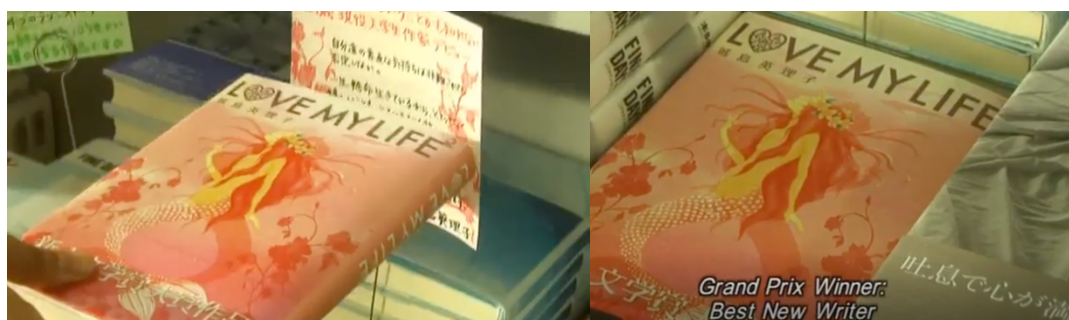
ภาพที่ 5.2 อาชีพนักแปลของเลสเบี้ยนควีน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าอาชีพการทำงานของเลสเบี้ยนคิงและเลสเบี้ยนควีนในสังคมญี่ปุ่น ถึงแม้ว่าทำงานในสายอาชีพที่เป็นงานของผู้หญิงเหมือนกัน แต่ความก้าวหน้าของอาชีพการงานหรือตำแหน่งงานที่ทำในสังคมญี่ปุ่นก็มีความแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าอาชีพของเลสเบี้ยนคิงที่มีภาพแทนของผู้ชายทำอาชีพนักเขียนนิยายพื้นที่ที่คนในสังคมญี่ปุ่นจะรู้จักก็เป็นวงกว้าง อาชีพนักเขียนในสังคมญี่ปุ่น งานเขียนถือว่าเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่ต้องเรียนรู้และเป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียงในการสร้างสรรค์ผลงาน และการแจ้งเกิดในวงการหนังสือก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายต้องเป็นนักเขียนระดับฝีมือสร้างผลงานที่มีคุณภาพได้ และมีเหล่าแฟนหนังสือที่เป็นคนสนับสนุนและนับถือในฐานะอาจารย์ด้วยเช่นกัน ต่างจากอาชีพการแปลหนังสือ จึงทำให้เป็นที่รู้จักวงกว้างมากกว่าเลสเบี้ยนควีนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิงที่ทำอาชีพนักแปลหนังสือ แวดวงคนรู้จักในสังคมก็จะน้อยกว่ามีความเฉพาะกลุ่มที่มากกว่านักเขียนนวนิยาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาชีพของเลสเบี้ยนคิงมีอำนาจที่เหนือกว่าเลสเบี้ยนควีน และเมื่ออยู่ในคู่ความสัมพันธ์ด้วยอาชีพการงานที่มีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าก็ทำให้สามารถควบคุมเลสเบี้ยนควีนได้

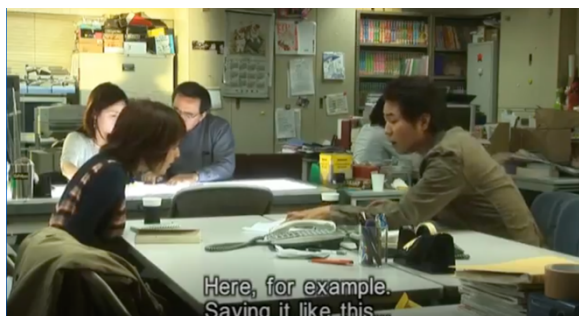
5.1.2 รายได้

ในความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่นนั้น คนที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายหรือเลสเบียนคิงจะมีรายได้ที่สูงกว่าเลสเบียนควีน เนื่องจากอาชีพและตำแหน่งความก้าวหน้าของอาชีพเลสเบียนคิงนั้นมีโอกาสในการเลื่อนขั้นหรือมีตำแหน่งที่สูงกว่าเลสเบียนควีนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิง ดังนั้นจึงทำให้เลสเบียนคิงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าในการควบคุมเลสเบียนควีนในความสัมพันธ์ อันเนื่องมาจากการมีรายได้ที่มากกว่าที่ปรากฏในสังคมญี่ปุ่น

ภาพที่ 5.3 รายได้จากสายงานของเลสเบียนคิง

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

ภาพที่ 5.4 รายได้จากสายงานของเลสเบียนควีน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเลสเบียนคิงที่ทำอาชีพนักเขียนมีรายได้มากกว่าแปลหนังสือและยังเป็น Best new writer ก็ยิ่งย้ำให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในเรื่องของอาชีพและรายได้ที่เหนือกว่าเลสเบียนควีน จากที่กล่าวไว้ในประเด็นก่อนหน้าว่าอาชีพนักเขียนในสังคมญี่ปุ่นเป็นที่แจ้งเกิดยากมาก แต่เมื่อเป็นที่รู้จักนั้นก็จะมีเหล่าแฟนหนังสือที่ตามงานเขียนเมื่อผลงานเป็นที่รู้จักกว้าง รายได้จากการเขียนหนังสือก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นจากการได้รับความก้าวหน้าจากอาชีพ ต่างจากเลสเบียนควีนที่ทำงานแปลหนังสือกลุ่มคนรู้จักก็จะน้อยกว่า งานที่จะแปลจะเป็นรายได้ที่ได้รับเป็นเรื่อง ๆ ซึ่ง

งานที่แต่งหรือสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นที่ยกย่องในสังคมญี่ปุ่นกับงานสายเปลี่ยวอมได้รับรายได้ที่แตกต่างกัน เรื่องรายได้ของความสัมพันธ์หญิงรักหญิงจึงเข้ามามีอิทธิพลทำให้เลสเบี้ยนคิงที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าเลสเบี้ยนควีนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิง

5.1.3 การเริ่มต้นแสดงความรัก

ในความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่นนั้น เลสเบี้ยนคิงที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายจะมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าเลสเบี้ยนควีนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิง ในการเป็นฝ่ายที่เริ่มต้นแสดงความรักก่อนมากกว่าและควบคุมว่าควรทำได้ที่สถานที่ไหนและช่วงเวลาใดของการแสดงความรัก

ภาพที่ 5.5 การเริ่มต้นแสดงความรักของเลสเบี้ยนคิงในพื้นที่สาธารณะ

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

ภาพที่ 5.6 การเริ่มต้นแสดงความรักของเลสเบี้ยนคิงในพื้นที่ส่วนตัว

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้เลสเบี้ยนคิงเป็นฝ่ายเริ่มแสดงความรักและควบคุมการแสดงความรักของเลสเบี้ยนควีน อาทิ การกอด การจูบ การมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง ทั้งในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวให้เป็นไปตามที่เลสเบี้ยนคิงที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายเป็นคนกำหนดเลสเบี้ยนควีน

5.1.4 ความอาวุโส

ภายในกลุ่มเลสเบียนนอกจากจะมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจในประเด็นเรื่องของรสนิยมทางเพศที่เป็นเลสเบียนคิงกับเลสเบียนควีนมีอำนาจที่แตกต่างกันแล้ว ยังมีเรื่องของรุ่นและวัยของคนในสังคมที่มีความแตกต่างกันที่เรียกว่า generation เข้ามามีบทบาท ทำให้มีเรื่องของระบบอาวุโสเข้ามาเกี่ยวข้องภายในกลุ่มเลสเบียน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันดังนี้

ภาพที่ 5.7 ระบบอาวุโสภายในกลุ่มเลสเบียน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีเลสเบียนในช่วงวัยที่แตกต่างกัน เลสเบียนที่มีอายุมากกว่าไม่ว่าจะมีภาพแทนเป็นหญิงหรือชาย เมื่อมีอายุมากกว่าเลสเบียนอีกฝ่ายนั้นก็ย่อมมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่า แสดงให้เห็นถึงระบบอาวุโสในสังคมญี่ปุ่นที่ให้ความเคารพกับผู้ที่อายุมากกว่าโดยไม่สนถึงภาพแทนหรือบทบาท โดยในภาพดังกล่าวเลสเบียนที่มีอายุมากกว่าก็ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องความรักและให้แง่คิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของการเป็นเลสเบียน โดยเลสเบียนที่มีอายุน้อยกว่าก็เคารพและเชื่อฟังในความคิดเห็นและคำสอนของเลสเบียนที่มีอายุมากกว่า แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่ากันภายในกลุ่มเลสเบียนในเรื่องของอายุ

5.2 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มชายรักชาย

เกย์คิงกับเกย์ควีน เป็นคู่ความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ที่จำแนกตามรสนิยมทางเพศ โดยคนที่มีภาพแทนเป็นผู้ชาย คนที่มีอวัยวะเพศชาย ทำตัวเป็นผู้ชาย แต่รักใคร่ผู้ชาย และชอบเป็นฝ่ายรุก ลักษณะนิสัยของเกย์คิงจะมีลักษณะนิสัยที่เหมือนกับผู้ชายในสังคมญี่ปุ่นคือมุ่งมั่น ยึดมั่นในความคิด มีความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ เรียกว่า เกย์คิง โดยคนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิง คนที่มีอวัยวะเพศชาย ทำตัวเป็นผู้ชาย อาจมีจริตของผู้หญิงแต่รักใคร่ผู้ชายและชอบเป็นฝ่ายรับ ลักษณะนิสัยของเกย์ควีนจะคล้ายกับผู้หญิงคืออ่อนโยน รับฟังความคิดเห็นคนรอบข้าง อ่อนไหวทางด้านอารมณ์ ไม่สู้คน ซื่อซื่ออ่อนในอารมณ์ เรียกว่า เกย์ควีน ภายในกลุ่มเกย์หรือหรือภายในกลุ่มคู่ความสัมพันธ์ชายรัก

ชายก็แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน โดยมีเรื่องอาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงาน รายได้ การเริ่มต้นแสดงความรัก งานบ้าน Sexual Consent ความอาวุโส ดังรายละเอียดต่อไปนี้

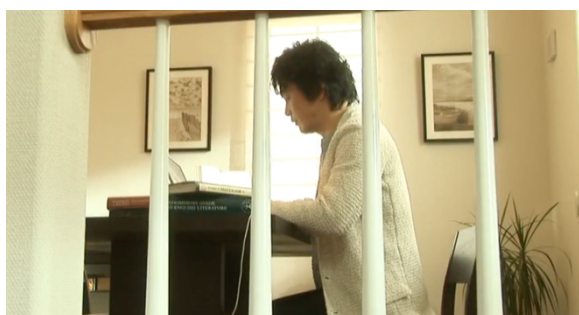
5.2.1 อาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงาน

ในความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบชายรักชายนั้น คนที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายหรือเกย์คิงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางด้านอาชีพการงานที่เหนือกว่าเกย์ควีน เช่น สายงานที่ทำก็จะเป็นสายงานของผู้ชายมากกว่าสายงานของผู้หญิงดังเช่นที่เกย์ควีนทำ ตำแหน่งหน้าที่การงานของเลสเบี้ยนคิงก็จะมีตำแหน่งหน้าที่การงานในสังคมที่สูงกว่าเกย์ควีนหรือคนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิง เช่น เกย์คิงจะเป็นหัวหน้าส่วนเกย์ควีนจะเป็นลูกน้อง

ภาพที่ 5.8 อาชีพบรรณาธิการของเกย์คิง

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

ภาพที่ 5.9 อาชีพนักแปลหนังสือของเกย์ควีน

ที่มา: <https://kissasian.sh/Drama/Love-My-Life/Movie?id=17871&s=mp>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้คนที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายหรือเกย์คิงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางด้านอาชีพการงานที่เหนือกว่าเกย์ควีน แม้ว่าสายงานที่ทำจะเป็นงานที่มีความเป็นผู้หญิงอยู่ภายในงานหรือสายอาชีพ แต่ตำแหน่งความก้าวหน้าของอาชีพของเกย์คิงนั้นมีตำแหน่งหรือมีความก้าวหน้าของอาชีพมากกว่าเกย์ควีน เป็นที่รู้จักในแวดวงอาชีพการงานที่กว้างมากกว่าเกย์ควีน โดยจะเห็นได้ว่าเกย์คิงเป็นบรรณาธิการแม็กกาซีนส่วนเกย์ควีนทำอาชีพนักแปลหนังสือ อาชีพทั้งสอง

แสดงให้เห็นตำแหน่งที่แตกต่างกันแม้จะอยู่ในสายอาชีพที่ค่อนข้างคล้ายกัน แต่เกย์คิงนั้นดูมีอำนาจที่มากกว่าเกย์ควีน แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมระหว่างเกย์คิงและเกย์ควีนในการทำอาชีพในสังคมญี่ปุ่น

ภาพที่ 5.10 ตำแหน่งหน้าที่การงานของเกย์คิงและเกย์ควีน

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

ภาพที่ 5.11 อำนาจในตำแหน่งงานของเกย์คิง

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าตำแหน่งหน้าที่การงานของเกย์คิงหรือคนที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายมีตำแหน่งในหน้าที่การงานที่สูงกว่า คือเป็นเจ้านายของเกย์ควีนหรือคนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิงสามารถควบคุมการทำงานของเกย์ควีนได้ทั้งในบริษัทที่เป็นพื้นที่สาธารณะและควบคุมได้ทั้งในพื้นที่ส่วนตัว แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเกย์คิงและเกย์ควีน โดยเกย์คิงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่สูงกว่า

5.2.2 รายได้

ในความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบชายรักชายในสังคมญี่ปุ่นนั้น คนที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายหรือเกย์คิงจะมีรายได้ที่สูงกว่าเกย์ควีน เนื่องจากอาชีพและตำแหน่งความก้าวหน้าของอาชีพเกย์คิงนั้นมีโอกาสในการเลื่อนขั้นหรือมีตำแหน่งที่สูงกว่าเกย์ควีนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิงดังนั้นจึงทำให้เกย์คิงมี

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าในการควบคุมเกย์ควีนในความสัมพันธ์ อันเนื่องมาจากการมีรายได้ที่มากกว่าที่ปรากฏในสังคมญี่ปุ่น

ภาพที่ 5.12 รายได้ที่มากกว่าของเกย์คิง

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเกย์คิงมีรายได้ที่สูงกว่าเกย์ควีน โดยการที่เกย์ควีนในภาพที่ต้องทำตามคำสั่งของเกย์คิงที่เป็นเจ้านายในนอกเวลาการทำงาน ควบคุมให้ทำตามคำสั่งโดยการต้องจำยอมให้หัวหน้าที่เป็นเกย์คิงนอนพักที่บ้านของตัวเอง เนื่องจากตำแหน่งที่ต่างกันจึงต้องยอมเชื่อฟัง และมีเรื่องของการเพิ่มเงินเดือนที่เกย์คิงที่เป็นหัวหน้ามีอำนาจที่ควบคุม แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของเกย์คิงที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายมีอำนาจที่สูงกว่าเกย์ควีนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิง

5.2.3 การเริ่มต้นแสดงความรัก

ในความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบชายรักชายในสังคมญี่ปุ่นนั้น เกย์คิงที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายจะมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าเกย์ควีนที่มีภาพแทนเป็นผู้หญิง ในการเป็นฝ่ายที่เริ่มต้นแสดงความรักก่อนมากกว่าและควบคุมว่าควรทำได้ที่สถานที่ไหนและช่วงเวลาใดของการแสดงความรัก

ภาพที่ 5.13 การเริ่มต้นแสดงความรักของเลสเบี้ยนคิงในพื้นที่สาธารณะ

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

ภาพที่ 5.14 การเริ่มต้นแสดงความรักของเลสเบียนคิงในพื้นที่ส่วนตัว

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าฝ่ายที่เริ่มต้นแสดงความรักก่อนจะเป็นเกย์คิงเริ่มเข้าหาก่อนเสมอ จะเห็นได้ว่าเกย์คิงเป็นคนที่ควบคุมว่าควรแสดงความรักอาทิ การกอด การจูบ การมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง ทั้งในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวให้เป็นไปตามที่เกย์คิงที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายเป็นคนกำหนดเกย์ควีน

5.2.4 งานบ้าน

ในความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบชายรักชายนั้น คนที่มีภาพแทนเป็นผู้ชายหรือเกย์คิงมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางการทำงานบ้านที่เหนือกว่าเกย์คิง แม้ว่าทั้งคู่จะมีบทบาทในการทำงานนอกบ้านที่เหมือนกันทั้งคู่ แต่เมื่ออยู่ในความสัมพันธ์แบบคู่รัก คนที่เป็นเกย์ควีนหรือคนที่ภาพแทนเป็นผู้หญิงจะต้องเป็นฝ่ายทำงานบ้าน เช่น เตรียมอาหาร ทำอาหาร แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจของเกย์คิงที่เหนือกว่าเกย์ควีน

ภาพที่ 5.15 เกย์ควีนทำอาหาร

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นว่าเกย์คิงหลังจากที่กลับจากการทำงานก็จะซื้อวัตถุดิบในการทำอาหารมาให้เกย์ควีน มาทำอาหารให้ตัวเองรับประทานนอกจากที่เกย์ควีนต้องทำงานนอกบ้านแล้ว

ภายในบ้านก็ยังคงถูกเกย์คิงควบคุมในการทำงานบ้านต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมระหว่างเกย์คิงและเกย์ควีนในการทำงานบ้าน

5.2.5 ความยินยอมพร้อมใจเรื่องความรักความใคร่

ในความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบชายรักชายนั้น ในเรื่องของกิจกรรมทางเพศเกย์คิงหรือคนที่มีภาพแทนเป็นฝ่ายจะมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่สูงกว่าในการควบคุมกิจกรรมทางเพศ ในเรื่อง Sexual Consent หรือการยินยอมทางเพศหรือความยินยอมพร้อมใจในบริบทของกิจกรรมทางเพศ การใส่ใจความรู้สึกของตัวเองและอีกฝ่าย และในบริบทกิจกรรมทางเพศนั้นแม้ว่าเกย์ควีนที่มีภาพแทนเป็นฝ่ายหญิงจะไม่สมยอมแต่เกย์คิงก็จะทำให้สมยอม แสดงถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของเกย์คิงและเกย์ควีนที่ไม่เท่าเทียมกัน

ภาพที่ 5.16 การไม่สมยอมในกิจกรรมทางเพศของเกย์ควีน

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเกย์ควีนไม่สมยอมในกิจกรรมทางเพศแต่เกย์คิงก็บังคับและพยายามทำให้เกย์ควีนสมยอมในกิจกรรมทางเพศ โดยการจับล็อกไม่ให้สามารถขยับขึ้นได้ และด้วยตำแหน่งของอาชีพเกย์คิงที่มีอำนาจที่สูงกว่าเกย์ควีนจึงทำไม่สามารถขยับขึ้นได้ แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมระหว่างเกย์คิงและเกย์ควีนในประเด็นเรื่อง Sexual Consent หรือการยินยอมทางเพศหรือความยินยอมพร้อมใจเรื่องความรักความใคร่

5.2.6 ความอาวุโส

ภายในกลุ่มเกย์นอกจากจะมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจในประเด็นเรื่องของรสนิยมทางเพศที่เป็นเกย์คิงกับเกย์ควีนมีอำนาจที่แตกต่างกันแล้ว ยังมีเรื่องของรุ่นและวัยของคนในสังคมที่มีความแตกต่างกันที่เรียกว่า generation เข้ามามีบทบาท ทำให้มีเรื่องของระบบอาวุโสเข้ามาเกี่ยวข้องภายในกลุ่มเกย์ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันดังนี้

ภาพที่ 5.17 ความอาวุโสภายในกลุ่มเกย์
ที่มา: The L Word Thai Shop

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแม้ว่าเกย์คิงจะมีความเป็นผู้นำมากกว่าเกย์ควีน แต่ด้วยความที่เกย์ควีนมีความอาวุโสมากกว่าทำให้เกย์คิงต้องเชื่อฟังคำสั่งของเกย์ควีนและทำตามคำสั่งของเกย์ควีน สถานการณ์ในฉากดังกล่าวจะเห็นว่าเกย์คิงยอมปกปิดความสัมพันธ์ที่คบหากับเกย์คิงไว้เป็นความลับตลอด 3 ปี ถึงแม้ว่าตนจะอึดอัดแต่ก็ยอมทำตามคำสั่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันภายในสังคม อันเนื่องมาจากระบบอาวุโสในสังคมญี่ปุ่นที่ทำให้คนที่มีอายุน้อยกว่าต้องปฏิบัติตามคนที่มีอายุมากกว่า

5.3 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิง

ในสังคมญี่ปุ่นที่นอกจากกลุ่มรักต่างเพศในสังคมแล้วยังมีกลุ่มรักเพศเดียวกันหรือคนกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ที่ประกอบด้วยกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่น ซึ่งระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงนั้นแสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน โดยมีเรื่อง อาชีพและความก้าวหน้าของอาชีพการงาน รายได้ งานบ้าน ดังเรื่องต่อไปนี้

5.3.1 อาชีพและความก้าวหน้าของอาชีพการงาน

ระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน โดยตำแหน่งหน้าที่การงานของกลุ่มชายรักชายจะมีความก้าวหน้าและมีตำแหน่งที่เหนือกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่น แม้ว่าจะเป็นส่วนงานเดียวกันแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มชายรักชายที่สูงกว่า

ภาพที่ 5.18 กลุ่มเกย์ที่อยู่สายงานเดียวกันกับเลสเบี้ยน
ที่มา: The L Word Thai Shop

จากภาพดังกล่าวคือกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงที่อยู่ในสายอาชีพเดียวกัน โดยกลุ่มชายรักชายจะมีประสบการณ์มีความเป็นมืออาชีพและน่าเชื่อถือในสายงานมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง โดยกลุ่มชายรักชายก็จะมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าในการให้คำแนะนำและคอยคุมกลุ่มหญิงรักหญิงแสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน

5.3.2 รายได้

ระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน โดยตำแหน่งหน้าที่การงานของกลุ่มชายรักชายจะมีความก้าวหน้าและมีตำแหน่งที่เหนือกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่น แม้ว่าจะเป็นสายงานเดียวกันแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มชายรักชายที่สูงกว่า ทำให้รายได้ของกลุ่มชายรักชายนั้นต้องมีรายได้ที่มากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงเนื่องจากตำแหน่งและความก้าวหน้าของกลุ่มชายรักชายเป็นอาชีพที่สามารถเพิ่มเงินเดือนให้กับตนเองได้ค่อนข้างต่างจากกลุ่มหญิงรักหญิงทำงานจะไม่มีโอกาสเลื่อนตำแหน่งให้สามารถเพิ่มเงินเดือน แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน

ภาพที่ 5.19 อาชีพของเกย์

ที่มา: <https://ticfordoph.wordpress.com/2014/11/04/dl-thaisub-i-wont-touch-you-anyway/>

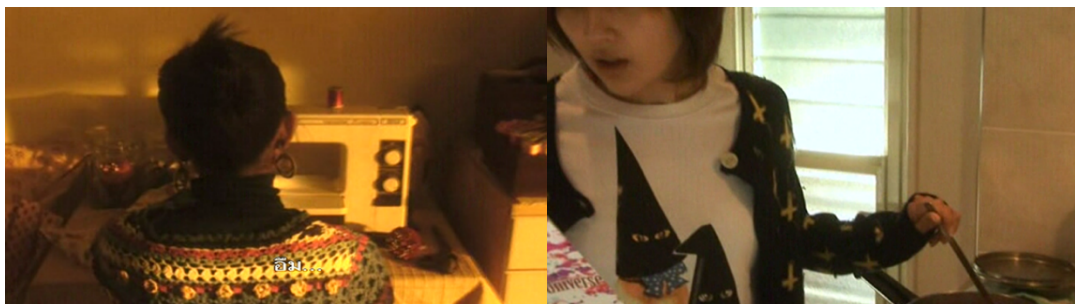
ภาพที่ 5.20 อาชีพของเลสเบียน

ที่มา: The L Word Thai Shop

จากภาพดังกล่าวจะเห็นว่าสายอาชีพของกลุ่มชายรักชายนั้นทำงานในบริษัทที่มีสวัสดิการ รวมถึงโบนัสของทำงานอาชีพมีความมั่นคงทำให้รายได้นั้นก็สอดคล้องไปกับอาชีพการงาน ต่างจาก กลุ่มหญิงรักหญิงที่ทำอาชีพรับงานแปลเป็นงานแบบฟรีแลนซ์ระบบสวัสดิการความมั่นคงก็ย่อม แตกต่างรายได้ก็สอดคล้องกับผลงานที่ทำด้วยเช่นกันตามความสามารถและทักษะในการแปล และใน กรณีที่ทำงานสายงานแปลเหมือนกัน ดังเช่น กรณีของพ่ออชิโกะที่เป็นกลุ่มชายรักชายทำงานในการ สายการแปลมีประสบการณ์การแปลที่มากกว่ารายได้ก็มากกว่าอชิโกะที่เป็นกลุ่มหญิงรักหญิงที่เป็น ลูก ทำให้สามารถควบคุมให้ลูกอยู่ในคำสั่งได้โดยอำนาจของเงินที่มากกว่า จึงแสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงในเรื่องของรายได้ ในสังคมญี่ปุ่น

5.3.3 งานบ้าน

ระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิง อำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน ในเรื่องการทำงานบ้านนั้นในกรณีที่กลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงเป็น ครอบครัวเดียวกัน กลุ่มชายรักชายก็มีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่สูงกว่าในการควบคุมให้กลุ่มหญิงรัก หญิงทำงานบ้าน เช่น การเตรียมอาหาร การทำงานบ้าน

ภาพที่ 5.21 การทำงานบ้านของเลสเบียน

ที่มา: The L Word Thai Shop

จากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าภายในครอบครัวที่มีคนกลุ่มหลากหลายทางเพศ กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าในการควบคุมให้กลุ่มหญิงรักหญิงทำงานภายในบ้าน เช่น การทำอาหาร จัดเตรียมอาหาร จัดซ่อมแซมเสื้อผ้า ล้วนเป็นงานที่กลุ่มหญิงรักหญิงถูกควบคุมกลุ่มชายรักชายแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มชายรักชายที่มากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง

5.4 สรุปท้ายบท

จากการศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ พบว่าความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิงเมื่อเทียบกันแล้วจากภาพยนตร์ในสังคมญี่ปุ่นกลุ่มชายรักชายมีอำนาจเหนือกว่ากลุ่มเลสเบี้ยนในทุกด้าน โดยเฉพาะเรื่องของอาชีพ การงานที่กลุ่มเกย์มีโอกาสให้เลือกหลากหลายมากกว่าเลสเบี้ยน สามารถทำงานได้ทั้งในสายงานของผู้หญิงและผู้ชาย ประกอบกับตำแหน่งงานที่มีความก้าวหน้ามากกว่าทำให้รายได้ของกลุ่มชายรักชายนั้นมีมากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงนำไปสู่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่น

สำหรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ พบว่าความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มหญิงรักหญิงและกลุ่มชายรักชายมีบริบทและปัจจัยที่ทำให้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจแตกต่างกันภายในกลุ่มหญิงรักหญิงพบว่าเป็นเรื่องของอาชีพ เช่น การเป็นนักเขียนกับนักแปล รายได้ของทั้ง 2 อาชีพนี้ภายในสังคมญี่ปุ่นมีรายได้ที่แตกต่างกันอย่างมาก การที่รายได้มีความแตกต่างกันนำมาสู่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่แตกต่างกันภายในกลุ่มหญิงรักหญิงนำมาสู่การมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าในเรื่องอื่น อาทิ การเป็นฝ่ายเริ่มต้นแสดงความรัก ส่วนภายในกลุ่มชายรักชายพบว่าเป็นเรื่องของตำแหน่งหน้าที่การทำงาน เช่น การเป็นหัวหน้ากับลูกน้อง เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มชายรักชายนั้นมีความต่างกัน เพราะเรื่องตำแหน่งหน้าที่การงานที่ต่างกันก็ทำให้เรื่องรายได้นั้นมีความแตกต่างกัน โดยนำไปสู่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าในเรื่องอื่นด้วย อาทิ งานบ้าน ฝ่ายเริ่มต้นแสดงความรัก และความยินยอมพร้อมใจเรื่องความรักความใคร่ สำหรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ พบว่าความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่สร้างความแตกต่างที่เหมือนกันคือเรื่องความอาวุโส

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานสารนิพนธ์เรื่อง ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม LGBTQ+ ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่นและศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยศึกษาผ่านภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่นทั้ง 2 เรื่อง คือ ภาพยนตร์ Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และ ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) เพื่อให้เห็นถึงลักษณะและความสัมพันธ์ของกลุ่ม LGBTQ+ ในญี่ปุ่นและความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มที่มีภาพแทนของกลุ่มรักต่างเพศที่สื่อออกมาภายในกลุ่มรักเพศเดียวกัน โดยมีการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะของผลการวิจัย ดังนี้

6.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่นและความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยศึกษาความเป็นเพศผ่านกรณีศึกษาทั้ง 2 ภาพยนตร์ คือ ภาพยนตร์เรื่อง Love My Life (ラブ・マイ・ライフ) และภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) แสดงให้เห็นถึงความเป็นภาพแทนของกลุ่มรักต่างเพศในกลุ่มคนหลากหลายทางเพศที่ยังคงแสดงถึงความไม่มีอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันแม้จะอยู่ภายในกลุ่มคนหลากหลายทางเพศหรือคนรักเพศเดียวกัน โดยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

6.1.1 ลักษณะความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่นและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น

สามารถแบ่งเป็นประเด็นในการสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

6.1.1.1 ลักษณะความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่น

ลักษณะความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ Love My Life และ ภาพยนตร์เรื่อง No Touching at All (どうしても触れたくない) พบว่าลักษณะความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่นแสดงเพศวิถี (Sexuality) 2 ประเภท คือ รักต่างเพศ (Heterosexuality) และ รักเพศเดียวกัน (Homosexuality) หรือรักแบบวิถีเพศเดียวกัน สามารถแบ่งได้ 2 แบบ คือ แบบหญิง-หญิง และ แบบชาย-ชาย อธิบายจำแนกตามเพศวิถี (Sexuality)

ความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิง คือ ความรักเพศเดียวกันแบบหญิงรักหญิง ในความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ แบบแรกคือ การจำแนกตามรสนิยมทางเพศที่แบ่งแยกภาพแทนความเป็นชายและภาพแทนความเป็นหญิง แบบถัดมาคือ การจำแนกตามรุ่นหรือการแบ่งตาม generation

จำแนกตามรสนิยมทางเพศ แบ่งแยกภาพแทนความเป็นชาย คือ เลสเบียนคิง มีบุคลิกภาพแสดงท่าทางที่ลักษณะที่คล้ายกับผู้ชาย ท่าทาง การกระทำ ซึ่งขัดต่อภาพลักษณ์และค่านิยมต่อผู้หญิงญี่ปุ่น การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรสและชุดทั่วไปที่คล้ายกับผู้หญิง แต่สิ่งที่สร้างความแตกต่างในการแสดงถึงภาพแทนความเป็นชาย คือ ทรงผมซอยสั้นและการใส่เสื้อใต้ออกที่เน้นเป็นสีทึบที่ผู้ชายส่วนมากจะสวมใส่ รายได้และความก้าวหน้าของอาชีพ ในด้านการประกอบอาชีพแม้จะทำงานในสายอาชีพที่เป็นงานเกี่ยวกับผู้หญิง แต่ก็มีพื้นที่ในการทำงานที่ค่อนข้างคล้ายกับผู้ชาย ความก้าวหน้าและรายได้ของเลสเบียนคิงก็มีความก้าวหน้ามากกว่าเลสเบียนควีน ส่วนภาพแทนความเป็นหญิง คือ เลสเบียนควีน บุคลิกภาพ แสดงท่าทางและการกระทำคล้ายตามแบบผู้หญิงทั่วไปตามอุดมคติของผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น การแต่งกาย สวมใส่กระโปรงหรือเดรสดอกไม้ที่มีลวดลายน่ารักสีเสื้อผ้าเป็นสีสดใส ในกรณีที่มีทรงผมสั้นในคู่ความสัมพันธ์ของหญิงรักหญิงคนที่มีรสนิยมทางเพศเป็นเลสเบียนคิงจะมีผมที่สั้นกว่า รายได้และความก้าวหน้าในอาชีพ ความก้าวหน้าของอาชีพที่มีไม่มาก เพราะทำงานสายฟรีแลนซ์ไม่ได้ประจำอยู่ในองค์กรทำให้การเลื่อนขั้นในตำแหน่งหน้าที่การงานและเรื่องรายได้ไม่สามารถเพิ่มขึ้นได้นอกจากการรับงานมากขึ้น

จำแนกตามรุ่นหรือการแบ่งตาม generation สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ เลสเบียนในสังคมยุคเก่า เลสเบียนที่อยู่ก่อนที่สังคมญี่ปุ่นจะเปิดรับการมีของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นไม่รับรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 มีการรับรู้แค่เพียงการมีตัวตนของกันและกันภายในกลุ่มคนรักเพศเดียวกันเท่านั้น ส่วนเลสเบียนในสังคมยุคใหม่ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นเริ่มรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 เป็นช่วงที่สังคมมีการพัฒนาและรับแนวคิดแบบตะวันตกมากขึ้น มีความเปิดกว้างและยอมรับมากขึ้นกว่าในสังคมยุคเก่า ถึงแม้จะมีคนในกลุ่มรักต่างเพศยังคงต่อต้านภายในสังคม แต่ก็มียุคที่รักต่างเพศที่เข้าใจและรับรู้ถึงการมีตัวตนของเลสเบียนยิ่งขึ้น เห็นได้ว่ามีความกล้าแสดงออกในการเป็นเลสเบียนที่นอกเหนือจากภายในกลุ่มรักเพศเดียวกัน และความคิดของตัวเลสเบียนเองที่อยากจะเปิดเผยถึงรสนิยมทางเพศมากกว่าสังคมในยุคเก่า

ความสัมพันธ์แบบชายรักชาย คือ ความรักเพศเดียวกันความสัมพันธ์แบบชายรักชาย สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ แบบแรกคือ การจำแนกตามรสนิยมทางเพศที่แบ่งแยกภาพแทนความเป็นชายและภาพแทนความเป็นหญิง แบบถัดมาคือ การจำแนกตามรุ่นหรือการแบ่งตาม generation

จำแนกตามรสนิยมทางเพศ แบ่งแยกภาพแทนความเป็นชาย คือ เกย์คิง มีบุคลิกภาพ คือ คนที่มีอวัยวะเพศชาย รักใคร่ผู้ชายและชอบเป็นฝ่ายรุก ลักษณะนิสัยของเกย์คิงจะมีลักษณะนิสัยที่เหมือนกับผู้ชายในสังคมญี่ปุ่นคือมุ่งมั่น มีความเป็นผู้นำ การแต่งกาย สวมใส่เสื้อผ้าที่เรียบร้อยมีลักษณะเป็นทางการ อาชีพ เป็นอาชีพที่มีความเป็นผู้นำคล้ายกับผู้ชายในสังคมญี่ปุ่น และภาพแทนความเป็นหญิง คือ เกย์ควีน บุคลิกภาพของเกย์ควีน คือ คนที่มีอวัยวะเพศชาย ทำตัวเป็นผู้ชาย อาจมีจริตของผู้หญิงแต่รักใคร่ผู้ชายและชอบเป็นฝ่ายรับ ลักษณะนิสัยของเกย์ควีนจะคล้ายกับผู้หญิงคือ อ่อนโยน ส่วนการแต่งกาย แต่งกายเป็นระเบียบเรียบร้อยฉบับผู้ชายญี่ปุ่นแต่ก็มีความสบายและคล่องตัวเป็น อาชีพ เป็นอาชีพในสายงานของผู้หญิงและมีบทบาททางสังคมน้อย เช่น การแปลหนังสือ หรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ไม่ได้มีความเป็นผู้นำ

จำแนกตามรุ่นหรือการแบ่งตาม generation สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ เกย์ในสังคมยุคเก่าเกย์ในสังคมยุคเก่าหรือเกย์ที่อยู่ก่อนที่สังคมญี่ปุ่นจะเปิดรับการมีของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นไม่รับรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 มีการรับรู้แค่เพียงการมีตัวตนของกันและกันภายในกลุ่มคนรักเพศเดียวกันเท่านั้น เกย์ในสังคมยุคใหม่ เป็นช่วงที่สังคมญี่ปุ่นเริ่มรู้ถึงการมีตัวตนของเพศที่ 3 เป็นช่วงที่สังคมมีการพัฒนาและรับแนวคิดแบบตะวันตกมากขึ้น มีความเปิดกว้างและยอมรับมากขึ้นกว่าในสังคมยุคเก่า โดยมีพื้นที่ในการแสดงจุดยืนและกล้าแสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้อย่างมากยิ่งขึ้น คนในสังคมมีความเข้าใจของกลุ่มเพศที่ 3 มากยิ่งขึ้น

6.1.1.2 ความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่น

สามารถแบ่งกลุ่มความสัมพันธ์ได้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ความสัมพันธ์กลุ่มคนรักเพศเดียวกันกับกลุ่มคนรักต่างเพศ และความสัมพันธ์คนที่เป็นคนรักเพศเดียวกันระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิง สามารถแบ่งความสัมพันธ์ออกได้เป็น 3 พื้นที่ คือ ที่บ้าน สถานศึกษา ที่ทำงาน ดังนี้

ความสัมพันธ์กลุ่มคนรักเพศเดียวกันกับกลุ่มคนรักต่างเพศ แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันกับกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มอยู่ที่ใดความสัมพันธ์ชายรักชายหรือหญิงรักหญิงล้วนได้รับความไม่เท่าเทียมกันจากภายในสังคมญี่ปุ่นในการปฏิบัติที่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ

ความสัมพันธ์คนรักเพศเดียวกันระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิง แสดงให้เห็นว่ากลุ่มหญิงรักหญิงไม่ได้รับความไม่เท่าเทียมที่ต่างจากกลุ่มชายรักชาย เช่น โอกาสในการเข้าทำงาน ตำแหน่งการทำงานในสายอาชีพของผู้หญิง และการเปิดเผยรสนิยมทางเพศ

6.1.2 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ สามารถแบ่งเป็น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิง และความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ดังนี้

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักหญิง พบว่ากลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงในทุกด้าน โดยเฉพาะเรื่องของอาชีพการงานที่กลุ่มชายรักชายนั้นมีโอกาสที่มากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงในการเลือกทำงานได้ทั้งสายงานของผู้หญิงและผู้ชาย ประกอบกับได้รับโอกาสในตำแหน่งงานที่สูงกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง ทำให้รายได้ของกลุ่มชายรักชายในสังคมญี่ปุ่นนั้นมีรายได้ที่มากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิง นำไปสู่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มากกว่ากลุ่มหญิงรักหญิงในสังคมญี่ปุ่น

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ พบว่าความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มหญิงรักหญิงและภายในกลุ่มชายรักชาย มีบริบทและปัจจัยที่ทำให้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจนั้นแตกต่างกัน เช่น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มหญิงรักหญิง ในประเด็นเรื่องอาชีพ ที่ปรากฏในภาพยนตร์หญิงรักหญิง ทำให้รายได้ของภายในกลุ่มหญิงรักหญิงนั้นมีความแตกต่างกัน นำมาสู่การมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าในเรื่องอื่น อาทิ การเป็นฝ่ายเริ่มต้นแสดงความรัก ส่วนความสัมพันธ์เชิงอำนาจของภายในกลุ่มชายรักชาย ที่ปรากฏในภาพยนตร์ชายรักชาย คือเรื่องตำแหน่งหน้าที่การทำงาน หญิง ทำให้รายได้ของภายในกลุ่มชายรักชายนั้นมีความแตกต่างกัน จึงนำไปสู่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เหนือกว่าในเรื่องอื่นด้วย อาทิ งานบ้าน ฝ่ายเริ่มต้นแสดงความรักและความยินยอมพร้อมใจเรื่องความรักใคร่ นอกจากนี้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มทั้ง 2 แบบที่ปรากฏในภาพยนตร์ทั้งกลุ่มหญิงรักหญิงและชายรักชาย เรื่องความอาวุโสก็แสดงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่สร้างความแตกต่างที่สำคัญในสังคมญี่ปุ่น ที่ทำให้เห็นว่าคนภายในกลุ่มมีอำนาจที่ต่าง

6.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิจัยเรื่องความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม LGBTQ+ ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น ผู้วิจัยเห็นมีประเด็นที่ควรอภิปราย 2 ประเด็นดังต่อไปนี้

6.2.1 สื่อกับภายใต้ระบบชายเป็นใหญ่ ภาพแทนของคนรักเพศเดียวกันเหมือนได้ออกจากกรอบทางสังคมแล้วแต่สื่อก็ยังผลิตซ้ำของระบบชายเป็นใหญ่ในคู่ตรงข้าม ยังมีการแบ่งว่าภายในคู่ความสัมพันธ์ใครเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ คือการแสดงบทบาทที่สังคมเป็นคนกำหนดให้ คือเพศภาวะไม่ใช่การสร้างบทบาททางเพศที่อิงอยู่บนอวัยวะเพศ แต่การแสดงออกเป็นไปตามบรรทัดฐานของระบบรักต่างเพศ ถือว่าเป็นการผลิตซ้ำทางสังคม การแสดงออกความเป็นหญิงและความเป็นชายมีการใช้อำนาจในการกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศ ทั้งที่เป็นรักเพศเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีประเด็นเรื่อง Male gaze เห็นได้ว่าเมื่อเป็นกลุ่มหญิงรักหญิงหรือเลสเบี้ยนก็ยังคงเป็นวัตถุของการจ้องมองของระบบชายเป็นใหญ่ จากการที่ภายในภาพยนตร์นำเสนอการจับจ้องไปที่ส่วนใบหน้าและส่วนหน้าอกและสัดส่วนของผู้หญิง เป็นการเสนอภาพสังคมที่ลดทอนคุณค่าของผู้หญิงให้เป็นเพียงแค่วัตถุ

สนองต้นทางเพศผู้ชาย นอกจากนี้ภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องของความสัมพันธ์หญิงรักหญิงหรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับกลุ่มหญิงรักหญิง เนื้อเรื่องเน้นเกี่ยวกับความรักหรือเรื่องความรักใคร่และการนำเสนอที่มีต่ออคติทางเพศหญิง ต่างจากภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องความสัมพันธ์ชายรักชายหรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับกลุ่มเกย์ ในเนื้อเรื่องเน้นเรื่องอุปสรรคการฝ่าฟันมากกว่าภาพยนตร์ความสัมพันธ์แบบหญิงรักหญิง

6.2.2 ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างคนรักเพศเดียวกัน จากผลการวิจัยเห็นได้ว่าคนรักเพศเดียวกันไม่มีความเท่าเทียมกัน มีความแตกต่างกัน ก็ยังคงตกอยู่ภายใต้ชายเป็นใหญ่ที่ให้ความสำคัญกับผู้ชายมากกว่าเพราะสังคมญี่ปุ่นยอมรับผู้ชายมากกว่า เนื่องจากผู้ชายเป็นแรงงานหลักหรือแรงงานที่สำคัญของสังคม พื้นที่ในการทำงานของผู้ชายและโอกาสที่มากกว่าผู้หญิง ทำให้ผู้ชายหรือกลุ่มคนที่เป็นเกย์มีรายได้ที่มากกว่านำไปสู่การยอมรับจากคนในสังคม ผู้หญิงมีสถานะต่ำอยู่แล้วภายในสังคม เมื่ออยู่ในกลุ่มหญิงรักหญิงหรือเลสเบียนก็มีสถานะต่ำกว่าเดิม นำมาสู่การทำอาชีพส่วนตัว

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากการลักษณะความหลากหลายทางเพศและความสัมพันธ์กลุ่มความหลากหลายทางเพศกับสังคมญี่ปุ่นและความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในกลุ่มความหลากหลายทางเพศ กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น จากผลการศึกษาวิจัยทำให้ผู้วิจัยเข้าใจเรื่องกลุ่มคนความหลากหลายทางเพศในสังคมญี่ปุ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้น แต่การนำเสนอภาพแทนในสื่อที่ทางผู้วิจัยเลือกมาทั้ง 2 ภาพยนตร์ อาจจะมีประเด็นและเนื้อหาที่ไม่ครอบคลุมต่อที่ปรากฏในสังคมจริง ผู้วิจัยจึงคิดว่ามีประเด็นที่ควรเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

6.3.1 สื่อควรออกจากกรอบภายใต้ระบบชายเป็นใหญ่ สื่อถึงจะมีพื้นที่ให้กับคนรักเพศเดียวกัน แต่ก็ยังไม่สามารถหลุดออกจากภายใต้ระบบชายเป็นใหญ่ที่เป็นคู่ตรงข้ามระหว่างชายและหญิงได้ พื้นที่ภายในสื่อภาพยนตร์ที่ปรากฏในสังคมญี่ปุ่นยังคงถูกผลิตซ้ำจากชายเป็นใหญ่ สื่อควรที่จะสร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงรูปแบบความสัมพันธ์ที่หลากหลายของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ

6.3.2 สื่อกับระบบทุนนิยมชายเป็นใหญ่ สื่อภาพยนตร์โดยเฉพาะกลุ่มหญิงรักหญิงยังคงติดกรอบในเรื่องความเป็นเพศในอาชีพหรือการแบ่งแยกงานตามเพศ ที่ยังคงถูกผลิตซ้ำจากระบบทุนนิยมชายเป็นใหญ่ ทำให้ผู้หญิงนั้นถูกตีกรอบความสามารถในการทำงานว่ามีประสิทธิภาพที่น้อยกว่าผู้ชายในสังคม สื่อควรที่จะให้พื้นที่กับผู้หญิงหรือกลุ่มหญิงรักหญิงมากขึ้นแสดงให้เห็นความสามารถในการทำงานที่หลากหลายได้เหมือนกับกับสื่อภาพยนตร์ของกลุ่มชายรักชาย

บรรณานุกรม

สื่อสิ่งพิมพ์

ภาษาไทย

ติณณภพจ สีนสมบุรณ์ทอง, “อัตลักษณ์รวมกลุ่มของสมาชิก “เพจน้องง” ในฐานะญาติวิทยาเควีียร์,
” วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยา 36, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2560): 69.

ชญัญญาช อาสาวดีรส, “แอลจีพีทีในสังคมการทำงานญี่ปุ่น,” วารสารญี่ปุ่นศึกษา 36, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562): 58.

ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง, “เพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย” (ปริญญาานิเทศศาสตร
มหาบัณฑิต นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2553), 127-129.

ธานี ชื่นค้า, “ศึกษาอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย” (นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต นิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2555), 92.

นลินทิพย์ เนตรวงศ์, “ภาพตัวแทน “ผู้ชายในฝัน” ในละครโทรทัศน์แนวโรมาน” (วารสารศาสตร
มหาบัณฑิต วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2559), 18-20.

ปณิธิ บราวน์, “ความหลากหลายทางเพศกับพฤติกรรมในสังคมไทย: การสำรวจองค์ความรู้,”
วารสารสังคมศาสตร์ 44, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2557): 65-67.

ปรีดา นัคนเร, “การประกอบสร้างความหมายตัวแทนแรงงานข้ามชาติ โรฮิงญา (Rohingya) ผ่านเว็บไซต์ข่าวนานาชาติ,” วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรม นิต้า 44, 2 (มกราคม-มิถุนายน 2559): 57-58.

พัฒนิตา จันท์วัฒนกุล, “นิยายออนไลน์จอยลดา(Joylada) พื้นที่ของการสร้างจินตนาการความ
เป็นเพศของศิลปิน K-pop กรณีศึกษา: แทยวง NCT” (ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต อักษร
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2562), 12-19.

ภัทรศศิริ ช่างเจิม, “ภาพตัวแทนผู้หญิงใน Disney Princess” (วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2559), 34-36.

สุชาติ ทวีสิทธิ์. (2547). **เพศภาวะ:การทำทนายร่าง การค้นหาตัวตน**. กรุงเทพฯ:อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่งจำกัด.

เหมย์ตวน เฟิง, “การเปรียบเทียบภาพตัวแทนของผู้หญิงในภาพยนตร์จีนเรื่องนางพญางูสาวกับ ภาพยนตร์ไทยเรื่องแม่เบี้ย” (นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต นิเทศศาสตร์ 2560), 68-69.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ภาษาไทย

ชีรา ทองกระจาย. (2563). **ความเท่าเทียมกันทางเพศสภาพ**. เข้าถึงเมื่อ 29 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.stou.ac.th/Schoolnew/polsci/UploadedFile/82427-8.pdf>

นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (ม.ป.ป.). **แนวคิดทฤษฎีเรื่อง “ความหลากหลายทางเพศ”**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://www.sac.or.th/main/uploads/article/2017_20170918142809-1.pdf

ภัทรดล วีระชัยณรงค์. (2563). **ชุด วิถีเกย์ชาмуไร**. เข้าถึงเมื่อ 27 กรกฎาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://spectrumth.com/2020/03/16/%E0%B8%8A%E0%B8%8A%E0%B8%B9%E0%B9%82%E0%B8%94-%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%96%E0%B8%B5%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%A2%E0%B9%8C%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%8B%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B9%84%E0%B8%A3/%8B%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B9%4%E0%B8%A3/>

มหาวิทยาลัยบูรพา. (2560). **สื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง: การทำงานร่วมกับสื่อในประเด็นเพศวิถีอัตลักษณ์ทางเพศสถานะ การแสดงออกในลักษณะทางเพศในประเทศไทย**. เข้าถึงเมื่อ 27 กรกฎาคม 2563. เข้าถึงได้จาก www.undp.org

วิสันต์ สุขวิสิทธิ์. (2561). **เพศ-ภาษา: การสื่อความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศภาวะผ่านกลวิธีทางภาษาในวาทกรรมสาธารณะภาษาไทย**. เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก rs.mfu.ac.th

วีรวีท คงศักดิ์. (2019). **วัฒนธรรมการสร้างครอบครัว**. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/JMARD/article/view/186989>

ศิริรัฐ หาญพานิช. (2559). **ความเป็นชายที่มีอำนาจและความสัมพันธ์ทางเพศสถานะในโฆษณาที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ พ.ศ. 2558-2559**. เข้าถึงเมื่อ 27 กรกฎาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://ci.tu.ac.th/uploads/ci/academic-work/master-thesis/59ma_sivarat.pdf

สรารักษ์ โรจนพฤษ และ ขจร ฝ่ายเทศ. (ม.ป.ป.). **การวิเคราะห์ภาพตัวแทนความเป็นสตรีในสื่อภาพยนตร์การ์ตูนวอลดิสนีย์**. เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก kukr.lib.ku.ac.th

สรวิทย์ ขาวมาก. (2555). **“Transpinay” การให้ความหมายการเป็นผู้หญิงข้ามเพศฟิลิปปินส์**. ถึงเมื่อ 29 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก http://kmir.arts.tu.ac.th/s/ir/item/1088?fbclid=IwAR1FJ2RpIT8gnxwMLhn1QCs8St2nxNs5dEEHn4opzbLh-aqv5bH_GHkIsI

สุรเดช โชติอุดมพันธ์. (2548). **วาทกรรม ภาพแทน อัตลักษณ์**. เข้าถึงเมื่อ 11 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.phd-lit.arts.chula.ac.th/Download/discourse.pdf>

IFBPRIDES LGBT. (2563). **LGBTQ+ คืออะไรแล้วมีความหมายอะไรกับเรา**. เข้าถึงเมื่อ 28 กรกฎาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.ifbprides.org/lgbtq>

Japaninfo. (2561). **สังคม LGBT ในญี่ปุ่นเป็นอย่างไร?**. เข้าถึงเมื่อ 27 กรกฎาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://jpninfo.com/thai/8079>

MarketingOops. (2563). **ย้อนรอยสายจิ้น! ตั้งแต่วงการสาว Y หนุ่ม Y จนถึงโลก ‘LGBT’ ทำเงินมากกว่าที่คิด**. เข้าถึงเมื่อ 28 กรกฎาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.marketingoops.com/data/lgbtq-can-boost-pink-economy-in-countries/>

Womenjapan. (ม.ป.ป.). **ลด 4 อย่างเพื่อชายในฝัน สุภาพชนหญิงฉบับใหม่สำหรับสาวญี่ปุ่นที่อยากแต่งงาน**. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.womjapan.com/column/trend/update-trend/four-lows-many-japanese-womens-new-image-ideal-man/>

PLOTTER. (2560). **Thaiconsent เพจเพศสัมพันธ์ที่เป็นมากกว่าเรื่องเช็กซ์**. เข้าถึงเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.plotter.in.th/?p=2326>

ภาษาอังกฤษ

ANIMENEWSNETWORK. **No Touching At All (manga)**. เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.animenewsnetwork.com/encyclopedia/manga.php?id=13691>

ALLMOVIE. (ม.ป.ป.). **Love My Life (2006)**. เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.allmovie.com/movie/love-my-life-v420483>

ASIANWIKI. (ม.ป.ป.). **Love My Life (2006)**. เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก http://asianwiki.com/Love_My_Life

ASIANWIKI. (ม.ป.ป.). **Doushitemo furetakunai** . เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://asianwiki.com/Doushitemo_Furetakunai

Box office Mojo. (ม.ป.ป.). **Love My Life (2006)**. เข้าถึงเมื่อ 27 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://www.boxofficemojo.com/title/tt0923779/?ref_=bo_rl_ti

IMdb. (ม.ป.ป.). **Love My Life (2006)**. เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://www.imdb.com/title/tt0923779/fullcredits/?ref_=tt_ov_st_sm

IMdb. (ม.ป.ป.). **Love My Life (2006)**. เข้าถึงเมื่อ 27 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.imdb.com/title/tt0923779/>

IMdb. (ม.ป.ป.). **Doushitemo furetakunai (2014)**. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.imdb.com/title/tt3902600/>

IMdb. (ม.ป.ป.). **Doushitemo furetakunai (2014)**. เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://www.imdb.com/title/tt3902600/releaseinfo?ref_=ttco_ql_2

Letterboxed. (ม.ป.ป.). **No Touching At All** . เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://letterboxd.com/film/no-touching-at-all/>

MyDramaList. (ม.ป.ป.). **Love My Life**. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก
<https://mydramalist.com/3372-love-my-life>

MyDramaList. (ม.ป.ป.). **No Touching At All (2014)**. เข้าถึงเมื่อ 21 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้
 จาก <https://mydramalist.com/9749-no-touching-at-all>

The Nanchatte Tecnojunkie. (ม.ป.ป.). **Film Review: Love My Life (2006, Japan)**. เข้าถึง
 เมื่อ 6 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://nanchatte.wordpress.com/2008/07/16/film-review-love-my-life-2006-japan/>

ภาษาญี่ปุ่น

スマートボーイズ. (2014). 「すごくリードしていただいて…」 映画『どうしても触れたくない』東京ファイナル上映が大盛況！. เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://sumabo.jp/18861>

U-NEXT. (ม.ป.ป.). **ラブ・マイ・ライフ**. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก
<https://www.video.unext.jp/title/SID0035835>

Yahoo!Japan. (ม.ป.ป.). **LOVE MY LIFE ラブ マイ ライフ (2006)**. เข้าถึงเมื่อ 16 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://movies.yahoo.co.jp/movie/326228/>

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวสุกัญญา งามแสง
วัน เดือน ปีเกิด	3 กันยายน 2541
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	4 ตรอกมาศ ถนนบุญศิริ แขวงศาลเจ้าพ่อเสือ เขตพระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร 10200

ประวัติการศึกษา

2560-ปัจจุบัน	ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเลือกญี่ปุ่น
2559-2554	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีวิทยา

แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวสุกัญญา งามแสง
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาเลือกภาษาญี่ปุ่น
ภาคนิพนธ์	ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม LGBTQ+ ในญี่ปุ่น กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่น
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาตยา อยู่คง
ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา	4 ตรอกมาศ ถนนบุญศิริ แขวงศาลเจ้าพ่อเสือ เขต พระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10200
หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้	0968789729

ลิขสิทธิ์ของภาคนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวสุกัญญา งามแสง)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)